

பஞ்சாயதம்

[நாடகங்கள்]

மறவன்புலோ செல்லம் அம்பலவாணர்

பஞ்சாயத்து

2018 ஆம் வருட அரசு இலக்கிய
விழாகில் விடுதிக்காகப் பரிந்துரை
கீதம்பட்ட சின்று நூல்களில்
ஒன்றாக 'சுயநூலக இலக்கியத்
தொகுதி' என்று உருவாக்கப்பட்ட
பரிந்துரைக் கீதம்பட்ட நூல்களான
சுயநூலக இலக்கியத் தொகுதி.

பஞ்சாயதம்

[நாடகங்கள்]

ஆசிரியர்

‘மறவன்புலோ’ செல்லம் அம்பலவாணர்

C.Eng[MIESL]. MBA[University Of Colomb]

ஆசிரியர் வெளியீடு

‘பஞ்சாயுதம்’

(நாடகங்கள்)

மறவன்புலோ செல்லம் அம்பலவாணர்

முதற்பதிப்பு : 2017

ISBN 978-955-42626-2-1

தேசிய நூலக ஆவணவாக்கல் மத்திய நிலையத்தினால்
அங்கீகரிக்கப்பட்டு வடிவமைக்கப்பட்ட வெளியீட்டு பட்டியல் தரவு

அம்பலவாணர். செல்லம் மறவன்புலோ

பஞ்சாயுதம் / மறவன்புலோ செல்லம் அம்பலவாணர்

கொழும்பு : ஆசிரியர் , 2017. -

ப. XXIV, 115 ; செமீ. 21

ISBN 978-955-42626-2-1

i. 894.8112 டிவி 23 ii. தலைப்பு

1. நாடகம்

அட்டைப்பட வடிவமைப்பு : ஆசிரியர்

பதிப்பாசிரியர் : செ.அம்பலவாணர்.

478/28 அளுத்மாவத்தை வீதி.

கொழும்பு -15

தொலைபேசி : 0714280809

e-mail : ambalam@slt.com.lk

அச்சுப்பதிப்பு : K.J.Enterprises,

63. விகாரைலேன். கொழும்பு 06

சமர்ப்பணம்...

கல்லாய் கிருந்த ஏய்கை
கல்வ் ஏய்ற உள் கொண்டு

தொலைத்தொடர்புத் துறைதனிலே
பொறியியலாளராக நிற்கும்...

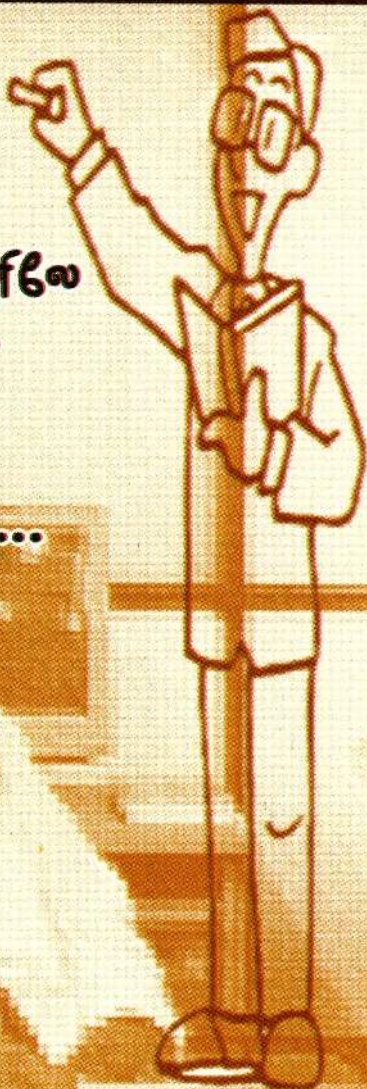
கலைகளில் லீலைசெய்து
கலைஞராய் களித்து நிற்கும்...

கற்றவர் சபை தன்மில்
மற்றவர் போற்ற நிற்கும்...

படைத்தவன் சந்நத்யில்
பாபாலை பாடிநிற்கும்...

சிற்பமாய் செதுக்க வைத்த

சிறந்த உபாத்தியாயர்கட்கு...!!!

மறவன்புலோ சகலகலாவல்ல வந்த்யாசாலை அதிபர் திரு டோ. ஜெயகாந்தன் அவர்களின்

ஆசியுரை

பஞ்சாமிர்தம் என்ற சிறுவர் இசைநாடகத் தொகுப்பை தனது பெற்றோர் உடன் பிறந்தவர்களுக்கும், சட்டத்தின் திறப்புவிழா என்ற வானொலி நாடகத் தொகுப்பை தனது குடும்பத்தாருக்கும், அர்ப்பணமாக வெளியிட்டிருந்த மறவன்புலோ செல்லம் அம்பலவாணர், தனக்கு கல்வியறிவூட்டிய ஆசான்களுக்கு அர்ப்பணமாக சமர்ப்பிக்கும், இனிய தமிழில் வெளிவரும் பஞ்சாயுதம் என்ற இந்த சிறுவர் இசைநாடகநூலிற்கு, அவர் ஐந்து தசாப்தங்களுக்கு முன் தனது ஆரம்பக்கல்வியைக்கற்ற பாடசாலையின் தற்போதைய அதிபர் என்ற ரீதியில் ஆசியுரை வழங்குவதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

தனது அனைத்து உயர்வுகளின்போதும் தனது ஆசான்களை மனதில் நினைத்து நன்றி சொல்லும் ஒருவராக, நூலாசிரியர் செல்லம் அம்பலவாணர் உள்ளார் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளமுடிகின்றது. ஒருகணித வல்லுனராக, பொறியியலாளராக, நாடகாசிரியராக, வானொலி தொலைக்காட்சி நடிகராக, குழந்தை இலக்கியவாதியாக மட்டுமன்றி ஆன்மீகத்தில் ஒரு திருமுறைஓதும் சிவதொண்டனாக எனத்தெரிந்தெடுத்த வாழ்க்கைமுறையின் தனித்துவம் அவரை ஏனைய படைப்பாளிகளைவிடப் பன்மடங்கு உயர்வான இடத்தில் வைத்தெண்ணக் காரணமாகின்றது.

மறவன்புலோ செல்லம் அம்பலவாணர் அவர்களின் செயற்பாடுகளைத் தெரிந்து கொள்ளும் ஒருவர், நாற்பது வருடங்களுக்குமுன்பு மறவன்புலோ கிராமம் எத்தகையதொரு தன்னிறைவு கொண்டதாக இருந்திருக்கும் என்பதை ஊகிக்கமுடியும்

இத்தகையதொரு கிராமத்தின் பாடசாலையில் அதிபராகக் கடமை புரிவதையிட்டுப் பெருமைப்படுகின்றேன். இப்பாடசாலையானது யுத்தத்தின்பின் மீளக்கட்டியமைத்துச் செயற்பட ஆரம்பித்தவேளை கொழும்பிலிருந்தாலும், தானாகவே முன்வந்து தன்னை வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாது பாடசாலைக்கு தேவையான உதவிகளை பல்வேறு விதங்களில் செய்தமை கல்விகற்ற பாடசாலையின் மீதிருந்த பற்றுதலை வெளிக்காட்டியது. அது ஆசிரியர்களுக்குச் சமர்ப்பணமாக வெளியிடும் இப் பஞ்சாயுத்தத்தின் மூலம் வெளிக்கொணரப்படுகின்றது.

தான் படைக்கும் அல்லது சித்தரிக்கும் பாத்திரங்களை அதுவாகிநின்று வெளிப்படுத்துவதால் மிகவும் உணர்ச்சிப் பாங்கான சூழ்நிலையிலிருந்தே அவரது ஆக்கங்கள் உருப்பெறுகின்றன. இவர் நடிகனாகவும் இருப்பது இவரது எழுத்துக்களுக்கு மேலும் உயிரோட்டத்தைத் தருகின்றதோ என எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

பற்பல விடயங்களைக்கூறி ஏதேதோ தமது திறமைகளைப் பற்றி மனிதர்கள் பெருமைப்படுவார்கள். என்னைப் பொறுத்தளவில் இவரது தன்னடக்கமே இவரது பெருமை. இவருக்கு அணிகலன். இறைவனுக்கு மிகவும் பிடித்தமான திவ்யகுணங்களையே இவர் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றார்.

நல்ல எண்ணங்களை வளர்த்து அதனையே வாழ்வாகக் கொண்டு வாழ்பவர்களுக்கு இறைவன் மேலும் நல்லவற்றையே காண்பிப்பான் என்ற இயற்கையின் நியதி மறவன்புலோ செல்லம் அம்பலவாணர் அவர்களுக்குச் சாலப் பொருந்துவதாகவுள்ளது. அவர் எழுத்துலகில் மட்டுமல்ல சகலதுறைகளிலும் உயர்ந்து நிற்க இறைவன் வழங்கும் அருளும் மேலும் பெருகுவதாகவே இருக்கும். மறவன்புலோ செல்லம் அம்பலவாணரின் பஞ்சாயுதம் சிறுவர்களுக்கு தித்திக்கும் விருந்தாய் அமையட்டும்.

யோகராசா ஜெயகாந்தன்

BA(Hons) Poli Sc, Dip in Edu(Jaf), M.Ed(Hons), SLPS 2.

யாழ்ப்பாணம் கனகரத்தனம் மத்திய மகா வித்தியாலய
(ஸ்திரான்லீக் கல்லூரி) முன்னாள் ப்ரத அதிபர்
தரு. அ. உபயசேகரம் அவர்களின்

ஆசியுரை

“விளையும் பயிரை முளையிலேயே தெரியும்” என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. அதற்கு இலக்கணமாகத் திகழ்பவர்தான் இந்நூல் ஆசிரியர், எனது அன்புக்குரிய மாணவர், அம்பலவாணர். ஆசிரியசமூகத்திற்கு சமர்ப்பணம் செய்யும் தனது மூன்றாவது நூலிற்கு, தான் உயர்கல்விகற்ற பாடசாலையின் சார்பில் எனது ஆசியுரையை வேண்டி நிற்பதாக தொலைபேசியூடு தொடர்பு கொண்டவேளை அவர் தனது ஆசிரிய சமூகத்தின்மீது இன்றும் வைத்துள்ள பெருமதிப்பினை எண்ணிமகிழ்ந்து, இவர் பாடசாலை மாணவனாக வலம்வந்த காலங்களின் என் மனதில் நிலைகொண்டுள்ள சிலசம்பவங்களை முன்கொணரலாம் என எண்ணுகின்றேன்.

மறவன்புலோ என்ற கிராமத்திலிருந்து புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் சித்தியெய்தி உயர்கல்விக்காக எமது பாடசாலையை தேர்ந்தெடுத்து, வந்த நாளிலிருந்தே அனைவரையும் தன்பால் ஈர்த்தவர், நெற்றியில் திருநீற்றுப் பூச்சுடனான, கம்பீர குரலுடனான, இவரது தேவாரபுராண ஓதுதலுடனேயே பாடசாலையின் காலைப்பிரார்த்தனைக் கூட்டம் பெரும்பாலும் ஆரம்பமாவது வழக்கமான தொன்றாகும்.

அதிபர், ஆசிரியர்களால் மிகவும் விரும்பத்தக்க மாணவனாக விளங்கியமைக்கு பணிவு, திறமை, ஒழுக்கம், பண்பாடு, சாந்தகுணம் போன்றவையே காரணமாக அமைந்தது. சகமாணவர்கட்கு

பாடசம்பந்தமாக ஏற்படும் சந்தேகங்களைத் தீர்க்கும் ஆற்றலும், வழிகாட்டலும் அவரிடம் காணப்பட்டது. விடுதியில் தங்கிப் படித்தமையினால் இது மேலும் மேம்பட்டது எனலாம். இதனால் சகமாணவர்களினாலும் பெரிதும் விரும்பப்பட்டார். அதனால் சைவமாணவர் மன்றம், விஞ்ஞான மன்றம், மாணவர் மன்றம், விளையாட்டு இல்லம் போன்றவற்றிற்கு தலைமை தாங்கும் சிறப்பினையும் பெற்றுக்கொண்டார். அதிபராலும் சிரேஸ்ட ஆசிரியர்களாலும் பெரிதும் விரும்பப்பட்டதனால் கல்லூரியின் மாணவதலைவர்களில் ஒருவராகவும் நியமிக்கப்பட்டார்.

பேச்சாற்றல்மிக்க இவர் பாடசாலை மட்டத்திலும், கல்வி வலயத்திலும், மாவட்டமட்டத்திலும், நடாத்தப்பட்ட பேச்சுப் போட்டிகளிலும் அறிவுசார் போட்டிகளிலும் வெற்றி பெற்று பாடசாலைக்குப் பெருமைகளைப் பெற்றுக்கொடுத்த புத்திக் கூர்மையுடைய மாணவனாகவும், தனது விவாவத்திறமையாலும் பேச்சாற்றலினாலும் பாடசாலை விவாதஅணியில் முத்திரைபதித்த ஒருவராகவும் விளங்கியமையை நினைவுகூருகின்றேன்.

இயற்கையாகவே மதிநுட்பமும், திறமையும் படைத்த இவர் ஸ்ரீலங்காரெலிகொம் நிறுவனத்தில் பொறியியலாளராக, பல்வேறு நாடுகளில் சிறப்புப் பயிற்சி பெற்று, உயர்பதவியில் இருப்பது எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. அவ்வயர்நிலை அவருக்கே உரித்துடைய பெருமையாகும் என்பதே எனது கருத்தாகும்.

தான் கல்விகற்ற பாடசாலைகளை என்றும் மறவாத இவர், எமது பாடசாலை கொழும்பு பழையமாணவர் சங்க தலைவராகவும், செயலாளராகவும் இருந்து ஆற்றியபணி பழையமாணவர்களாலும், அன்றைய இன்றைய பாடசாலைச் சமூகத்தினாலும் மற்றவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டான, முன்மாதிரியான பழையமாணவனாக அடையாளப் படுத்தப்படுகின்றமையை இங்கு குறிப்பிட்டேயாக வேண்டும்.

பாடசாலைக் காலங்களிலே புறக்கிருத்திய விடயங்களில் ஆர்வம் காட்டிய இவர் பொறியியலாளராகி, கொழும்பில் கடமைபுரியும் சந்தர்ப்பத்திலும் அங்கு கிடைத்த தளத்தை சரியாகப் பயன்படுத்தி இலங்கை வானொலியில் ஒருநாடக எழுத்தாளனாகவும், நடிகனாகவும் மற்றும் வானொலி தொலைக்காட்சி பின்னணிக்குரல் கொடுக்கும் ஒரு கலைஞனாகவும் தன்னை நிலை நிறுத்தியமையை சட்டத்தின்திறப்புவிழா என்ற நூல் மற்றும் இறுவட்டின் மூலம் வெளிக்கொணர்ந்து தனது பன்முகத் தன்மையை நிரூபித்துள்ளார்.

ஏறத்தாழ எழுபத்தைந்து வரையிலான நாடகங்களுக்கு பின்னணிக்குரல் மூலம் உயிர்கொடுத்தமையும், எழுதிய ஐம்பது வரையான நாடகங்கள் வானொலியில் ஒலிபரப்பப்பட்டமையும், இந்நாடகங்களில் பல இலங்கை கலாசாரத்திணைக்களம், கொழும்பு நோயல் கல்லூரி போன்ற முன்னணி நிறுவனங்களினால் விருது வழங்கப்பட்டமை மற்றும் விருதுவழங்குவதற்கான இறுதிச் சுற்றுக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டமை போன்றவையும் அவரின் திறமைக்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைகின்றது.

அதுமட்டுமன்றி பொறியியலாளராக இருந்த போதும், பாடசாலைப் பராயத்திலிருந்து பேணிவரும் சமய விழுமியங்களைத் தொடர்ந்தும் கைக்கொண்டு, மேம்படுத்தி திருவாசக, திருமுறை முற்றோதல் புராணபடனம் போன்றவற்றில் ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டு வருவது பெருமைப்பட வைக்கின்றது.

எழுத்துத்துறையில் இருபுத்தகங்களை வெளியிட்டு மூன்றாவதாக பஞ்சாயுதம் என்ற இந்த நூலை கற்பித்த உபாத்தியாயர்களுக்காகச் சமர்ப்பித்து அவர்களிடமேயே ஆசியுரை பெறவேண்டுமென்ற அவரது அவா என் இதயத்தைத் தொட்டுநிற்கின்றது. பதவிகள் உயர்வுகள் வரும் போது பழையவற்றையும், ஏற்றிவிட்டவர்களையும் மறப்பதே பொதுவான

மனிதவியல்பு. ஆனால் இவ்விடயத்திலும் எனது மாணவனும் நூலாசிரியருமான அம்பலவாணர் தனது தனித்துவத்தைக் காட்டியுள்ளார் என்றே கூறவேண்டும்.

மும்மொழிகளிலும் தேர்ச்சி பெற்று பல்துறைகளிலும் தடம் பதித்து சாதனையை நிலைநாட்டிய இவருக்கு இலங்கை அரசினால் வழங்கப் பெற்ற 'அகில இலங்கை சமாதான நீதவான்' என்ற கௌரவமானது செயலறிந்து வழங்கப்பெற்ற ஒன்றென்றே எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

பொறியியல்துறை, கலைத்துறை, சமயத்துறை, மொழித்துறை எனப் பல்வேறுபட்டதுறைகளில் தடம் பதித்த எனது மாணவனின் முயற்சிகளுக்கு எல்லாம் வல்ல அரியாலை ஸ்ரீசித்திவிநாயகப் பெருமானின் அருள்வேண்டி, தமிழன்னைக்கு மேலும் பெருமைகள் சேர்க்க வேண்டுமென வேண்டி வாழ்த்துவதில் பெருமகிழ்வடைகின்றேன்.

அ. உபயசேகரம்
B.A[Cey], Dip.In Ed
கண்டிவீதி
அரியாலை
யாழ்ப்பாணம்

கொழும்பு றோயல் கல்லூர் ஆசிர்யரும்
தமிழ்நாடகமன்ற பொறுப்பாசிர்யருமான
தரு கு. ஸ்ரீராகவராஜன் அவர்களின்

ஆசியுரை

ஒரு பொறியியலாளரால் இத்தனை ஆக்கங்களை எப்படி பொறிக்கக்கூடியதாக உள்ளது என்பதை நினைத்து நான் வியந்துள்ளேன். தான் படைக்கும் படைப்புகளை முதலில் பெற்றவர், உடன்பிறப்புகளுக்கும் தொடர்ந்து வாழ்க்கைத்துணையுடன் தன் இருபிள்ளைகளுக்கும் சமர்ப்பணம் செய்து இப்படைப்பினை தன்னைச் சிற்பமாகச்

செதுக்கிய உபாத்தியாயர்களின் பாதுக்கமலங்களுக்கு சமர்ப்பணம் செய்யும் மறவன்புலவு செல்லம் அம்பலவாணர் அவர்கள் இம்மலரின் ஆசியுரை எழுதுவதற்கு எனக்கும் ஓர்வாய்ப்புத் தந்தமையையிட்டு உளப்பெருமகிழ்வுறுகின்றேன்.

அம்பலவாணரின் இப் 'பஞ்சாயுதம்' என்னும் சிறுவர் நாடகநூலுக்கு கல்விச்சமூகத்தின் சார்பில் முதலில் எனது பாராட்டையும் வாழ்த்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எழுதுவதெல்லாம் இலக்கியதரம்பெற்று விருதுபெறும்நூல்களாக படைப்பது இவரால் மட்டுமே முடிகின்றது. நாடகம் நடிப்பதிலும், எழுதுவதிலும் நூலாசிரியர் தனியொருஇடம் பெற்றுவிட்டார் என்பதுவும் ஈழத்து நாடகத்துறைபற்றிப் பேசுபவர்கள், எழுதுபவர்கள் யாவரும் உங்கள் பெயரைத் தவிர்த்துப் பேசமுடியாது என்ற மைல்கல்லை எட்டியுள்ளீர்கள் என்பதைக் காலம் இனிச்சொல்லி நிற்கும்.

குரல்வளமும், கைவண்ணமும் நிறைந்த உங்களது படைப்புக்களான பஞ்சாமிர்தம், சட்டத்தின் திறப்புவிழா, பஞ்சாயுதம் என்றவரிசை வெறும்முற்றுப்புள்ளியாகிவிடாது காற்புள்ளி இடப்பட்டதாக உங்களிடமிருந்து மேலும் இத்துறைசார் இலக்கியப் படைப்புக்களை எதிர்பார்க்கின்றோம். இந்நூல் மேடையில் மேடையேற்றியிருக்கும் சிலம்பு, நீதி, பழி, பொறி, கலகம் என்னும் பஞ்சாயுதங்களின் பெயரிடும் பாங்கே நாடகத்துறையீது ஈர்ப்பை ஏற்படுத்துவதாக அமைகின்றது. நாடகத்தின்மூலம் குறிப்பாக சிறுவர்களை நெறிப்படுத்தமுடியும் என்பதனைக் காலத்தின் தேவைகருதி வெளியிடும் தங்களின் இப்படைப்பு தற்போது தமிழ்கூறும் நூல்நிலையங்களில் கிடைக்கப்போகின்றதாயினும் எதிர்காலத்தில் பாடசாலை இலவசப் பாடப்புத்தகங்களில் அரங்கேறி மாணவர் ஒவ்வொருவரின் கரம்தவழும்நாள் வெகுதூரத்தில் இல்லை என்றே நான் நம்புகின்றேன்.

ஆட்டம் பாட்டம் கொண்டாட்டம் என்பவற்றுடன் கிராமிய மொழிநடை ததும்ப எழுதப்படும் இவரது ஆக்கங்களை வாசிக்கும் போது எமது உறவுகளே அருகில் இருந்து எம்மோடு உறவாடுவது போன்ற உணர்வைத் தருவதில் எம்மோடு ஒன்றித்துவிடுகின்றார். அதேவேளை இவரது சட்டத்தின் திறப்புவிழா நூலுடன் இவரின் ஒன்பது வானொலிநாடகங்களில் இவரது குரல்கேட்டு வியக்கத் தந்திருக்கும் இறுவட்டானது ஒவ்வொருவரும் பேணவேண்டிய தமிழ்க் கலை வடிவங்களில் ஒன்றாகியுள்ளது.

கல்வியிலும் உயர்நிலைகண்டு, தொழிலிலும் சிறப்பு நிலையடைந்து, உலகநாடுகள் பலவற்றிலும் பயிற்சிகள் பலபெற்று, சமாதான நீதிவானாகி, பிறந்த ஊருக்கு பெருமைசேர்க்கும்

சிவபக்தனாகி, திருமுறைகளை ஒதிச்சிறப்பித்து “திருமுறை நெறிச் செல்வர்” எனும் பட்டம் பெற்று தங்கள்பணி நாவலர்பணியுடன் ஒப்புநோக்கக் கூடியதொன்றாகவே கருதுகின்றேன்.

இப் ‘பஞ்சாயுதத்தில்’ சிலம்பு கொண்டு வழக்குரைத்து, வடையினூடு நீதி சொல்லி, பழியில் பாம்பு பருந்து கதைசொல்லி, நரியார் வைத்த நீதிப்பொறியில் விழுந்த சிங்கத்தையும், மாம்பழத்துக்காக அன்று கலகம் செய்தவர்களை இன்று கணனியினூடு கலகம் செய்யவைத்தும் சிறுவர்களுக்கென படைக்கப்பட்ட இலக்கிய வடிவமாகப் பூரணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

றோயல் கல்லூரியில் தமிழ்நாடக மன்றத்தின் நாடகவிழா என்றாலும்சரி, தலைநகரில் எங்கேயும் நாடகங்கள் மேடையேற்றப் படுகின்றது என்றால் அங்கேயும் சரி உங்கள் பிரசன்னம் நிட்சயமாய் இருக்கும். நாடகத்தினை இரசிக்கத் தெரிந்த ஒருவரால்தான் தரமான நாடகங்களை எழுத முடியும் என்பதற்கிணங்க ரசிகர்களின் நாடித்துடிப்பறிந்து மருந்து கொடுக்கும் நாடகத்துறைசார் வைத்தியப் பொறியியலாளர் நீங்கள் என்றால் மிகையில்லை. எமது கல்லூரி வருடாவருடம் நடாத்தும் நாடகத்துறைசார் ஆக்கங்களைத் தெரிவு செய்து விருதுவழங்கி நூலுருப்பெறும் நாடகங்களில் தங்களின் “அறுவடை” என்ற நாடகம் முதலிடம்பெற்று எமது விம்பம் நாடகநூலை அலங்கரித்தமையையும் நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

இன்னும், இன்னும் இவரைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். இனிவரும்காலங்களில் இவரது ஆக்கங்களுடாக இன்னும்பலர் இவரைப்பற்றிச் சொல்ல இருக்கிறார்கள் எவ்வாறெனினும் நாடகம் என்றால் அதில் அம்பலவாணர் இருப்பார் என்ற அளவிற்கு

நாடகத்துறைமீது ஈர்ப்புக்கொண்ட இவர் மென்மேலும் ஆக்கங்கள் தந்து, உயர்புகழடைந்து, விருதுகளின் சொந்தக்காரனாகி நீண்டகாலம் தமிழ்த்தாய்மடிதவழ்ந்து சிறப்புற்று வாழ எல்லாம்வல்ல இறைவனை வேண்டி மனதாரவாழ்த்தி ஆசியுரையை வழங்குகின்றேன்.

கு. ஸ்ரீராகவராஜன்

BA, Dip in Education, Agri Trd, Dip in Agri

கொழும்பு ரோயல் கல்லூரி

11. 11. 2017

**கொழும்பு பல்கலைக்கழக முன்னாள்
கல்வித்துறை பேராசிரியர்
சோமசுந்தரம் சந்திரசேகரன் அவர்களின்**

அணிந்துரை

வழக்கறிஞர்கள், மருத்துவர்கள், பொறியியலாளர் போன்ற உயர்தொழில் வல்லுனர்கள் தமிழிலக்கியப் படைப்பாளர்களாகவும் விமர்சகர்களாகவும் பணியாற்றுவதையும் நான் வியந்து பாராட்டுவதுண்டு. ஏனெனில் முதலில் அப்படிப்பட்டவர்கள் வெகுசிலரே.. இவ்வகையில் இந்நூலாசிரியர் ஒருசிறந்த சிறுவர்நாடகநூலை மிகச்சிறப்பாக எழுதி, தமிழ் கூறும் சிறுவர் உலகிடம் சமர்ப்பித்திருப்பது மிகவும் பாராட்டுக்குரிய ஒரு அருமையான விடயம். சாதாரண சிறுவருக்கான சமூகநாடகங்கள் என்பது வேறுவிடயம். இங்கு நூலாசிரியர் செ.அம்பலவாணர் அவர்கள் முன்னோர் வழிவந்த கிராமியக்கலை வடிவங்களான கூத்து, மற்றும் இசைநாடகங்களை இன்றைய இளம்தலைமுறையினருக்குக் காலத்துக்கேற்ற மாற்றங்களுடன் 'பஞ்சாயுதம்' என மகுடமிட்டு வழங்கியுள்ளமையில் பல முக்கியத்துவங்கள் உண்டு.

பொறியியலாளர் அம்பலவாணரின் இச்சிறுவர் இலக்கியப் பணியை யான் ஒரு கல்விப்பணியாகக் கருதுகின்றேன். கல்வி என்பது பிள்ளைகளைத் தமது கலாசாரத்திற்குள் உட்படுத்தும் ஒரு செயற்பாடு என 'மார்கரேட் மீட்' [M.Mead] போன்ற மானிடவியலாளர்கள் கொள்வர். வேறு சில அறிஞர்கள் சிறுவர் இலக்கியங்கள் தமது பண்பாடுசார்ந்த விழுமியங்கள், உள்பாங்குகள், தகவல்கள் என்பனவற்றை வழங்குவனவாக இருத்தல் வேண்டும் என வலியுறுத்தியுள்ளனர். எமலிடேர்க்கைஹம் என்ற பிரஞ்சு

சமூகவியலாளர் சமூகத்தின் உறுதிப்பாடு தொடர்ந்து பேணப்படா விட்டால் சமூகக்கட்டமைப்பு சீர்குலைந்து, சமூகம் பல அழிவுகளை எதிர்நோக்க வேண்டிவரும். எனவே சமூகமானது, கல்விச் செயற்பாட்டினூடாகத் தனது விழுமியங்கள், நம்பிக்கைகள், கலாசாரம், மரபுகள் என்பவற்றைப் பிள்ளைகளுக்கு உணர்த்தி, சமூக உறுதிப்பாட்டுக்கு வழிகோல வேண்டும் என்றார். இவ்வாறான கல்வியின் பெரும் சமூகப்பங்களிப்புப் பற்றி மேலும் விரிவாகக் கூறவேண்டிய அவசியம் இல்லை.

எனது நோக்கில், நூலாசிரியர் இந்நாடகநூலினூடாகத் தமிழர்கள் காலம்காலமாகப் போற்றிவந்த தமது வாழ்க்கைப் பெறுமானங்களையும், நாட்டார் கலைகளையும், கதை மரபுகளையும் இளம் தலைமுறையினருக்கு மிக இலாவகமாகக் கொண்டு சேர்க்கின்றார் என்றால் அது மிகையாகாது.

மேலைநாட்டு வரலாற்றில் 18^{ஆம்} நூற்றாண்டின் மறுமலர்ச்சி யுகத்தோடுதான் பிள்ளைகள் ஒருதனியான மக்கள் குழுவாக வகைப்படுத்தப்பட்டதாகக் கூறுவர். அதற்குமுன்னர் சிறுவர், வயது வந்தோர் என்ற வேறுபாடு சமூகத்தில் இருக்கவில்லை. எனினும் தமிழர்மரபில் சிறுவர்பற்றிய மேற்கோள்கள் புறநானூற்றிலும் திருக்குறளிலும் இருப்பதைக்காணமுடியும். மேலைநாடுகளில் ரூசோ, ஜோன்லொக் போன்ற அறிஞர்கள்தாம் பிள்ளைகள், வளர்ந்தோர்களை விட வேறுபட்டவர்கள் என்ற கருத்தாக்கத்தை முன்வைத்தனர். இதன்பின்னரே பிள்ளைகள் முக்கியத்துவம்பெற்று அவர்களுக்கான இலக்கியங்களும் பிறந்தன என்பது வரலாறு.

சிறுவர் இலக்கியத்தின் பண்புகளைப் பின்வருமாறு தொகுத்துக் கூறலாம். அவை பிள்ளைகளின் கருத்து நிலைப்பாட்டைக் கூறுவன. எளிமையும் நேரடிப்பாங்கும் கொண்டன. சுவாரஸ்யத்தைப் பேணப் பல திருப்பங்கள் இருக்கும். எப்போதுமே நம்பிக்கையை

வளர்க்கும். சிலவேளைகளில் ஒன்றையே திரும்பத் திரும்பச் சொல்வதாகவும் இருக்கும் நீதி நெறிமுறைகளையும் விழுமியங்களையும் வெளிப்படுத்தும் வாசிப்புப் பழக்கத்தை மேம்படுத்துவதாக இருக்கும் இத்தகைய பண்புகளில் பலவற்றைக் கொண்டதாக இந்தப் பஞ்சாயத்தத்தில் உள்ள ஐந்து நாடகங்களும் கொண்டிருப்பது சிறப்பானது. அத்துடன் அனைத்து நாடகங்களும் பிள்ளைகளுக்கேற்ற எளிய மொழிநடையில், அன்றாடம் பாவிக்கும் அதே பேச்சுவழக்கில் அமைந்திருப்பது பாராட்டப்பட வேண்டியதொன்று.

‘சிலம்பு’ காவியவடிவத்தைச் சிறார்களுக்கேற்ற மொழிநடையில் தந்து சிறப்புப் பெறுகின்றது. கூத்தின் அனைத்து அங்கங்களையும் சிறுவர்களுக்கான அபிநயப் பாடல்களையும் ஒருங்கே கொண்டு சிறப்புப் பெறுகின்றது.. ‘நீதி’ சிறுவர்கதையை நளினத்துடன், நவீன கருத்தாலுடன் இசைநாடக வடிவில் வெளிக் கொணர்ந்திருக்கிறது. பாராட்டத்தக்கது. சுந்தரர் தடுத்தாட்கொண்டமை நினைவிற்கு வருகின்றது. ‘பழி’ ‘பொறி’ சிறுவர் நாடகத்தின் அனைத்து வரைவிலக்கணங்களுடன் மிருகங்களின் பாத்திரங்களும் அமைய வேண்டுமென்ற யுக்தியை வெற்றிகரமாக வெளிக்கொணர்ந்துள்ளது. ‘கலகம்’ இன்றைய சிறுவர்களுக்குத் தேவையான கணனிஅறிவை அவர்களுக்கேயுரிய பாணியில் தந்து இப்படியான நாடகங்களின் மூலம் சிறுவர்களுக்கு அறிவையும் புகட்டலாம் என்பதை நிரூபிக்கின்றது. ஆங்கில வார்த்தைகள் தொக்கு நிற்கின்றன. ஆனால் அனைத்தும் நாம் அன்றாடம் பாவிப்பவை என்பதால் ஏற்கமுடிகின்றது. தமிழ்ப் படுத்தியிருந்தால் செயற்கையான நடையாக இருந்திருக்கும் என்பதையும் மறுக்க முடியாது.

நாடகங்கள் எழுத்தில் மட்டும் இருப்பதில்லை. அவை பிள்ளைகள் நடிப்பதற்கானவை. பிள்ளைகள் நடிக்கும்போது மொழித்திறன் மட்டுமன்றி பலவாழ்க்கைத்திறன்களும் மேம்படுவதாகக் கல்வியாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். எப்போதுமே எதற்கும் பின்வாங்கும்

பிள்ளைகளை ஊக்குவிக்கவும், குழுவில் பணியாற்றவும், பல்வேறு தொடர்பாடல் திறன்களை வளர்க்கவும், வகுப்பறைப் பாடங்களின் போது வகிபாக முறையைக் [Role-Play] கையாளவும் தேவையான பயிற்சியை நாடகங்கள் வழங்கும் என்ற கோட்பாட்டினை இந்நாடகங்கள் வெவ்வேறு கோணத்தில் வெளிக்கொணர்ந்து பல்பரிமாணத்தை வெளிக்காட்டி நிற்கின்றன.

திரு அம்பலவாணர் அவர்கள் இந்நூலினூடாக சிறுவர் இலக்கியத்துக்கு ஆற்றியுள்ள பங்களிப்பு தமிழ்கூறும் நல்லுலகத்தால் வரவேற்கப்பட வேண்டும். அவருடைய இப்பணிக்கு எமது உளமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்.

பேராசிரியர் சோமசுந்தரம் சந்திரசேகரன்
கொழும்பு
10.12.2017

மறவன்புலோ செல்லம் அம்பலவாணர் ஆகிய நான், எனக்கு எண்ணும் எழுத்தும் புகட்டிய ஆசிரிய சமூகத்துக்குச் சமர்ப்பணமான 'பஞ்சாயதம்' என்ற எனது இந்நாடக நூலின் மூலம் உங்களை மகிழ்வுடன் சந்திக்கின்றேன்.

இறைவன் அருளினால் முதல் இரண்டு நூல்களுக்கும் கிடைத்த பேராதரவும், அங்கீகாரமுமே இதனை வெளியிட உந்துசக்தியாய் அமைந்ததென்பது மறுக்கமுடியாத ஒன்று. ஆனால் 'சட்டத்தின் திறப்புவிழாவானது' நம்பநட நம்பி நடவாதே என்பதை எனக்கு உரித்துக் காட்டியபோதும், அதற்குக் கிடைத்த அங்கீகாரமே அனைத்தையும் மறக்கச்செய்து விட்டது. ஆம்.. வலி வந்து தானே சுகம் கிடைக்கும்.. இது இவ்விடயத்திலும் நிஜமாகியது..

'தாரமும் குருவும் தலைவிதிப் படியே' என்ற முதுமொழியின் பிரகாரம் நான்செய்த பூர்வஜென்ம புண்ணியமோ என்னவோ ஆரம்பக் கல்வியிலிருந்து இன்றுவரை நான் சந்தித்த அனைத்து உபாத்தியாயர்கள், ஆசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள், வளவாளர்கள் போன்றவர்களுக்கு நான் ஒரு செல்லப்பிள்ளை. அவர்கள் எனதருமைத் தோழர்கள்.

பொன்னம்பல உபாத்தியாயரிடத்தில் ஏடு தொடக்கியபின், கடற்கரை தென்னம்பிள்ளை வளவிலிருந்து கொண்டு வந்த வெண்பஞ்சுபோன்ற மணலைத் தலைவாசல் நடையில் பரப்பி, அப்புவின வழிகாட்டலில் பிஞ்சுவிரல்களால் கோலம் கீறியதில் ஆரம்பித்த பயணம் இன்றும் பசுமரத்தாணிபோன்று நிலைத்துள்ளது.

அம்மா அவித்துக் கொண்டு வந்த பிடிப் புட்டினை வயிறாற உண்டு பெற்றார் தின விழாக்களில் நிகழ்த்திய நிகழ்வுகள் தான் என்னை இன்று ஒரு கலைஞனாக காலூன்ற அத்திவாரமிட்டது என்பதில் மறுவார்த்தைக்கு இடமில்லை. (விழா முடிந்து வீடு செல்லும் போது பேய்ப்பிடிப்பது வேறு கதை)

அப்புவின் மண்விளையாட்டிலும், தயார்படுத்தலிலும் புகுத்தப்பட்ட உபாத்தியாயர் என்ற கற்பனை உருவம் மறவன்புலோ சீகலகலாவல்லி வித்தியாசாலையில் ஆரம்பமாகி யாழ்ப்பாணம் கனகரத்தினம் மத்தியமகா வித்தியாலயம் [ஸ்ரான்லி கல்லூரி] என்ற பாடசாலைக் காலத்தினூடு, இலங்கை எந்திரிமார் சங்கம், தொலைத் தொடர்புத் திணைக்கள பயிற்சிமையம், கொழும்பு பல்கலைக்கழகம், ஜப்பான் ஜெய்க்கா நிறுவனம், சீனா ஹுவாவி பல்கலைக்கழகம், சிங்கப்பூர் அவாயா நிறுவனம் என விரிந்த உலகமாகி நிற்கின்றது. இத்துடன் கலையுலக வாழ்விலும், சிவன்புகழ்பாடும் சிவத்தொண்டு செய்யும் போதும் கிடைத்த ஆசான்களையும் மறக்க முடியாது.

எனக்குகிடைத்த உபாத்தியாயர்கள் ஆசானுக்கு ஆசானாகவும், பாசம் பொழியும் தாயாகவும், கண்டிப்பில் உறுதியான தந்தையாகவும், வழிகாட்டும் வழிகாட்டியாகவும், துன்பங்களில் ஒத்தடம் கொடுத்து இன்பங்களில் துள்ளிக்குதிக்கும் நண்பனாகவும், தூக்கி நிறுத்தும் ஊன்றுகோலாகவும் அமைந்திருந்தமை விசேட அம்சமாகும்.

என்னைப்புடம்போட்ட மறவன்புலோ சீக. லகலாவல்லி வித்தியாசாலை அன்றைய தலைமை உபாத்தியாயர் திரு. பரமநாதன், ஆங்கில உபாத்தியாயர் திரு. சிதம்பரநாதன், ரோகிணி அக்கா, கனகரத்தினம் மத்திய மகா வித்தியாலய ஆசிரியைகள் திருமதி. தேவகி தில்லையம்பலம், செல்வி. நவரத்தினசிங்கம், யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீலங்கா ரெலிகொம் பொறியியலாளர் திரு. நாகச்சந்திரன் ஆகியோர் என்னைப் பொறுத்தளவில் மனித உருவில்

வந்த தெய்வங்கள். இவர்களின் கடமைஎன்ற வட்டத்திற்கு வெளியேவந்து தந்த உந்துசக்தியே என்னை இன்று நானாக உங்கள் முன் நிற்கவைத்துள்ளது. ஆம் இவர்களை மட்டும் இவ்விடத்தில் குறிப்பிடுவது தவறு. ஆனால் குறிப்பிடத் தவறின் நான் தவறிழைத்தவன் ஆகிவிடுவேன். அதற்காக மற்றவர்களைக் குறைவாக எடைபோடுகிறேன் என எவரும் தவறாக எண்ணிவிட வேண்டாம். அதுமட்டுமல்ல எனது இரு செல்வங்களுக்கும் அமைந்த ஆசான்களதும், என் குடும்பத்திற்காகவே தன் ஆசிரியத்தொழிலைத் தியாகம் செய்து குடும்பத்துக்கே ஆசிரியையாயிருந்துவரும் எனது ஆசிரியையின் பங்களிப்பையும் இவ்விடத்தில் குறிப்பிடாமல் இருக்கவும் முடியாது.

மாணவர்கள் என்போர் மூங்கில்களைப் போன்றவர்கள். வளர்ச்சி வேகத்தில், பலத்தில், ஒன்றுசேர்வதில் நிகராக ஒப்பிடுவதற் கொன்றுமில்லை. இதே மூங்கில்களைக் கவனமாகக் கையாண்டு, ஒழுங்குபடுத்தி, துளையிட்டு ஏழுஸ்வரங்களைக் கொண்ட கானமியற்றும் புல்லாங்குழலாக பண்படுத்துவோர் தான் ஆசிரியர்கள். இது எனது சொந்தக் கருத்து.

காவலுக்காக சிறுவர்கள் அணியும் பஞ்சாயுதத்தில், காவல் தெய்வமாகிய திருமால் தரிக்கும் ஐம்படைகளான சக்கரம், வில், வாள், தண்டு, சங்கம் இவை முறையே, சுதர்சனம், சார்ங்கம், நாந்தகம், கௌமோதகி, பாஞ்சசான்னியம் என்ற ஐந்து புனித ஆயுதங்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை சிறுவர்களை மட்டுமல்ல எமது சந்ததியையே, உலகத்தையே காக்கும் காவலர்கள். எமது சிறுவர்களையும், சந்ததியையும், கலை கலாச்சார விழுமியங்களையும் பாதுகாக்கக் கூடியதாக அமைய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தினால் தான் ஐந்து நாடகங்களின் தொகுப்பான இந்த நாடகநூலிற்கு 'பஞ்சாயுதம்' எனத் தலைப்பு இடத் தோன்றியது.

இந்நூலை ஆசிரியர்களுக்குச் சமர்ப்பணமாக்குதல் என்ற எண்ணக்கரு தோன்றியபோதே என்னுள்தோன்றிய கருப்பொருளுக்கு உயிருட்டிய, அணிந்துரை, ஆசியுரைகள், ஆசிரியர் அறிமுகம், போன்றவையை மனமுவந்தளித்த கல்விமான்களால் அனைவரும் ஆசிரியர்கள் என்ற என் எண்ணக்கரு நிறைவேறியது அவன் செயலே.

அனைவருக்கும் நன்றிகூறி அம்பலத்தாடி வைரவரின் திருப்பாதம் பணிந்து பஞ்சாயுதத்தை உங்கள்முன் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

உங்கள்
அன்பு அம்பலம்
தனபாலர் பிட்டி
மறவன்புலோ மேற்கு
சாவகச்சேரி
17.12.2017

உள்ளீடு . . .

1. சிலம்பு	01
2. நீதி	19
3. பழி	43
4. பொறி	67
5. கலகம்	97

உள்ளே . . .

முன்னோர் வழிவந்த
கிராமியக் கலைவடிவங்களான
சூத்து, இசைநாடக வடிவங்கள்
இன்றைய சந்ததிக்காக
அவர்கள் செவிவழிவந்த கதைகளுடாக
காலத்திற்கேற்ற மாற்றங்களுடன்
பாதுகாப்பான கலைவடிவமான
பஞ்சாயுதமாக...

1. சலம்பு Silampu _ Anklet

சலம்பு சொன்ன கதை ...

வண்தாளே ஏன்றென்கை
வெருட்டாளே மன்னவா -
உன்பெண் காற்சலம்பல்ல
புரியுது தாளே ...!

☞ கதை சொன்ன பாத்திரங்கள் ...

கோவலன்
வஞ்சிப்பத்தன்
காவலர்கள்

கண்ணகி
அரசர்
மாதர்

பாண்டியன்
மந்தர்
மருவர்கள்.

சீலம்புத்காரம் என்று இளங்கோ அடிகளின்
 மாபெரும் கர்ப்பியத்தின்
 நாயகன் கோவலன் . நாயக கண்ணக்.
 வணிகனான கோவலன் மாதவீ என்று
 நடனமணியைக் கரதலித்து கூடிவாழ்ந்து தன்
 செல்வங்கள் அனைத்தையும் இழக்கிறான்.
 தவறைய உணர்ந்து கண்ணகியிடம் திரும்புகின்றான்.
 இருவரும் புதுவாழ்வு வாழ்வு வரறு
 மதுரை நோக்கிப் புறப்படுகிறார்கள்..
 கண்ணகியை மாதவீ என்று யாதவகுலத்து அன்னையிடம்
 அடைக்கலமாக ஒப்படைத்துவிட்டு
 கண்ணகியின் ஒழிறைச்சீலம்பை வீழ்க
 மதுரை நகர விதிக்குச் செல்கின்றான்.
 அங்கே பாண்டிய மன்னன் தேவியின்
 சீலம்பெடுத்த கள்வன் என்று தீர்ப்பினால்
 தலை துண்டிக்கப்படுகிறான்.
 இதனைக் கேள்வியுற்று கண்ணக்
 மழ்ழ்ச் சீலம்புடன் கோபக்கனல் பொங்க
 பாண்டியன் சபைக்கு வருகிறான்.
 அங்கே நடந்தது என்ன..?
 கணவன் துற்றமற்றவன் என்று நீடுருய்க்கின்றாளா..?
 எப்படி நீடுருய்த்தாள் ..?
 பாண்டியன் என்னவானான். ?
 கண்ணக் க்கு நடந்தது என்ன..
 அறிய இதோ ‘சீலம்பு’ கூத்துவடிவம்..

An introduction about the play.....

The Silappathigaram literary work of Ilanko Adigal describes the life of Kannaki with her husband merchant Kovalan...
Kovalan met a dancer Madahvi and had an affair with her, which prompted him to spend all his wealth on the dancer. ..
At last, penniless, Kovalan realised his mistake and returned to his wife Kannagi...
Kovalan hoped to recoup his fortunes by trade in Madurai, by selling the precious anklet of Kannagi...
Kovalan kept Kannaki with Maaduri and went to Madurai to sell the Anklet...
While Kovalan selling Anklet, he was misunderstood as the thief of Pandya's queen's Anklet and beheaded
Kannaki became furious and advocates at the court of the King ..
Whether Kannaki proved Kovalan is innocent.?.
How she proved...?
Whether King accepted or not..?
What happened to King..? Kannaki..?
be with us **'SILAMPU _ ANKLET'**

1. சிலம்பு

காட்சி : 1

கூடம் : கிராம வீதி

பாத்திரங்கள் : கோவலன், கண்ணகி, மாதரி

(கோவலனும் கண்ணகியும் பயணம் செய்கிறார்கள். மேடையின் வலப் பின் புறத்திலிருந்து செல்லுவது சிறந்தது. அதேவேளை இடதுபக்க முன்புறத்தில் மாதரி ஆயத்தமாக திரையின் பின் நிற்கவேண்டும். வசதியாயின் அழகாக ஸ்பொட் ஒளிமூலம் கண்ணகியைக்காட்டி பின் மாதரியைக் காட்டலாம்)

கோவ : வந்த தயர் துன்பமெல்லாம் ஆ..ஆ..ஆ..
வாழ்க்கை..

தாய்மையாகி நிறைவுறவே (பி.பா)

பூம்புகாரை விட்டுயிப்போ ஆ..ஆ..ஆ..~ நாங்கள்..

மதுரை சென்று வளம் பெறுவோம் (பி.பா)

கண் : கால தேவன் செய்த மாயம் ஆ..ஆ..ஆ - காலம்..

கவலைகளைத் தந்ததுவே (பி.பா)

நல்ல வேளை வந்ததென்று ஆ..ஆ..ஆ..~ நாங்கள்..

நகரை நோக்கிப் பயணம் செய்தோம் (பி.பா)

கண் : நாதா நீண்டதூரம் பயணித்ததால் களைப்பாக இருக்கிறது.
ஓரிடத்தில் சற்று களைப்பாறி பயணத்தைத் தொடருவோம்.

கோவ : என்னால் தான் உனக்கு இந்த வேதனை எல்லாம்
கண்ணகி.

கண் : மீண்டும் என்னால் என்று தனித்துப் பிரித்துக் கூறாதீர்கள்
நாதா.. எம் விதி நடந்தது முடிந்ததாகவே இருக்கட்டும்..
இனி நடப்பதை.. நடக்க வேண்டியதை.. பார்ப்போம்.

- கோவ : ஆம் கண்ணகி.. மறக்கத்தான் வேண்டும் அம்மா.
 கண் : நாதா.. ஆ.. அங்கே பாருங்கள் அதோ தூரத்தில் ஒரு பெண் தலையில் சுமையுடன் வருவது தெரிகின்றது.. வாருங்கள் அருகில் சென்று கவந்தி அடிகள் சொன்ன பெண்ணைப் பற்றி விசாரிப்போம்..
- கோவ : எங்கே.. (சுற்று முற்றும் பார்த்தல்) ஆ.. (மாதரி மேடைக்கு வரல்).. ஆம் ஆம்.. விசாரித்துப் பார்ப்போம்
- மாத : பாலு வரங்கலையோ ~ அம்மா மாரே
 பாலு வரங்கலையோ
 பாலு வரங்கலையோ ~ ஐயா மாரே
 பாலு வரங்கலையோ
- பக்குவமாகவே சர்க்கரை சேர்த்திட்ட (பாலு..)
 பச்சைப்புல் போட்டு வளர்த்திட்ட பசுவின் (பாலு..)
- பைங்கொடியாள் நான் கறந்த பால்
 நீங்கள் பருகுவதற் கேற்ற பால் (பாலு..)
- கோவ : ஆ... ஆமாம்... ஒரு பெண்ணே தான் தலையில் சுமைவேறு வா கண்ணகி சென்று நாம் கதைத்துப் பார்ப்போம் (அருகில் சென்று.)
- கண் : அம்மா நீ யாரம்மா..
- கோவ : நடந்து களைப்பாகவும் தாகமாகவும் இருக்கிறது. அருந்தத் தண்ணீர் கிடைக்குமா அம்மா..
- மாத : நீங்கள் நன்றாகக் களைத்துள்ளீர்கள் போலிருக்கின்றதே.. பால் இருக்கின்றது.. பருகலாம் தானே..
- கோவ : மிக்க நன்றி.. அதற்கென்ன.. தாராளமாக... (பால் கொண்டு வந்து கொடுக்க குடித்து)
- கண் : கடுந்தாகத்திற்கு அமிர்தம் போல் இருக்கிறது தாயே.. நன்றியம்மா.. நீங்கள் யாரோ..

- மாத : அம்மா நான் யாதவகுலத்துப் பெண்.. மாதரி.. பால்
 விற்பது தான் என் தொழில் .. அதோ தெரிகின்றதே
 அது தான் என் வீடு..
- கண் : ம்.. யாதவகுலம் என்கிறார்.. மாதரி பெயர் என்கிறாள்
 பண்பும் மனதைத் தொட்டு நிற்கின்றது... அப்படியா
- மாத : அது சரி நீங்கள் யாரய்யா எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்
- கோவ : யாதவ குலத்துதித்த தாயே ~ எங்கள்
 வரலாறு சொல்லுறேன் கேட் பாயே
 கோவலன் தான் எந்தனது நாமம் - இவள்
 கண்ணகியாள் என் கைபிடித்த மங்கை
- தாசியவள் மாதவியில் மயங்கி ~ நான்
 கைப்பொரு ளனைத்து மீ ழந்தே
 செப்பரிய கடன் பட்டதாலே ~இவள்
 காற்சிலம்பு விற்கத் துணிந்தோமே..
- உரதனில் இச்சிலம்பை விற்றால்
 உற்றவர்கள் ஏளனம் தான் செய்வார்
 மானம் மரியாதை தனை எண்ணி ~ சிலம்பை
 மதுரை நகரில் விற்க வந்தேன்..
- பி.பா : மானம் மரியாதை.... தனை எண்ணி ~
 சிலம்பு விற்க மாமதுரை வந்தேன்
- கண் : கவுந்தி அடிகள் கூறிய பெண்ணேதான்.. மிக்க மகிழ்ச்சி
- மாத : அப்படியா கவுந்தி அடிகள் என்னைப்பற்றி உங்களிடம்
 கூறினாரா..
- கோவ : ஆமம்மா கூறினார். கூறிய அனைத்தையும்
 கண்கூடாகக் கண்டோம்.
- மாத : நல்லது தங்கள் மனைவியோ மிகவும் களைப்புடைந்து
 இருக்கிறாள். ஆட்சேபனை இல்லை என்றால் உங்கள்
 மனைவி இங்கேயே என்னுடனே தங்கட்டும். நீங்கள்
 தனியே மதுரை பொற்கொல்லர் தெருவுக்குச்சென்று

சிலம்பை விற்று வந்து பின்பு அழைத்துச் செல்லலாம்
தானே..

கோவ : ஆம் தாயே மிக நல்லது. அப்படியே செய்யலாம்

கண்ணே வீடைகொட்டி நான்
காற்சிலம்பு விற்று வாரேன்
எண்ணாத எண்ணமெலாம்
நீ எண்ணி வருந்திடாதே
(பிபா : மீண்டும்)

.... காட்சி மாற்றம்

காட்சி : 2

கூடம் : அரண்மனை

பாத்திரங்கள் : பாண்டியமன்னன், அரசி

பாண் : பத்தினிக் கற்பகமே எனதரும்
பாக்கிய லட்சுமியே ~ அகமது
மெத்தப் பொலிவிழந்தே வருந்திட
உற்ற துயரம் என்னோ.. ?

கோப் : இந்நிலம் ஆளிறையே எனதரும்
கண்ணிமை காதலரே ~ அடியவள்
மின்னொளி வேவு சிலம்பெடுத்திடாதது
என்ன முறையறியேன்

பாண் : செப்பனிட்டுத் தரவே ~ பத்தனிடம்
ஒப்படைத்த சிலம்பை இதவரை
சீர் புரிந்தே கொடுக்காதவன் என்ன
செய்தானோ வையமீதே..

கோப் : வைய மீதென் துரையே ~ உமதரும்
தையலென் காற்சிலம்பை அவகடம்
செய்ய மனம் துணிந்தே முறையென
ஐயமுறுவது நெஞ்சே..

பி.பா : செய்ய மனம் துணிந்தே முறையென
ஐயமுறது நெஞ்சே..

..... காட்சி மாற்றம்

காட்சி : 3

கூடம் : பொற்கொல்லர் தெரு

பாத்திரங்கள் : கோவலன், வஞ்சிப் பத்தன்.

[கோவலன் பொற் கொல்லர் தெருவில் சிலம்பு கூறி விற்றல்]

கோவ : சிலம்போ சிலம்பு சிலம்போ சிலம்பு...
சீர் பெற்றிலங்கிடும் செல்வான்கள் கொள்ளும்
சிலம்போ சிலம்பு ... சிலம்போ சிலம்பு
பத்தினி கண்ணகை பாதத்து அணிந்திட்ட (சில)
உங்கள் வீட்டுப் பெண்களுக்காகும் (சில)
பஞ்சத்தினாலே ஊர் விடுத்தேனே... என் பத்தினியின்
காற்சிலம்பை கூறி விற்க வந்தேனே.. பழையனவற்றை
மறந்து புது வாழ்வு வாழ பொருள் தேவை.. அதனாலே
சிலம்பை விற்கிறேன்.. துரைமார்களே.. தனவான்களே
விலைகேளுமையா..

வஞ் : சிலம்பா (வந்துகொண்டு) எங்கே பார்ப்போம்....
(சிலம்பை வாங்கி குற்றவாளியைப் பார்ப்பது போல்
பார்த்து) ம்..ம்.. அதுதான் இதோ.. இதுதான் அதோ
அது சரி இது உனது சிலம்பு தானோ அன்று
வேறுயாரும்...

கோவ : இல்லை இல்லை, எவரும் தந்துவிடவில்லை ஐயா..
இது என் மனைவியின் சிலம்பு.

வஞ் : (சிலம்பைப் பார்த்து) அது சரி.. பஞ்சத்தினால் சிலம்பை
விற்பதாகக் கூறுகிறாய்..... ஆனால் சிலம்பின்
பெறுமதியோ.... சாதாரண மக்களுக்குக் கட்டுப்

படியாகாது.. உண்மையைக் கூறு.. நான் அரண்மனைப் பத்தன் வஞ்சிப்பத்தன்.... என்னிடம் மறைக்காமல் உண்மையைக்கூறு.... (கோபத்துடன்)

வஞ்சி : இந்தச்சிலம்பு உனது சொந்தச் சிலம்போ ~ அன்றி எங்கோ களவுசெய்த வந்த பொருளோ

கோவ : (அழகு)

சொந்த மனைவியவள் அணிந்த சிலம்பு ~ என்னில் சந்தேகம் கொள்வதோ பொல்லாத பாவம்

வஞ்சி : பட்டத்து அரசியர்க்கு அன்றி இப்படி ~ சிலம்பு மற்றவரால் வாங்கலாமோ மதி மூடனே

கோவ : செப்பற்கரிய செல்வ மோடிருந்தோமே ~ இந்த அற்பத்தனச் சொல் கேட்கலாகுமோ..

வஞ்சி : (வஞ்சகத்துடன்)ம்.. நல்லது.. உன்னை நம்புகின்றேன். ஆம்... இது எமது பட்டத்துமகாராணி கோப்பெருந் தேவியாருக்கு மட்டுமே உகந்த சிலம்பு.. அவரைத் தவிர வேறுயாராலும் வாங்கவும் முடியாது. பாண்டிய மன்னனின் சம்மதத்தைக் கேட்டு வரும்வரை நீ இந்த மரநிழலில் சற்று ஓய்வெடுத்துக் கொள்....

கோவ : ஆமாம்.. அவர்கள்தான் சரியான பெறுமதி தருவார்கள்.. அப்படியே செய்யுங்கள்.... நான் இங்கேயே காத்திருக்கின்றேன்.. (வஞ்சிப்பத்தன் செல்கின்றான்)

கோவ : (கவலையுடன்) ஆண்டவனே..! கைப்பிடித்த காரிகையாம் கண்ணகியை கைவிட்டு, மாலையிட்ட மங்கையாம் மாதவியின் பின்னால் சென்றமைக்கான தண்டனை போதும்ப்பா.. இனியாகிலும் என் கைப்பிடித்த தெய்வமாம் கண்ணகியுடன் சேர்ந்து வாழ கருணைபுரிவாய்ப்பா.. தெய்வமே..

கைலைநாதா கங்காதரா வந்தருள் தா நாதா
கதிதரு மதிமுக வரதனே..

சாமகீதா வேதமோதா

சதூர்மறை புகழறு பரம் பொருளே உன் பாதம்

இகநேரம் சபையோரம் ..

எணைக்காருமே கலி தீருமே அருள்தாருமே ..

பற்பலவித நர்த்தனமீடும் பொற்சபை வாழ் அர்த்த

நாரீஸ்வரனே (கைலைநாதா) ...

(வஞ்சிப் பத்தனும் மழுவர்களும் வரல்)

வஞ் : அதோ இருக்கிறான் பாருங்கள். மழுவர்களே ! அவன் தான் பாண்டியராசன் தேவி கோப்பெருந்தேவியின் சிலம்பெடுத்த திருடன்.கைதுசெய்து அரசு கட்டளையை இப்பொழுதே நிறைவேற்றுங்கள்.

கோவ : (ஆச்சரியத்துடன்) நா....ன்.... கள்வனா.... நான் கள்வனா... நான் பாண்டியராசன் தேவி கோப்பெருந்தேவியின் சிலம்பெடுத்த திருடனா?

மழு 1 : ஆம். இது அரசு தீர்ப்பு

மழு 2 : உம்மைக் கொலைக்களத்தில் கொல்லும்படி அரசு தீர்ப்பு

மழு 1 : வாடா நீ கோவலா

வாடா நீ கோவலா வீணான

பேராசை கொண்டாய்..

மழு 2 : ஆதலால் உன்வாழ்வு ..

ஆதலால் உன்வாழ்வு முடிவாகப்

போகுதே கண்டாய்..

கேளீரே மளுவர்காள்....

கோவ : கேளீரே மழுவர்காள் சாவதில்

கவலை கொள்ளேன் நான்..

இந்தப் பூமியில் சாகா வரம் பெற்றோர் யார்உளர்

கூறும்...

- மழு 2 : கள்வனின் திமிர் வார்த்தை தனை நீயும் கேட்டியோ
நண்பா...
- மழு 1 : எங்கள் மன்னவன் தீர்ப்பது..
எங்கள் மன்னவன் தீர்ப்பது
முறையானதென்ற நிந்தோமே..
- கோவ : ஆமாம் உங்கள் மன்னனின் தீர்ப்பு முறையானது
தான்
(பாடல்) ம் ம்.. என்னை ஒரு வார்த்தை கேளாத
வினோதத்தைக் கண்டேன்..
உம்மைக் குறைசொல்லி ஆவ தொன்றுமலை என்று
அறிந்தேன்..
- மழு 2 : வீண்வார்த்தை வேண்டாமே வா
எம் முடனேயே நேராய்..
- மழு 1 : எங்கள் மன்னவன் ஆணையை
எங்கள் மன்னவன் ஆணையின் படி
உம்மைக் லீலாவோம் நாமே..
- வஞ் : ம்..கள்வனுடன் வீண்வார்த்தை ஏன் .. நேராகக்
கொலைக்களத்துக்கு இழுத்துச் செல்லுங்கள்..
தாமதியாது அரசன் ஆணையை நிறைவேற்றுங்கள்..

..... காட்சி மாற்றம்

- காட்சி : 4
- இடம் : அரண்மனை
- பாத்திரங்கள் : காவலர்கள் 2, பாண்டியன்

[பாண்டிய மன்னனும் மகாராணி கோப்பெருந் தேவியும் அரசவைக்கு
வரல்]

- காவ 1 : மாட்சிமை மிகு மன்னன் வருகின்றார் ~ பாண்டி
மணிநாட்டு மகராசன் வருகின்றார்
- காவ 2 : மீன் கொடி அசைந்தாட வருகின்றான் ~ தங்கத்
தேன் தமிழ் இசைபாட வருகின்றான் (பிபா : மாட்சிமை)
- காவ 1 : மணிமுத்து திரையிட்ட முடி மன்னன் ~ முழு
மதி யொத்த முகமன்னன் வருகின்றார்
- காவ 2 : அணி கொண்ட மகராணி உடனோடு ~ அரச
சபை நோக்கி முடி மன்னன் வருகின்றான் (பிபா : மணிமுத்து)
- காவ 1 : முது சங்கப் புலவர்கள் கவிக்கூற ~ தீப
முளைவீங்கும் மட மாதர் கவர் வீச
- காவ 2 : சதுரங்கப் படை சேர்ந்து நடைபோட
இந்தச் சபை நாடி முடி மன்னன் வருகின்றான்
(பிபா : முதுசங்கம்)
- கா 1,2 : மன்னாதிமன்னன் பாண்டிய மகாராசன் தனது
பட்டத்து ராணி கோப்பெருந்தேவியுடன் குடிமக்கள்
குறை கேட்க அரசவைக்கு வருகிறார்... வருகிறார்..
- பாண் : உதயத்திசையெழு கதிர் பொங்கிய நெடு
நதி சூழ்ந்திடு புவி அதியுற்றிடு முடி..
உடை ராசர்களை தடி மண்டிய தொழு
திடு தத்துவ முடி அரசனும் நானே.. (திடு தத்துவ)
- குடை கொம்புகள் அணி படையொண்டு இடிதொனி
வெடி கொண்டு தொனி நிலவும் கனநிதி..
குலவும் கனநிதி உலவும் வரிசையில்
மணியாடிடு வரு கொலுவீற் செல்வேனே.. (மணியாடிடு)
- (பாண்டியன் தேவியுடன் கொலுவில் அமர காவலன் வருகிறான்)

- காவ : பாண்டிய நாட்டு மாமன்னன் நெடுஞ்செழியனை சிரம்தாழ்த்தி வணங்குகின்றேன்
- பாண் : காவலனே சொல்ல வந்த சேதி என்னவோ ?
- காவ : மன்னர் மன்னனே அரண்மனை வாயிலில் தங்களைக் காண தலைவிரி கோலமாக கையில் ஒற்றைச் சிலம்புடன் ஒரு பெண் வந்திருக்கிறாள்..
- பாண் : பெண்ணா... தலைவிரி கோலமாகவா... என்ன துயரம் நிகழ்ந்ததுவோ சரி.. அவளை அழைத்து வா (கண்ணகி வரல்)
- பாண் : பெண்ணே நீயார்.. தலைவிரி கோலத்தில் இங்கு வந்ததன் காரணம் என்னவோ?
- கண் : மன்னவனும் நீயோ ! மஹாதீ காப்பவனோ !!
என்னவனைக் கொல்ல உன் மனது எண்ணியதோ..
பஞ்சமது போக்கவின ! என்சிலம்பு விற்றவனை !!
கன்வனென்று கூறியே அவன் கழுத்தறுத்துக் கொன்றாயே..
தன்னாரில் ! விற்றால் தனக்குத் தலைகுனிவென்ற !!
உன்னாட்டில் வந்தவனின் உயிரையே நீ
குடித்தாயே.... !! (மீண்டும் ~ உன்னாட்டில்)
- மந் : ஓ.... அந்தச் சிலம்புக்கள்வனின் மனைவியா நீ...?
கள்வனுக்கு... அதிலும் அரண்மனைச் சிலம்பைத் திருடி அறைகூவி விற்றவனுக்கு வேறு என்ன தண்டனை....? கள்வனைக் கையும் மெய்யுமாகக் கையில் சிலம்புடன் பிடித்ததே மன்னரின் ஆட்சியின் பெருமை தானே..?
- கண் : பெருமை பெருமை என்று பேசாதே மந்திரி !
வருமே பெரும்பாவம் அறிவாயோ மோடா.. !!
- பாண் : மோடா என்றே எந்தன் மந்திரியைப் பழிக்காதே !
ஆதாரம் கொண்டதான் அவன் தலை கொய்தோமே.. !!
- கண்ணகி : ஆதாரம் ஆதாரம் எதைக்கண்டீர் மன்னனே !
ஆதாரம் சேதாரம் ஆகும் நீ கேளாய் .. !!

- மந்தி : அறிவாயோ கையில் கொள் சிலம்பொன்றே ஆதாரம் !
கையிற் தன் புண்ணுக்கு கண்ணாடி வேறா.. !!
- கண் : கண்ணாடி வேண்டாம் என் சிலம்பென்ப தறிவாயோ !
அறியாமல் பறித்தாய் என் உயிர்தன்னை மூடா. !!
- கோப் : பெண்ணே நீ அறியாமல் பிதற்றாதே சபைதன்னில் !
அது என்காற் சிலம்பென்பத றிவாயோ நீதான்.. !!
- கண் : உன்காற் சிலம் பென்றால் உள்ளீடு எதுகூற !!
என்காற் சிலம்பென்றால் மாணிக்கம் அறிவாயோ !!
- கோப் : அறிவாய் நீ முத்தே தான்உள்ளீடு என் சிலம்பதனில் !
அவதானம் அதுதேவை வாய்வீச்சில் பெண்ணே !!
- கண் : [(சிலம்பை எறிந்து)
(கோபத்துடன் ளறிய சிலம்பு உடைந்து மாணிக்கப்
பரல்களாய் சிதற)]
அறிந்துகொள்.. ! அரசி அறிந்து கொள் .. !!
இதோ என்காலில் சிலம்பது தான் சிதறுதே .. !
தெரிந்து கொள் .. !!
பார்த்து அறிந்து கொள்..
மாணிக்கப் பரல்களாய்
சிதறுதே தெரிந்து கொள்..
இதோ தெரிந்து கொள்..
- பாண் : தேவி ..! கள்வனிடமிருந்து கவர்ந்த அந்தக் காற்
சிலம்பைக் கழற்றித்தா..
- கோப் : (கழற்றிக் கொடுத்து) இந்தாருங்கள் மன்னா..
- பாண் : பெண்ணே கண்ணகி. இதோபார்.. இதுதான் உன்
கணவனிடமிருந்து பெற்ற என் மனைவியின் சிலம்பு
- கண் : இல்லை இது என்சிலம்பு .. மாணிக்கமணிகள் பதித்த
என் இடக்காற்சிலம்பு.. மன்னா நீ கூறியதை மறந்து
விடாதே..... உன் மனைவியின் சிலம்பு முத்துப்
பரல்களைக் கொண்டது.... அப்படித்தானே
- பாண், கோப் : ஆம் பெண்ணே

- கண் : (சிலம்பை எறிந்து)
 அறிந்துகொள்.. ! மன்னா.. அறிந்து கொள் !!
 இதோ என் கணவன் கைதனில் கொள் சிலம்பது தான்
 சிதறுகதே ! தெரிந்து கொள் !
 பார்த்து அறிந்து கொள்.... !!
 (எக்காளச்சிரிப்பு)
 மாணிக்கப் பரல்களாய் சிதறுதே !
 மன்னா மாணிக்கப் பரல்களாய் சிதறுதே !!
 தெரிந்து கொள் இதோ தெரிந்து கொள்...
- கண் : பெண்தானே என்மென்னை வெருட்டாதே மன்னா - உன்
 பெண்காற் சிலம்பல்ல புரியுது தானே..
 என் கண்ணாளன் உயிர்போக்கத்
 துணிந்தாயே பாவி..
 நீ மண்ணாளும் தகுதியைக்
 கொண்டவன் தானோ..
- பாண் : ஆம்... அவ்வளவும் மாணிக்கப்பரல்கள்.... மாணிக்கப்
 பரல்கள்... என் மனையின் சிலம்பல்ல... (தழுதழுத்து)
 உன் கணவன் கையிலிருந்தது என்மனைவி அரசி
 கோப்பெருந்தேவியின் சிலம்பல்ல... தவறு நிகழ்ந்து
 விட்டது.... தவறு நிகழ்ந்து விட்டது.. அம்மா தாயே
 மன்னித்துக் கொள்ளம்மா
- கண் : (எக்காளச்சிரிப்பு) மன்னிப்பா மன்னா.. உனக்கா..
 கொடுமையின் கோலுக்கு மன்னிப்போ
 கொலைபுரி வாளுக்கு மன்னிப்போ..
 படுகொலைப் பழிக்கொரு மன்னிப்போ
 பாதகனுக்கொரு மன்னிப்போ..
 மன்னிப்பா மன்னா.. உனக்கா..
 கொற்றவன் கொடுமுடி சரியட்டும் ..
 கொடுமையும் மடமையும் தெரியட்டும் ..

பாண் : ஆம்.. சரிதாயே... (சோகத்தில்) அறநெறி பிழைத்த
எனக்கு அரசாட்சியா ! ஆராயாமல் தீர்ப்பு வழங்கிய
பாவிக்கு அரியணையா ! மதிஇழந்த மன்னனுக்கு
மணிமுடியா! நீதி தவறிய மன்னவனுக்கு செங்கோலா !
ஐயோ தெய்வமே.. வேண்டாம்.. வேண்டாம்.. வழிவழி
வந்த இந்தப் புனிதமான அரியணையின் கௌரவத்தை,
ஆராயாமல் அவசரத்தில் எடுத்த முடிவினால்
அசிங்கப்படுத்தி விட்டேனே.. கடவுளே நான் ஆட்சி
பீடத்தில் இருக்க மட்டுமல்ல.... உயிர் வாழ்வதற்கே
அருகதையற்றவன்.... உயிர் வாழ்வதற்கே அருகதை
அற்றவன்... அருகதை யற்றவன்..

கொற்றவன் நீதி தவறினேன்
இன்று கொலைப் பழி வந்து சூழ்ந்ததே..
செற்ற என் நீதி செங்கோலை
இன்று தரைமீது தானே சாய்த்ததே..
பொடிகொண்ட கொல்லன் சொல்லினால்
எந்தன் தலைமுறை இன்று பொய்த்ததே..
கொடி கொண்ட ழு வேந்தரும்
கோல் ஓச்சிய அறம் அழிந்ததே..
தாய்நாடே தமிழன்னையே
மிகத் தயவுடன் எனை மன்னிப்பாய்..
நீதி தேவியே உன்தாழ்பணிகின்றேன்
தமியேன் தவறினை நீயும் மன்னிப்பாய் ..

அப் பாவியாம் இந்தப் பாவையின்
பூவை பறித்தமே பழி செய்தனே..
பாவியாய் இனிவாழ்வதா
இந்தக் கணத்திவும் ஆயுள் அழியவே..
(சிம்மாசனப் படியில் விழுந்து உயிர்துறத்தல்)

பீ.பா : (சோகத்துடன்)

அப்பாவியாம் இந்தப் பாவையின்

பூவை பறித்தமே பழி செய்தனே..

பாவியாய் இனிவாழ்வதா இந்தக் கணத்திலும்

ஆயுள் அழியவே..

பாவியாய் இனிவாழ்வதா இந்தக் கணத்திலும்

ஆயுள் அழியவே..

கோப் : (அழுது இறங்கி வந்து) ஐயோ மன்னவா..... என் பிராணநாதா... பாவம்பழிபோக்க என்னையும் தனியே விட்டுவிட்டுப் போய்விட்டீர்களா.. ஐயோ... என் பிராணநாதா..... நீதி தேவதையே இது உன் சோதனையா.. ஐயோ என் பிராணநாதா !!

செய்தவறு தான் உணர்ந்த..ஆ..ஆ..ஆ. ~ நீரும் தனித்து நீதி நிலைத்திடவே..

அழித்த உயிர்க்கு ஈடதாக..ஆ..ஆ..ஆ.. ~ உந்தன் உயிர் கொடுத்து ஈடு செய்தீர்..

வளைந்த செங்கோல் நிமிர்ந்திடவே ஆ..ஆ..ஆ. ~ பாரில் தாழ்ந்த குடை உயர்ந்திடவே

அவமதிப்பு அகன்றிடவே .. ஆ..ஆ..ஆ.. ~ மரித்து மகிமையறப் பெருமை கண்டீர்

பீ.பா : (இருதடவை)

அழித்த உயிர்க்கு ஈடதாக .. ஆ.. ஆ.. ஆ.. ~ உங்கள் உயிர் கொடுத்து ஈடு செய்தீர்

மன்னவா.. என் பிராணநாதா.. நீங்கள் சென்றபின் எனக்கினி இங்கு என்ன இருக்கின்றது. நீங்கள் சென்ற இடத்திற்கே நானும் வருகிறேன். (பாண்டியனருகில் விழுந்து மரணித்தல்)

(.... அதே இசை தொடர்ந்தும் ஒலிக்க
உங்கள் உயிர் கொடுத்து ஈடு செய்தீர்...ஆ..ஆ..

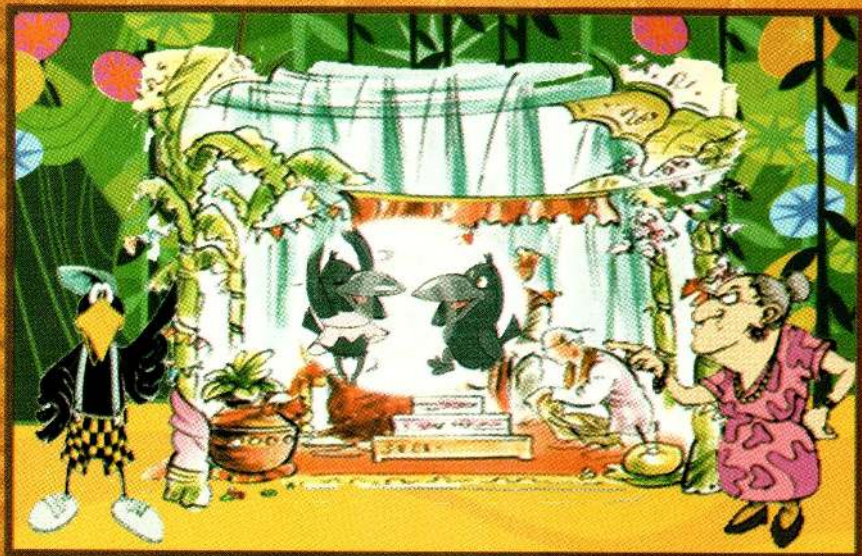
என இசைக்க ஒருவர்பின் ஒருவராக மேடைக்கு பாடியபடி
வந்து வணக்கம் செலுத்தி அரைவட்ட வடிவில் நிற்க இறுதியில்
இறந்து கிடந்த பாண்டியனும் அரசியும் எழுந்து அவர்களுடன்
சேர்ந்து மத்தியில் நின்று சபையோரை வணங்க திரை மூடுவது
சிறந்தது....)

..... நிறைவு

(கொழும்பு நோயல் கல்லூரி தமிழ்நாடக மன்றத்தின் 2016 ஆம்
வருட அகில இலங்கை திறந்த நாடகப்பிரதி எழுதும் போட்டியில்
முதலிடம் பெற்றது)

2. நீத்

Neethi _ Judgement

வடைக்கு நீத் சொன்ன கதை ...

வழக்கை நீ முடித்துடே
 மணக்கலாம் அந்நாடியோ...
 மறுத்தீயோ விடமாட்டேன்
 மணக்கவே விடமாட்டேன்

☞ கதை சொன்ன பாத்திரங்கள் ...

மணமகன்	மணமகள்	அம்மா	மாமா
மாம	புறோக்கர்	பொலஸ்	நர்
ஐயர்	ஆச்ச	நீத்பத்	காவுலர்கள்

‘ரீத்’ முன்னோட்டம்

சீறுவயதுப்பராயத்தில் நடந்த
 சீறிய சம்பவத்தின் காரணமாக
 உலகளாவிய ரீதியில் மிகப் பிரபலம் அடைந்த
 தனது மகனின் திருமணம் தடைபடுவதையிட்டு
 தராய்க்கரகம் மிகக் கவலையடைந்திருக்கின்றது.
 பாரிய தேடலின் பயனாக கலியாணத் தரகர் ஒருவரின்
 முயற்சியால் அக்கரகத்திற்கும்
 அண்டை நகரிலுள்ள மிக அழகான,
 சட்டம் படித்த ஒரு கரகத்திற்கும்
 திருமணம் நீட்சிக்கப்பட்டு
 ஜோதீடர் குறித்துக் கெடாத சபுகூர்ந்தத்தின்
 திருமண ஏற்பாடுகள் நடைபெற்று
 வேதமந்திரம் ஒது ஓமம் வளர்த்து
 அதன் உச்சக் கட்டமாக சபநேரத்திலே
 மணமாகக் கரகம் மணவறையில் அமர்ந்துள்ள மணமாகக்
 கரகத்தின் கழுத்தில் மூன்று முடிச்சுப் போடத் தயாராகும்
 அந்த ஜீயுதிக்கட்டத்தின்
 திருமணமண்டப பிரதான வாயில்ல்
 நிறுத்து ! என்று பெண்தரல் திருமணமண்டபமே அதிரும்
 படியாக ஒடிக் ஒலிக்கின்றது.
 துரலுக்குறியவர் யார்?
 ஏன் நிறுத்தினார்..?
 ஏதற்கு நிறுத்தினார்..?
 பீன்பு என்ன நடந்தது..?
 விடை காரண எம்முடனிருங்கள் **‘ரீத்’**

An introduction about the play....

An internationally famed crow's marriage has been delayed because of an incident happened when he was in childhood, this causes the mother crow unhappy. After a long search and effort by a match maker, the mother crow manage to find a beautiful crow from the near town who studied law. An auspicious day was chosen for the wedding, and all the arrangement are done. On the wedding day, the crow groom is waiting eagerly at the altar matrimonial, in front of the holy fire, to tie the knot Thaali. The priests are chanting 'Vedha' mantras, friends and relatives encircle the couple to wish them. During the auspicious time the crow groom is just about to tie the 'thaali'....., a loud voice heard amid the sacred chanting & rituals, at the entrance of the wedding hall; "STOP"!! STOP THE WEDDING' !!! Who..?... Why..? What happens next?.... be with us 'Neethy-Judgement'.....

காட்சி : 2

பாத்திரங்கள் : மாப்பிள்ளை, அப்பா, அம்மா, புறோக்கர்

(மாப்பிள்ளைக் காகம் தனியே சோகத்திலிருக்க அம்மாக் காகம் வந்து)

அம் : சிங்கத்தைப் போல் இருக்கும் எந்தனது
சிங்கார மன்மதனே - இன்று நீயும்
மெத்தப் பொலிவீழந்தே வருந்திட
உற்ற தயரமென்ன..

பிபா : மெத்தப் பொலிவீழந்தே வருந்திட
உற்ற தயரமென்ன..

அம் : மகனே.. என்ன நடந்தது ஏன் இன்று ஒரு மாதிரியாக
இருக்கின்றாய்

மாப் : அம்மா என்னொத்த அம்மாவே தோழரெல்லாம்
அம்மாவே தோழரெல்லாம்
சின்னச்சின்ன இளந்தாரி மார்கள் ஆனாரணை
அப்பா காய்க்கும் நல்ல அப்பாவே
காலமப்பா

மகனார் கன்னிகட்டும்
நல்ல வேளையப்பா

பிபா : மகனார் கன்னிகட்டும்
நல்ல வேளையப்பா

அம் : அதற்கா மகனே.... இப்படி சோகத்துடன்
வாடியிருக்கிறாய்

மாப் : ஆம் அம்மா..... எனது நண்பர்கள் எல்லோரும்
திருமணம் செய்து குழந்தை குட்டிகளாய் இருக்கிறார்கள்.
நான் இன்னும் திருமணமே செய்யவில்லை என்று
ஏளனம் செய்கிறார்கள். எங்கள் இனத்தில் பெண்

கிடைக்காவிட்டால் தங்கள் கூட்டில் குட்டிக்கலைக்கும் குயிலுடன் சம்பந்தம் கதைத்துப் பார்க்கவா என்று நையாண்டி வேறு செய்கிறார்கள்.

- அப் : அவளவுதாரம் சென்று விட்டார்களா மகனே..
மாப் : (அழுதுகொண்டு) ஆமப்பா.. ஒருபுறம் கவலையாகவும் மறுபுறம் வெட்கமாகவும் இருக்கிறதப்பா..
- அம் : என்ர செல்லக்குஞ்சு.. அழாதையடா.. உனக்கெண்டு ஒரு அழகுசந்தரியை ஆண்டவன் படைக்காமலே விட்டிருப்பான்.
- அப் : சின்ன வயசிலை நீ செய்த சம்பவத்தாலை உலகம் முழுவதும் மூலை முடுக்கெல்லாம் நீ பிரபல்யமாய் இருக்கிறதாலை உனக்குத் தோதான பொம்பிளை கிடைக்கிறது கஸ்டமாய் இருக்குதே தவிர உனக்கு வேறை என்ன குறை சொல்லு பாப்பம்..
- அம் : என்ரை தங்கத்துக்கு என்ன குறைச்சல் எண்டு சொல்லு பாப்பம்
- அப் : நாங்களைன்ன தேடாமலே இருக்கிறம். தேடிக்கொண்டு தான் இருக்கிறம். இன்னும் காலம் கனிஞ்சு வரேலை. என்ன செய்ய
- புறோ : வந்தேனே புறோக்கர் மாமா வந்தேனையா .. ~ கொண்டு வந்தேனே சுந்தரி போட்டோ
தந்தேன் ஐயா..
இந்நாளில் அகிலம் முழுதும்
அனைவரும் அறிந்த அழகன் உனக்கு..
தந்தேனே சுந்தரி போட்டோ
தந்தேன் ஐயா..
- பி.பா : திரும்ப

- அப் : என்ன புறோக்கர் இண்டைக்கு பாட்டோடை
வந்திருக்கிறியள்.. என்ன ஏதோ விசேசம் போலை....
- புறோ : பாட்டோடை மட்டுமில்லை.... போட்டோவோடையும்
வந்திருக்கிறன். என்றை செல்லக் குஞ்சுக்குத் தோதான
சட்டம்படிச்ச அழகு சுந்தரியின்ரை போட்டோவோடை
யுமெல்லோ வந்திருக்கிறன்.
- அம் : போட்டோவோ .. (அவசரப்பட்டு) எங்கை .. எங்கை..
தாரும் புறோக்கர் பாப்பம் (போட்டோவைக் கொடுத்தல்)..
- அப் : ம்... ம்.. (அப்பிடயும் இப்பிடயும் பார்த்து) வடிவாய்த்தான்
இருக்கு..... இனி மகனுக்கு பிடிக்கவுமெல்லோ
வேணும்.... அது மட்டுமே.... அவைக்கும் மகனைப்
பிடிக்க வேணும்..
- புறோ : அவை மகனைப் பார்த்திருக்கினம்.. பிள்ளைக்கும்
பிடிச்சிருக்காம் பிறகென்ன. அவைக்கு நல்லசம்மதம்..
நீங்கள் ஓமெண்டால் நாளைக்கே கோவிலடியிலை
பொம்பிளையைப் பாத்திட்டு நல்லநாளிலை
நிச்சயதார்த்தத்தை வைப்பம் எண்ணுகினம்..
- அம் : என்ன தம்பி .. உனக்கேற்ற பொம்பிளை மாதிரித்தான்
இருக்கு.. இந்தா அந்தப் பிள்ளையின்ரை படம்..
பிடிச்சதோ எண்டு பார் தம்பி.. (படத்தைக் கொடுத்தல்)

மாப்(பாடல்):ம்.. கற்பகத்தின் பூங்கொம்போ ...

கற்பகத்தின் பூங்கொம்போ....

காலம் கனிந்து இன்று

பொற்புடைய புண்ணியத்தின் புண்ணியமோ

புயல்சுமந்து வீற்குவளை பவள மலர் மதி பூத்த விறல் சொடியோ..

அற்புதமோ..

பொறுமையால் வந்த பொற் பொதியோ ...

நானறியேன்.. !

- புறோ : என்ன தம்பி மூச்சுப் பேச்சு இல்லாமல் மௌனமாயி்டீர்.. ஏன் பிடிக்கேலையே..? அவ்வை நேரைபார்க்க விருப்பமெண்டால் வாற சனிக்கிழமை கோயிலடியிலை பாக்கலாம்.
- மாப் : (தடுமாறி) அ.... அது வந்து.... வந்து புறோக்கர் அங்கிள்..... போட்டோ எண்டால் சும்மா பறவாய் இலைத்தான்.... ஆனால் எதுக்கும் அவவின்றை ஸ்கைப் அடர்சை (skype address) வாங்கித் தாருங்கோ.. கோயிலடியும் வேண்டாம்.. குளத்தடியும் வேண்டாம் சற் (chat) பண்ணிப் போட்டு நாங்களே முடிவெடுப்பம்..
- புறோ : தம்பி நீர் என்ன செய்தாலும் பரவாயில்லை.. ஒண்டு மட்டும் சொல்லிப் போட்டன்.. என்றை கொமிசன் நாறுக்கு நாலு. அதை மறந்திடாதையுங்கோ.. அதிலை ஒரு சதம் குறைக்கமாட்டன்....
- அப்பா : ஆர் இல்லை எண்டது.... நாங்கள் கதைக்கிறது இரண்டு நாக்காலை இல்லை.. ஓம்.. ஒருநாளும் பேசின பேச்சிலை மாறமாட்டம்..
- புறோ : தம்பி இதையும் மறந்திடாதை.. அதிலை கதைக்கிறன் இதிலை கதைக்கிறன் எண்டு காலத்தை இழுத்தடிக்க வேண்டாம். இஞ்சை பார் உனக்கு பெண் தேடி என்றை செருப்புக் கூடித் தேய்ஞ்சு போட்டுதெண்டால் பாரன்..
- அப்பா : பயப்பிடாதையும் புறோக்கர்..... இது சரிவந்தால் உமக்கு ஒருசோடி என்ன ஒன்பது சோடி செருப்பு ரகம் ரகமாய் வாங்கித் தாறனே....

(அனைவரும் சிரித்தல்)

..... காட்சிமாற்றம்

காட்சி : 3

பாத்திரங்கள் : அனைவரும்

(அதே இடம் என்பதனால் இருளைப் பாய்ச்சி திருமணக்காட்சியை ஒழுங்கு பண்ணவும். ஐயரும் இருக்கவேணும் - அதேவேளை பாடும் போது மணமகளும் தாய் தந்தையும் ஒரு புறத்தாலும் மணமகளும் அவரின் தாய் தந்தையும் மறு புறத்தாலும் மேடைக்குவரல்)

பிற் பாடல் : தானை னான னை னான... தன
 னானை னான னைனான
 தானை னான னை னைனான னான
 னன்னான னை னான...
 காக்கைக்கும் காக்கைக்கும் கலியாணம்
 கண் பறிக்குதே மணக் கோலம்..
 கோட்டிலை வாற மாப்பிளை பாக்க
 போட்டி போடுதே சனக்கூட்டம் ...

பி.பா : (திரும்ப)
 சட்டம் படித்த மணமகளாம்
 வட்ட நிலவாய் வடிவழகாம்
 வடிவழகான மணமகள் பார்க்க
 முண்டியடிக்குதே சனக் கூட்டம்

பி.பா : (திரும்ப)
 காக்கைக்கும் காக்கைக்கும் கலியாணம்
 காரிலை போகுமாம் ஊர்க்கோலம்
 றோட்டிலை போகிற ஊர்வலம் பாக்க
 கூடிநிக்குதே சனக்கூட்டம்

பி.பா : (திரும்ப)

- ஐய : சரி எங்கே, ம் மாப்பிள்ளை இடப்பக்கத்திலயும் பெண்பிள்ளை வலப்பக்கத்திலையும் அப்பா அம்மாவையோடை இருங்கோ.... எங்கை தாலிக்கொடியைத் தாங்கோ கும்பத்திலை போடுவம்.
- அப் : இந்தாங்கோ ஐயா தாலிக்கொடி... பவுத்திரம்... பதினெட்டுப் பவுண் ஐயா..
- ஐய : சு.. இதென்ன... நான் முந்தநாள் கனடாவிலை இருந்து வந்த ஒரு கலியாணத்துக்கு போனனான். ஐம்பத்திரண்டு பவுணிலை கொடிகட்டினது அதையே பாதுகாத்தனான்.. இதென்ன தூசு... இதுக்கேன் பயப்பிடுறியள்...
- பெண் : (எரிச்சலுடன்) கொடியின்ரை பவுண் நிறையைப் பிறகு கதையுங்கோ.. எல்லாருக்கும் கேக்குது... முதலிலை செய்ய வேண்டிய எல்லாத்தையும் ஆசாரமுறைப்படி பிழையில்லாமல் ஒழுங்காய் செய்யுங்கோ... கலாசாரம் முக்கியம்... முகூர்த்தம் நேரகாலம் அதைவிட முக்கியம். அதை நினைவிலை வைச்சிருங்கோ...
- ஐய : (மந்திரம் சொல்லல்) இந்தாரும் மாப்பிளை... கெட்டிமேளம் சொல்லேக்கை வடிவாய் பொம்பிளையின்ரை கழுத்திலை தாலியைக் கட்டவேணும். இந்தாரும் அங்கை இஞ்சை பிராக்குப் பாராமல் ரெண்டுகையாலையும் கவனமாய்ப் பிடியும். ஆ... ஆ.... கெட்டிமேளம்... கெட்டிமேளம்... மாப்பிள்ளை தாலியைக் கட்டும். (மேளம் ஒலிக்க ஆச்சி இருபொலிஸ்காரருடனும் நரியாருடனும் பிரதான வாயிலில் உட்புகல்) கெட்டிமேளம்.... கெட்டிமேளம்... என்ன அங்கை வாசலைப் பார்த்துக் கொண்டு மாப்பிள்ளை தாலியைக் கட்டும்.
- ஆச்சி : (உரத்து) நிறுத்து...! மாப்பிள்ளைக்காகமே தாலி கட்டுவதை நிறுத்து...!! எனக்கு நீதி கிடைக்கும் வரை நீ தாலிகட்ட முடியாது. பொலிஸ் காரரே.... இதோ மணமேடையில் நிற்பவன் தான் அந்தக் குற்றவாளி

- பெண் : என்ன இது? தாலிகட்டும் இந்தச் சப வேளையில் சிவபூசையில்
கரடி புகுந்தது போல் அபசகுனமாக இந்த ஆச்சி...
எதற்காக நிறுத்த வேண்டும்.. ஏன் தாலிகட்டக்கூடாது..
- ஆச் : காவல்துறை அதிகாரிகளே... கைதுசெய்யுங்கள்
இவனை... இவனே அவன். அவன் தான் இவன்... இவன்
குற்றவாளி... எனக்கு நீதி வேண்டும் தாமதியாது கைது
செய்யுங்கள்..
- மாப் : என்ன இது.. எதற்காக என்னைக்கைது செய்ய வேண்டும்
- பொலி 1 : அது ஆச்சி பொலிஸில் செய்த முறைப்பாடு
- ஆச்சி : (கோபத்துடன்) ஆம் மாப்பிள்ளையே.. சபையாரே

மாப்பிள்ளையே மாப்பிள்ளையே நீ...
மணக்கவோ போகின்றாய் மாப்பிள்ளையே...
மாப்பிள்ளையே மாப்பிள்ளையே நீ..
மறைக்கவோ போகின்றாய் மாப்பிள்ளையே...
மாப்பிள்ளையே மாப்பிள்ளையே நீ
மறுக்கவோ போகின்றாய்
மாப்பிள்ளையே...
அன்று நான் தன்னந்
தனியனாய் அமர்ந்திருக்க(திரும்ப)
வந்து நீ செய்தது
தவறென்ப தறிவாயோ...
மாப்பிள்ளையே மாப்பிள்ளையே நீ
மறைக்கவோ போகின்றாய் மாப்பிள்ளையே...
மாப்பிள்ளையே மாப்பிள்ளையே நீ
மறுக்கவோ போகின்றாய்
மாப்பிள்ளையே...
வழக்கை நீ முடித்தமே மணக்கலாம் அறிவாயோ (திரும்ப)...

**மறத்தியோ விடமாட்டேன்
மணக்கவே விடமாட்டேன்
மாப்பிள்ளையே மாப்பிள்ளையே...
நீ மணக்கவோ போகின்றாய் மாப்பிள்ளையே...**

ஆம் மாப்பிள்ளையாரே.. நான் பொலிஸில் முறைப்பாடு செய்துள்ளேன். அதையும் மீறி தாலிகட்டி மணந்தீரானால் கைதுசெய்யப்படுவீர்... அதை நினைவில் வைத்திரும்.

- பெண் : என்ன வழக்கா.. பொலிஸில் அவருக்கெதிரான முறைப்பாடா.. கைதா... இதென்ன... விபரமாகச் சொல்லுங்கள். எதையும் சந்திக்கத் தயாராக இருக்கின்றோம்...
- மாமி : மருமகனை கைது செய்வதற்கு முன் தாலியை மகளின் கழுத்தில் கட்டுங்கள். அல்லது பவுத்திரமாக என்னிடம் தாருங்கள் வைத்திருக்கிறோம்.
- ஆச் : தாலி கட்டுவதா... முதலில் என்கணக்கை முடித்து விட்டு அப்புறம்தான் மற்றது எல்லாம்
- பெண் : உங்கள் முறைப்பாடு தான் என்ன..? கல்யாணத்தை நிறுத்துவது எப்படி நீதியாகும். என்ன நீதியை எதிர்பார்க்கிறீர்கள்.. கூறுங்கள்.. விரைவாகக் கூறுங்கள்..
- ஆச் : அது எனக்கும் மாப்பிள்ளையாருக்கும் இடையிலான நிலுவையிலுள்ள மிக நீண்டகாலப் பிரச்சனை..
- பெண் : அதைத்தான் கேட்கிறேன்.. நான் அவரின் மனைவி... அவருக்கெதிரான முறைப்பாட்டினை அறிய எனக்கு பூரண உரிமை உள்ளது ...
- ஆச் : தாலி கையில்தான் இருக்கிறது... தாலி இன்னும் கழுத்தில் கட்டாத படியால் நீர் இன்னும் மனைவி அல்ல தெரியுதா..! அதை மறந்திட வேண்டாம்...
- மாமி : ஆச்சியும் சட்டம் படிச்சுத் தான் இருக்கிறா போலை..

- பொலி 2 : அதனால் தானே பொலிஸில் முறைப்பாடு செய்தது மட்டுமல்ல... எதற்கும் ஆயத்தமாக கோட்டில் தடை உத்தரவும் வாங்கி பொலிஸ் காவலுடன் சாட்சியையும் கையுடனேயே அழைத்து வந்திருக்கின்றார்..
- அப் : என்ன.. சாட்சியா.. ? யார் ?.. இவரா.. ? நரியாரா ?
- பெண் : ஆ... என்ன... நரியாரா...! ஆச்சி அப்போ... அது நீங்கள் தானா...? நீங்கள் இந்த நல்ல முகூர்த்தத்திலை வந்து...
- ஆச்சி : (இடைமறித்து) புரிந்து கொள்ளுங்கள்... இது எனக்கும் மாப்பிள்ளைக்கும் உள்ள பிரச்சனை... இதில் வேறு எவரும் தலையிட முடியாது...
- பொலி 1 : ஆம் பொலிஸிலும் அவருக்கெதிராக மட்டும் தான் முறைப்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.
- புறோ : எவ்வளவு கஸ்டப்பட்டு இந்தக் கலியாணத்தை ஒழுங்கு செய்தேன். இப்பொழுது வெண்ணெய் திரண்டு வரும்போது சாடி உடைந்தமாதிரி தாலிகட்டும் போது எல்லாத்தையும் நிறுத்தி.. எனது தரகுக் காசுக்கும் ஆப்பு வைத்தது போலத்தான் கிடக்குது..
- மாமா : புறோக்கரே... உமக்கு உம்முடைய தரகுப் பணம் பற்றிய கவலை... எனக்கு என் பெண்ணின் வாழ்க்கை பற்றிய கவலை...
- புறோ : உமக்கு பெண் பெரிது... எனக்குப் பணம் அது அவளவுதான்... ஒவ்வொருவருக்கும் தத்தமது விடயம்தான் பெரிது.. அதை மறக்க வேண்டாம்..
- பொலி 2 : ஸ்.. ஸ்.. யாராக இருந்தாலும் தேவையில்லாத கதைகளை நிறுத்துங்கள்..
- ஐய : கூறும். மாப்பிள்ளை... கூறும். ஆச்சியின் முறைப்பாட்டுக்கு என்ன பதில்
- பொலி 1 : மாப்பிள்ளையே... என்ன பதில் சொல்லுகின்றீர்

- ஆச் : பாருங்கள். ஐயரின் கேள்விக்கு மாப்பிள்ளை காக்கையாரின் மொளனமும் தலை குனிவும் குற்றத்தை தானாகவே ஏற்றுக்கொண்டதற்குச் சமமல்லவா..
- பெண் : சட்டத்தை அறிந்து கதையுங்கள் ஆச்சி. தாலி கட்டாததால் நான் மனைவியல்ல.. அதை ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றேன். ஆனால் ஐயர் இங்கு வந்தது பூசை பண்ணவே ஒழிய தீர்ப்பு வழங்க அல்ல... மந்திரம் சொல்ல மட்டுமே...
- ஆச் : அது உங்களது பிரச்சனை... நான் ஐயரை சாட்சியாக அழைக்கவுமில்லை... அவரிடம் நீதி கேட்கவுமில்லை..
- பெண் : சரி.. உங்கள் கூற்றுப்படி நான் மனைவியல்ல... இப்போதைக்கு அதை அப்படியே வைத்துக் கொள்வோம்.. அதனால் வாதாட முடியாது அப்படித்தானே...
- ஆச் : நிச்சயமாக...
- பெண் : ஆனால் சட்டத்தில் நியாயத்தை நிலைநாட்ட சட்டத்தரணிகள் ஆஜராகலாம் என்பது நீர் அறிந்ததுதானே...
- ஆ,பொ : ஆம்.. அதற்கு எதுவித ஆட்சேபனையில்லை
- பெண் : நானும் ஒரு தொழில்சார் சட்டத்தரணி என்பதை நினைவூட்டி மனைவியாகவல்ல சட்டத்தரணியாக வாதிடுகின்றேன்
- பொலி 1 : மாப்பிள்ளையே... என்ன பதில் சொல்லுகின்றீர்
- பெண் : தேவையற்ற கேள்வி... நீங்கள் உங்கள் அதிகார வரம்பை மீறுகின்றீர்கள்.
- பொலி 2 : நீதிபதியிடம் ஒப்படைக்கும் வரை நாங்கள் எந்தக் கேள்வியும் கேட்கலாம்
- பெண் : அதுவரை எமது திருமணம்..?
- பொலி1,2 : நடத்த முடியாது..
- ஆச்சி : நடக்க விடமாட்டேன்...
- பெண் : நடத்தாமல் விடமாட்டேன்...

- ஆச் : அதையும் பார்க்கிறேன்...
- பெண் : இருந்து தான் பாருமேன்..
- புறோ : இருக்கத்தான் பேகிறேன்
- ஆச் : ஏமாறப் போகிறீர்
- பெண் : ஏமாறப் போவது நீர்தான். மறந்து போயிடாதையும்
- புறோ : சபாஷ் சரியான போட்டி தான்... போகிற போக்கில் எனது தரகுப்பணம் இன்றே இப்பவே கிடைக்கும் போலிருக்கிறது. எதையும் பொறுத்திருந்து பார்ப்போம்...
- பெண் : ஆமாம் கொஞ்சம் பொறுங்கள் நீதிபதியையே இப்போதே இங்கேயே அழைப்போமே...
- அப் : நீதிபதியை இங்கேயே அழைப்போமாவா..?
- பெண் : ஆம் மாமா ! தற்போதைய புதிய சட்டத்தின் படி இந்த தொலைபேசி இலக்கத்தை எப்போதும் அழைத்து நடமாடும் நீதிபதி சேவையைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்...
- ஆச் : (ஆச்சரியத்துடன்) ம்.. இதென்ன நடமாடும் நீதிபதி சேவை...!! என்ன விளையாட்டா..?
- பெண் : இதுதெரியாமல் பொலிகக்குப் போனீர்களா... வெட்கமாயில்லை...
- அம் : சா.. மருமகள் சட்டம் தெரிந்தவ தான்...
- பெண் : மாமா... இந்த தொலைபேசி இலக்கத்தை அழையுங்கள்... நடமாடும் நீதிபதி சேவையை உடனடியாகப் பெறலாம். எல்லாவற்றுக்கும் இப்பவே முடிவு கிடைக்கும்.
- அம் : முகூர்த்தத்துக்கு முந்தி எல்லாம் முடிஞ்சிடும்..
- மாமி : மாப்பிள்ளை செய்த குற்றத்தையும் அறியலாம்...
- புறோ : எனது புறோக்கர் கொமிசனுக்கும் ஆபத்தோ.. சீச்சீ.. அப்படி நடவாது... ஆண்டவனே...
- பெண் : நடமாடும் நீதிபதி சேவையிலிருந்து பதில் எஸ் எம் எஸ் (SMS) வந்துள்ளது. இன்னும் ஐந்து நிமிடத்துள் நீதிபதி தன் படைக்கல சேவகர்களுடன் இங்கேயே வருவாராம். எல்லாரும் பொறுத்திருங்கள்.. அப்போது எல்லாம் வெளிவரும்...

- அம் : ஆண்டவனே.. இதென்ன சோதனை.. இங்கேயா.. இப்போதேயா.. ஆச்சியின் கேசில் மகன் மாட்டுப் பட்டால் இந்தக் கலியாணமும்.. அதோகதிதான்.. பிறகு... ம்...ம்... மானமென்ன மரியாதையென்ன. நான் குடும்பத்தோடேயே நஞ்சோ நறுக்கோ தேட வேண்டியது தான்
- பெண் : மாமி... அங்கே முணுமுணுப்பதை விட்டு விட்டு நீதிபதியவர்கட்கு ஒரு நல்ல கதிரை ஒழுங்கு பண்ணுங்கள்..
(மேடைக்கு கதிரைவரல்)
- பி.பா : நீதிபதி காரில் வருகிறார்
கோட்டும் சூட்டுடனே
நீதிபதி காரில் வருகிறார் ... (திரும்ப : நீதிபதி)
அச்சிபோட்ட கேசைக் கேட்க
சேவகர்கள் புடைசூழ
நீதிபதி காரில் வருகிறார்
அச்சிபோட்ட கேசைக் கேட்க கோட்டும்
சூட்டும் போட்டுக் கொண்டு
நீதிபதி காரில் வருகிறார்
- அம் : இதோ நீதிபதியவர்கள் வந்து விட்டார் (சலசலப்பு)
பொலி : சல்யூட் அடித்து... கதிரையைக்காட்டி அமருங்கள் ஐயா (நீதிபதி கதிரையிலும் சேவகர்கள் இரு புறத்திலும். பின் பொலீசார் இருபுறத்திலும் நின்றல்)
- நீதி : நீங்கள் தானே நடமாடும் நீதிபதி சேவைக்கு எஸ்எம்.எஸ் (S.M.S) அனுப்பினது.
- பெண் : ஆமாம்... நான்தான் மேன்மை தங்கிய நீதிபதி அவர்களே
- நீதி : நீங்களா... மணமகளா... அழைத்த காரணம் என்னவோ மணமகள் காக்கையாரே

- பெண் : இவர் எனக்கு தாலிகட்டக் காத்திருக்கும் என் கணவர்..
வருங்காலக் கணவர்.. பெரியவர்கள் நிட்சயித்தபடி
சுபமுகூர்த்தத்தில் தாலிகட்ட ஆயத்தமாகும் போது
இதோ இதில் நிற்கிறாவே இந்த வயது போன ஆச்சி
என்கணவனுக்கும் தனக்கும் ஏதோ பிணக்கு இருப்பதாகவும்
பிணக்கைத் தீர்க்கும் வரை தாலி கட்ட விடமாட்டேன்
என்றும் அடம்பிடித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்.
- நீதிபதி : அப்படியா?
- மாமா : ஆமாம்.. பொலிசில் முறைப்பாடு செய்து இதோ
இங்கு நிற்கும் பொலிசாரையும் அழைத்துக் கொண்டு
வந்திருக்கிறார்..
- மாமி : பிணக்கிற்கு சாட்சியாக நரியாரையும் அழைத்து
வந்திருக்கிறார்..
- நீதி : பிறகென்ன எல்லாம் ஒழுங்கு முறையாகத் தான்
நடைபெற்றிருக்கின்றது..
- மாமி : ஆனால் மாப்பிள்ளையுடனான பிணக்குத்தான் என்ன
என்று சொல்லுகின்றார் இல்லை.. யாராவது ஒரு
நீதிபதியின் முன்பாகத் தான் சொல்லுவாவாம்.
- மாமா : மாப்பிள்ளையும் ஒன்றும் கூறுகிறார் இல்லை...
- பெண் : எல்லாம் ஒரே குழப்பமாகவே இருக்கின்றது.
அதனால் தான் தங்களது நடமாடும் நீதிபதி சேவையை
அழைத்தேன்.
- நீதி : நல்லது. (ஆச்சியைப் பார்த்து) ஆச்சி ! மாப்பிள்ளைக்
காக்கையார் செய்த குற்றம்தான் என்னவோ.
உங்களுக்கும் அவருக்கும் உள்ள பிணக்குத் தான்
என்னவோ. நான் அறியலாமா
- ஆச் : நிட்சயமாக.. நீதிபதி ஐயா அவர்களே தாராளமாக
அறியலாம். உங்களைப் போன்ற ஒருவரிடம் கூறி
நீதி கேட்கவேண்டுமென்று தான் இவ்வளவு காலமும்
காத்திருக்கின்றேன்.

நீதி : பிறகு தயக்கமென்ன... கூறுங்கள் ஆச்சி...
 ஆச் : நாசம்செய்தார்...
 வாழ்வையே காக்கையார் நாசம்செய்தார்..
 எந்தன் வாழ்வையே
 காக்கையார் நாசம்செய்தார் ஐயா..
 மோசம் செய்தார்..
 இவர் மோசம் செய்தார்..
 இன்று... சஞ்சலமே வந்து சூழ்ந்ததையா
 வாழ்வில்சஞ்சலமே வந்து சூழ்ந்ததையா...

(ரீபா : திரு)

பாவி இவன் செய்த பாதகத்தால்
 பாவி செய்த படு பாதகத்தால்
 பசி பட்டினியாய் வாழ்வு போகுதையா..

(ரீபா: திரு)

நீதி : சரி... மோசம் செய்தார் என்கிறீர் நாசம் செய்தார்
 என்கிறீர் படுபாதகம் என்கிறீர்.. பசி பட்டினி என்கிறீர்..
 நடந்ததை விபரமாக விளங்கத்தக்கதாகக் கூறும்.
 ஆச் : (அழுது) இதோ இந்த மாப்பிள்ளைக் காகத்தின்
 செயலால் இன்று நான் எல்லாத்தையுமே இழந்து
 விட்டேன். என் வாழ்க்கையையே இழந்துவிட்டேன்.
 தனிமைப்படுத்தப்பட்டுவிட்டேன்..
 மாமா : என்ன எல்லாத்தையும் இழந்துவிட்டேனா.. இந்த
 வயதுபோன கிழவியை மாப்பிள்ளை.. சீச்சீ... கேட்கவே
 வெட்கமாக இருக்கிறது...
 நீதி : அங்கே என்ன முணுமுணுப்பு... நீங்கள் கூறுங்கள்
 ஆச்சி
 ஆச் : எல்லாத்தையுமே இழந்துவிட்டேன். என் வாழ்க்கையையே
 இழந்துவிட்டேன். தனிமைப் படுத்தப்பட்டுவிட்டேன்..
 மாமி : இழந்த அனைத்தையும் திருப்பித் திருப்பிச்சொன்னால்..
 ஆச் : இடையில் குறுக்கிட்டால் நான் எப்படிச் சொல்வது..

- நீதி : அனைவரும் அமைதி. ஆச்சி பாதிக்கப்பட்டவர் அவரைப் பேசவிடுங்கள்..
- ஆச் : எல்லாத்தையுமே இழந்துவிட்டேன். என் வாழ்க்கையையே இழந்துவிட்டேன். தனிமைப்படுத்தப்பட்டுவிட்டேன்... அன்றாடம் செய்து வந்த வியாபாரத்தைக் கூட இழந்து நடுத்தெருவுக்கு வந்து விட்டேன். தற்போது மாதத்தில் ஏழு நாள் சந்திரனில் தான் ஏனோதானோ என்று சீவியம் நடக்கிறது. சீவியத்துக்குக்கூட கையேந்த வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு விட்டேன்..
- பெண் : (தனக்குள்) நான் என்னவோ எதுவோ என்று பயந்து விட்டேன்
- நீதி : பிறகு என்ன நடந்தது என்பதை விரைவாக விரிவாகச் சொல்லுங்களேன்..
- ஆச் : இவற்றுக்குச் சாட்சியார் நரியார், என்னுடன் கூட வந்துள்ளார்... அவரைக் கேட்டுப் பாருங்கள்...
- நீதி : சாட்சியைக் கேட்பது ஒருபுறம் இருக்கட்டும்... என்ன நடந்தது என்பதைச் சொன்னால் தானே சரியாக ஆராய்ந்து முடிவெடுக்கக்கூடியதாக இருக்கும். பிறகு சாட்சியைத் தேவைப்படி விசாரிப்போம்.
- ஆச் : ஐயா... அன்றொருநாள்.... வழமையாக நான் வீட்டு முற்றத்தில் அடுப்பை மூட்டி வடை சுட்டுக் கொண்டிருந்தேன். திடீரென எங்கேயோ இருந்து பறந்து வந்த இந்த மணக் கோலத்தில் இருக்கும் காக்கையார் நான் சுட்டுவைத்திருந்த வடையைத் தன் காலால் கௌவிக்கொண்டு சென்றுவிட்டார்.
- நீதி : அப்படியா..?
- ஆச் : நான் கலைத்துக் கொண்டு செல்லும் போது முன்னாலிருந்த மரத்தில் அமர்ந்து இருந்தார்..
- மாமி : அவ்வளவுதானா... நான் ஏதோ என்னவோ என்று பயந்து போனேன்.. சரி..ம் ..மருமகன் வடையைத் தூக்கிக் கொண்டு போயிருக்கிறார்... அவ்வளவு தான்... இதுக்குப் போய்...

- நீதி : அடுத்த அழைப்பு வந்திருக்கின்றது. போக வேணும். விரைவாகச் சொல்லுங்கள்.
- ஆச் : அதேவேளை இந்த நரியார் அந்த வழியால் வந்தார். அவரிடம் முறையிட்டேன். விடவில்லை... கேட்டுப் பாருங்கள்.
- நீதி : என்ன நடந்தது முதலில் சத்தியப்பிராமணம் செய்து விட்டு நடந்ததைக் கூறும் நரியாரே.. உம்மை நம்ப முடியாது.. உங்களது பரம்பரைக் குணம் உலகமே அறிந்ததெல்லே..
- நரி : நான் சொல்வதெல்லாம் உண்மை.. உண்மையைத் தவிர வேறில்லை.. ஐயா நான் ஆச்சியின் வீட்டியால் வரும்போது ஆச்சி இதே மாப்பிள்ளைக் காகத்தாருடன் வடைக்காகப் போராடிக் கொண்டிருந்தார்...
- நீதி : வடைக்காகப் போராடிக் கொண்டிருந்தாரா..
- நரி : ஆமாம் நீதிபதி அவர்களே
- நீதி : வடை எங்கே இருந்தது..
- நரி : இதே மாப்பிள்ளைக்காகத்தின் வாயில் ஐயா...
- நீதி : எப்படியான வடை... உழுந்து வடையா? கடலை வடையா...? ஓட்டை வடையா, தட்டை வடையா?
- நரி : ஓட்டைபோட்ட உழுந்து வடை ஐயா
- நீதி : சுட்டவடையா..? சுடாத வடையா..?
- நரி : சுட்ட வடை ஐயா..
- நீதி : மரத்தில் மாப்பிள்ளைக் காகத்தார் தனது காலிலையோ, வாயிலையோ வைத்திருந்த வடையைப் பற்றி எப்படி இவ்வளவு நிட்சயமாகச் சொல்லுகின்றீர்...
- நரி : ஐயா நீதிபதியாரே.. காகத்தார் மரத்தில் இருக்கும் போது வடையை வைத்திருந்தது உண்மை தான்.
- நீதி : அப்புறம்..
- நரி : திருப்பிக் கொடுக்கும்படி கெஞ்சிக் கேட்டேன். கொடுக்கவில்லை..

- நீதி : பின்பு...
- நரி : இறுதியில் உமது குரல் இனிமையாக இருக்கின்றது பாட்டுப்பாடும்படி கேட்டேன். நான் சொன்னது உண்மையென்று நம்பி காகத்தார் பாட்டுப்பாட வாயிலிருந்த வடை நிலத்தில் மண்ணுக்குள் விழுந்து விட்டது.
- நீதி : கேட்க நன்றாகத்தான் இருக்கின்றது. (அனைவரும் சிரித்தல்)... அதற்குப்பிறகு
- நரி : அதனை ஆச்சிக்குக் காட்டியபோது வடையில் மண் இருப்பதால் ஆச்சி என்னையே சாப்பிடச் சொன்னா.. அதனால் தான் வடையின் ரகம், தரம், வடிவம், சுட்டதா, சுடாததா, ருசி போன்றவற்றை சரியாகக் கூறக் கூடியதாக இருக்கிறது ஐயா..
- அப் : நரியாரின் சாட்சி பலமாகத்தான் இருக்கின்றது... பாப்பம் என்ன நடக்குதெண்டு...
- நீதி : நல்லது.. அந்த வடையை திருப்பி களவெடுத்த இந்த மாப்பிள்ளைக்காகத்திடம் நீர் கொடுத்திருக்கலாம் தானே...
- நரி : அது வந்து... வந்து... (தயங்கி)... ஆச்சி....
- ஆச் : களவெடுத்தவனுக்கு குடுக்கக் கூடாது நீயே சாப்பிடு என்று நான் தான் சொன்னேன் ஐயா....
- நீதி : என்ன... மாப்பிளையாரே... ஆச்சி சொல்வது உண்மையா... உமது பக்க நியாயங்களைக் கூறும்... இப்போ உமது முறை...
- மாப் : ஆம் ஐயா... எனக்கு அப்போது ஆறுவயது... சிறுவயதில்... வடைசாப்பிட சரியான ஆசையாக இருந்தது... எனது தாயாருக்கோ வடை சுடத் தெரியாது. அதனால்... அதுவும் ஒரே ஒரு தடவை தான்.... ம்... (கூனிக்குறுகி)... ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன்.. நான் செய்தது குற்றம்தான்.
- நீதி : சரி.... விசாரணை முடிவடைந்தது.

- பெண் : அப்பாடா... ஒருமாதிரி முடிஞ்சது..
- நீதி : நடமாடும்சேவை என்பதால் உடனேயே தீர்ப்பும் சொல்ல வேண்டும். போலீசாரே... அமைதியை நிலைநாட்டி இங்கேயுள்ள இரண்டு குத்து விளக்கைக் கொழுத்துங்கள்
- பொலி : அமைதி... அமைதி... மேன்மைதங்கிய நீதிபதி அவர்கள்தீர்ப்புச் சொல்லப் போகிறார். அமைதி... அமைதி...
- நீதி : மாப்பிள்ளையின் தாயாரும் பெண்ணின் தாயாரும் சேர்ந்து குத்து விளக்கைக் கொழுத்துங்கள்
- இரு : சரி ஐயா (குத்து விளக்கைக் கொழுத்துதல்)
- நீதி : (புத்தகத்தை வாசித்தல் - சிறுவர்களுக்கு பாடம் செய்வதில் கஷ்டம் இருந்தால் பார்த்தும் வாசிக்கலாம்) இன்று சட்டத்தரணியான இந்த மணப்பெண்ணால் அழைக்கப்பட்டு நான் விசாரித்த இந்த வழக்கில், ஆச்சியின் முறைப்பாடும் நரியாரின் பலமான சாட்சியும் இன்று மாப்பிள்ளைக் கோலத்தில் நிற்கும் மாப்பிள்ளைக் காகத்தாரைச் சந்தேகமின்றி குற்றவாளியாகக் காட்டிய போதும், காகத்தார் ஆசையாகச் சாப்பிடத் தூக்கிய வடையைக் காகத்தாருக்கு சாப்பிடவும் கொடுக்காமல் தான் எடுத்து தனது வியாபாரத்தையும் செய்யாமல் நரியாருக்கு கொடுத்ததனால், ஆச்சியும் தவறு செய்திருக்கிறதையும், மாப்பிள்ளைக் காகத்தார் தான் செய்த தவறை ஏற்றுக் கொண்டதையும், அதுவும் சிறுவயதில் மாப்பிள்ளையின் தாயாருக்கு வடைசுடும் தொழினுட்பம் தெரியாமலிருந்ததாலும் தான் எடுத்தேன் என்பதை ஒப்புக் கொண்டு உள்ளமையையும், ஆச்சி இன்று தனது அன்றாட வாழ்க்கைக்கே திண்டாடுவதையும் கருத்தில் கொண்டு நான் பின்வருமாறு தீர்ப்பளிக்கின்றேன்.
- அம் : ஆண்டவனே நீயே துணையப்பா... நல்ல தீர்ப்பாய் அமைய வேண்டும்...

- நீதி : புத்தகத்தை தொடர்ந்து வாசித்தல். மாப்பிள்ளைக் காகத்தார் இன்றுபுதுமண வாழ்வில் புகுவதற்கு அனைவரும் ஆசி வழங்க வேண்டும் என்றும், முகூர்த்த நேரம் முடிவடைவதற்கு இன்னும் மூன்று நிமிடங்களே எஞ்சியிருப்பதால் அதற்குள் தாலியை மணமகளின் கழுத்தில் கட்டவேண்டும் என்றும், தாலிகட்டும் அதே நேரம் மாப்பிள்ளைக்காகத்தார் இங்கு வருகை தந்த பூசகர்தரும் நூல் ஒன்றைக்கட்டி ஆச்சியினையும் தத்து எடுத்து ஆச்சியின் இறுதிக்காலம் வரைக்கும் தன்னுடனேயே வைத்துப் பராமரிக்க வேண்டுமெனவும், காக்கையார் கொண்டுவந்து தரும் உழுந்தினைக் கொண்டு புதுமணப் பெண் காகம் வடைசுடும் தொழினுட்பத்தை பழகும்வரை ஆச்சி ஒவ்வொரு வாரமும் தவறாது வீட்டிலுள்ளவர்களுக்கு வடை சுட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் எனவும் இங்கு தீர்ப்பளிக்கின்றேன்.
- ஆச் : நீதி ஜெயித்துவிட்டது...
- மாப் : நீதி மரணிக்கவில்லை...
- அம் : நீதி என் மகளின் வாழ்வில் விடிவெள்ளியாய் அமைந்து விட்டது.
- புறோ : (மெதுவாக) கடைசிவரை இருந்தது நல்லதாய்ப் போச்சுது. எனது நாலு வீதத்திற்கு பழுதில்லை. (உரத்து) நீதி எனது புறோக்கர் தொழிலையும் காப்பாற்றி விட்டது.
- மாமி : நீதி எனது மகளின் வாழ்வில் ஒளியேற்றி விட்டது
- பெண் : நீதியை நிலைநாட்டிய நீதிபதி ஐயாவே தாலிகட்டும் போது அறுகரிசி போட்டுவிட்டுச் செல்லுங்கள் ஐயா...
- நீதி : அதற்கென்ன தாராளமாக...
- அப் : ஐயரே மந்திரத்தை ஓதும் இன்னும் இரண்டு நிமிடம் தான் இருக்கின்றது ஐயர் மந்திரம் ஓத மேளம் கொட்டத் தாலிகட்டல்)
- பாட : (மணமக்களின் இருபுறமும் அனைவரும் அரைவட்ட வடிவில் நின்று)

பல்லாண்டு பல்லாண்டு
 பல்லாயிரம் ஆண்டு
 பலகோடி நூறாண்டுகள்...
 பதினாறு செல்வங்கள்
 பார்மீதிலே பெற்று
 பதியோடு நீ வாழ்கவே... (திரும்ப)

ஆல் போலவே தழைத்து
 அறுகுபோல் ஓடியே
 அவனியில் நீ வாழ்கவே...
 நீதியின் நிழலிலே இணைந்த உன்வாழ்வீது
 நீடுழியே வாழ்கவே (திரும்ப)

புறோ : எனது தரகுப்பணம்...

அப் : அதிலை எந்தவித மாற்றமுமில்லை... மறுப்புமில்லை.
 ஆனால் முதலிலை மங்களத்தைச் சொல்லுவம்..
 முடிய மங்களமாய்த் தாறன்.

புறோ : அதுவும் சரிதான்... ஆக்கப் பொறுத்தவன் ஆகப்
 பொறுப்பதில் தவறில்லைத்தானே... வாருங்கோ
 எல்லோரும் மங்களத்தைச் சொல்லுங்கோ... தாறதை
 மங்களமாய்த் தாருங்கோ...

மங்களம் மங்களம் மங்களம் மங்களம்
 சபையோர்க்கு சப மங்களம்..
 மங்களம் மங்களம் மங்களம் மங்களம்
 அனைவர்க்கும் சப மங்களம் (திரும்ப)

..... திரை

..... நிறைவு

3. பழ் Palzi _ The Blame

நீத் வீண்பழ் தீர்த்த கதை ...

பாடியீய்ப் போன

அப் பருந்துமல்லோ... - உன்னை

பதைக்கவே கொன்றதோ

பாலகளை!!

☞ கதை சொன்ன பாத்திரங்கள் ...

தந்தை

தாய்-கமலம்

மகள்-தவ்யா

கோழ்

பாம்பு

பருந்து

குஞ்சுகள்-8

நண்பர்கள்-3

நண்பர்கள்-2

தாய். தந்தை, மகள் கொண்ட ஒரு
 கிராமத்துக் குடும்பத்தில் கோழிகளை
 செல்வப்பிராணியாக வளர்த்து வருகின்றனர்.
 கரலப்போக்கில் கோழிகுஞ்சுகள்
 கரணாமழ்போகின்றன.

இதனால் மனமுடைந்த மகளும் நண்பர்களும்
 மேலே வானத்தில் பறந்து வட்டமிடும் பருந்துதான்
 இதற்குக் காரணம் என நினைத்து
 அதனைப் பிடிக்கத் திட்டமிடுகின்றனர்.

ஒருநாள் பருந்தைப் பிடிப்பதற்கு பொழிவைத்துக்
 கரத்திருக்கின்றனர். ஆனால்

பருந்து அவர்களின் பொழியில் அகப்படமுன்னரே
 அம்புபட்ட, படுகரயத்துடன் அவர்களின்
 வீட்டு முற்றத்திலேயே விழுக்கிறது.

அதன் பரிதாபநிலையைக் கண்ட

பிள்ளைகளும் தாயும்

பருந்திற்கு வைத்தீயம் செய்து கரப்பாற்றுக்கின்றனர்.

தந்தை இதை ஏழ்கவில்கலை..

பருந்து மீண்டும் புறக்க ஆரம்பிக்கின்றது.

மீண்டும் துஞ்சு கரணாமல் போகின்றமை தொடர்கின்றது.. ?

யாரர் இதைச் செய்தது ?

என்ன நடந்தது?...

விடைகரண

எம்முடனிருங்கள். புற..

An introduction about the play ..

In a village house lived a family of three
where they raised chickens as pets.
After disappearing of the chicken one by one,
distraught daughter and her friends
guessed that the culprit
must be the hawk which
flies above their house often.
They came up with a plan to catch the hawk,
and put a trap.
Unexpectedly, the hawk
suddenly fell from the sky
with an arrow pierced through its body,
seriously injuring the bird.
The family felt pity for the hawk
and treated it somehow ...
After recovering, the hawk flew away
from their house
but the disappearances
of the chickens
still continued.
Who did that?
And what was happening ?

..... be with us "PALZI_BLAAME"

3. பாடி

காட்சி : 1

(பாங்குபற்றுலாவார் ஒன்று சேர்ந்து ஆடிப் பாடுதல்)

பாட : பாலர் நாங்கள் ஒன்று சேர்ந்து
ஆடவடன் பாடியே
ஆனந்தமாய் ஆடிப்பாடி
ஆசையாய்க் கதை சொல்லுவோம்...
ஆவவடன் வந்திருக்கும் அன்புடைய
உள்ளங் களே
ஆண்டவன் பதம் தொழுது ஆடலைத்
தொடங்குவோம்... நாம் ஆடலைத்
தொடங்குவோம்... (திரும்ப)
(எல்லோரும் தாளத்திற்கு ஏற்றவாறு ஆடிப்பாடி
வருதல்)

பாட : லாலா லாலா லாலா, லால லாலா (2)
(கோழி தனது குஞ்சுகளுடன் வருதல்)
கொக் கொக் கொக் கொக் கொக் கொக் கொக் கொக் கொக்
கீக் கீ கீக்கீக்கீ கீக்கீக்கீ கீக்கீ
காலைவேளை கமலம் வீட்டுக்
கோழி எட்டுக் குஞ்சுடன்
சோலை ஓரம் இரைகள்தேடி சுற்றிச்
சுற்றி வந்தது...(திரும்ப)
(பாம்பு வரல்)
லாலா லாலா...
(பாம்பு வரல்)
புற்றில் வாழும் கறுப்பு படத்தைக்
கொண்ட நாக பாம்புமே

பற்றி ஓடும் கோழிக்குஞ்சில்
கண்ணை வைத்தி ருந்தது...

(திரும்ப)

லாலா லாலா...

(பாம்பு போக மறுபக்கத்தால் பருந்து வரல்)

சுற்றித்திரியும் பருந்து ஒன்றும்

பற்றுவைத்த பறவைபோல்

ஒற்றன் போலே கோழிக்குஞ்சை

சுற்றிச் சுற்றி வந்தது...

(திரும்ப)லாலா லாலா...

(பருந்து போக குடும்பம் வரல்)

ஏழ்மை போக்க கமலம்

தனது கணவன் அருமை மகளுடன்

தனது கணவன் அருமை மகளுடன்

கோழிவளர்ப்பில் ஈடுபட்டு

மகிழ்வுடனே வாழ்ந்தனர்..

லாலா லாலா லாலா, லால லாலா

கொக் கொக் கொக் கொகொக்

கீக்கீக்கீ கீக்கீ ..

- திவ் : அம்மா அங்கே பாருங்கள் அந்த கோழிக் குஞ்சுகள்
தாயுடன் எவளவு சுதந்திரமாகத் திரிந்து இரை
தேடுகின்றன.
- தந் : ஆம் மகளே அவை விளையாடி... விளையாடி...
சுறுசுறுப்பாக இரைதேடுகின்றன்.
- கம : பார்த்தாயா திவ்யா அவை அனைத்தும் தாயின்
சொல்லைக் கேட்டு எப்படி ஒழுங்காக நடக்கிறார்கள்
என்று... ஐந்தறிவு ஜீவன்களின் நடத்தை எமக்கே
வழிகாட்டியாக அமைகின்றதல்லவா...

- திவ்யா : ஆமம்மா கவனித்தேன்.. அதோ சொல்லுக்கேட்காமல் விதண்டா வாதம் புரியும் அந்தக் கறுப்புக் குஞ்சையும் கவனித்தேன்
- தந்தை : (சிரித்து) பார்த்தாயா கமலம். நீ தாயின் பாசத்தைப் பார்த்தாய்... திவ்யாவோ குஞ்சு புரியும் குறும்பைக் கவனித்தாள்... இதைத்தான் பார்வை என்பது... அம்மாவின் பார்வைக்கும் மகளின் பார்வைக்கும் உள்ள இருவேறுபட்ட தோற்றப்பாட்டைப் பாருங்களேன்..
- திவ்யா : அப்பா என்ன சொல்கிறீர்கள்
- தந்தை : ஒரே பொருள் பார்ப்பவரின் மனோநிலை வேறுபாட்டால் வேறு வேறு விதமாய்த் தெரிகின்றது என்று சொல்ல வந்தேன்
- திவ்யா : இதைத்தானே நாயைக் கண்டால் கல்லைக்கானோம் கல்லைக் கண்டால் நாயைக் கானோம் என்று எங்கள் ஆசிரியரும் சொல்லித் தந்தார்..
- தந்தை : ஆம் மகளே
- கமலம் : (பொய்க் கோபத்துடன்) ம்.. மகளும் நல்ல தகப்பனும்... பிழையானதையே பார்க்கும் மகளைத் திருத்துவோ மென்றில்லை.. மொழி ஆராய்ச்சி செய்கிறார்...
- தந்தை : (இடைமறித்து) திவ்யா பார்த்த பார்வையிலும் பிழையில்லைத்தானே... அதைத்தான் சொன்னேன். அதற்குப்போய் வீணாகக் கோபப் படுவானேன்...
- கமலம் : தர்க்கத்தைப் பிறகு புரிவோம்.. ஆராய்ச்சியைப் பிறகு செய்யுங்கள்.. முதலில் பசியிலிருக்கும் குஞ்சுகளுக்கு குறுணலைப் போடு...
- திவ்யா : சரி அம்மா
- தந்தை : தாய்க்கோழியின் அருகிலேயே போடு. நீ தூரத்தில் போட குஞ்சுகள் தனியே போக காத்திருக்கும் பருந்து அவற்றை தூக்கிச் சென்று விடும். கவனம்

திவ்யா : ஓம் அப்பா... பாப் பாப் பா. பா. (இரைபோடுதல்)
 திவ்யாவின் காலைச்சூழ்ந்துகுஞ்சுகள் இரையைக்
 கொத்தித் தின்னும் போது தாய்க்கோழி மெதுவாக
 மேலும் கீழுமாகத் தனது பார்வையைப் பாதுகாப்பாகச்
 செலுத்தி அருகில் வருதல் பருந்து மிகத் தூரத்தில்
 சுற்றுதலைக்கண்டு தொடர்ந்து அவதானித்தல் (மேடையின்
 கீழ் பருந்து வரலாம்)

நண்பர்கள் : (திரையின் பின்னால்) திவ்யா... திவ்யா... நாங்கள்
 விளையாடப் போகிறோம் வருகிறாயா...?

திவ்யா : ஆம்... இதோ வருகிறேன்... கொஞ்சம் பொறுங்கள்.
 அம்மா ! அப்பா ! குஞ்சுகளைக் கவனமாகப் பாருங்கள்
 (போதல்..)

தானான தானான னனனா ... னான

தனனான தனனான தனனான னனன

(தானான அம்மா நான் விளையாட... மெட்டு)

தந்தை : வெயிலும் ஏறுகின்றது. மாடுகளுக்கும் தவிடு தண்ணீர்
 வைக்க வேண்டும் நானும் வருகிறேன். குஞ்சுகளே
 இனி என்ன... அக்காள் தீனி தந்துவிட்டாள் தானே...
 ஓடி ஆடித்திரியாமல் அம்மாவுடன் அவவின் சொல்கேட்டு
 பாதுகாப்பாக இருங்கள் வருகிறேன்... சொன்னது
 வடிவாகக் கேட்கின்றது தானே (போதல்)

குஞ்சுகள் : ஓம் ஐயா! (நடுவில் தாய்க்கோழியும் குஞ்சுகள் அதைச்
 சுற்றியும் நிற்க இடமெடுத்தல் - இசை)...

பெண்குரல் : கமலம்... கமலம்... இங்கே ஒருக்கால் வருகிறாயா..?
 இந்தக்காலில் முள்ளு ஒன்று குத்திவிட்டது. சரியாக
 வலிக்கிறது. வீட்டிலும் ஒருவருமில்லை. பிள்ளைகளும்
 பள்ளிக்கூடம் சென்றுவிட்டார்கள். முள்ளை எடுத்து
 வீடுவாயா..?

- கமலம் : இதோ வருகிறேன். கொஞ்சம் பொறுங்கள் அக்கா..!
 வருகிறேன். கோழியே! குஞ்சுகள் கவனம். விரைவில்
 வருகிறேன் (போதல்)
 (அனைவரும் போக குஞ்சுகள் ஒன்றொன்றாக
 விளையாட தாய் தடுத்தல் ஆனால் விளையாடுதல்.
 அவை மேடை முழுவதும் பரந்து நின்றல். பின்னணியில்
 இசை.
 லாலலாலலா லல லால லால லாலலலா
 லாலலால லால லாலல்லா லல லாலலா
- குஞ்சு 1 : அம்மா எங்கள் வீட்டில் பாருங்கள் எல்லா மிருகங்களும்
 தங்கள் குட்டிகளுக்குப் பால் கொடுக்கின்றன. அவற்றின்
 குட்டிகள் எவளவு சொகுசாக வளர்கின்றன.
- குஞ்சு 8 : எங்களுக்குத்தான் உணவுதேடுவதில் எவளவு
 திண்டாட்டம்
- குஞ்சு 7 : பயம் வேறு ... அதனால் உணவை தேடவே பயமாக
 இருக்கின்றது
- குஞ்சு 6 : இன்று காலை எனக்குப் பசிச்ச பசி.. திவ்யா அக்கா
 குறுணல் தரப்பிந்தியிருந்தால் நான் பசியிலை செத்தே
 இருப்பன்.
- குஞ்சு 5 : நானும்தான்
- குஞ்சு 4 : எனக்குப் பசியில் தலையே சுற்றுவது போல் இருந்தது.
- குஞ்சு 5 : நாங்கள் எட்டுப்பேர்.. எங்களுக்கே பால் தருகிறீர்கள்
 இல்லை. திவ்யா அக்காவின் வெள்ளைப் பன்றிக்கு 12
 குட்டிகள். அந்த 12 பேருக்கும் வயிறார அம்மாப்பன்றி
 பால் கொடுத்து எல்லோருமே சந்தோசமாய் உள்ளனர்.
- குஞ்சு 1 : நீங்கள் எங்களில் பாசமில்லை... அதனால் தான்
 எமக்குப் பால் தருவதில்லை... பன்றியின் குட்டியாகப்
 பிறந்திருந்தாலும் மகிழ்ச்சியுடன் பால் குடித்து
 வளர்ந்திருக்கலாம்.. போயும் போயும் இங்கு வந்து
 பிறந்து ...

கோழி : அம்மாவூக்கும் உங்களுக்குப் பால் தர ஆசை தான் ..
ஆனாலு (அழுது) அது எங்கடை இனத்துக்கே கடவுள்
செய்த ஓரவஞ்சனை பிள்ளைகளே.. ஆண்டவன்
படைப்பை மாற்ற எங்களாலை முடியாது செல்வங்களே..

குஞ்சு 1,2 : ஒவ்வொரு காரணம் சொல்லிக்கொண்டு இருங்கோ..
எத்தனை நாளாகக் கேட்கிறோம் நீங்கள் தருகிறீர்களில்லை.
(கோபத்துடன் வெளியேறல்). நான் போகிறேன் பால்
தருவதாக இருந்தால் கூப்பிடுங்கள் வருகிறேன்...
(குஞ்சுகள் 1, 2, 3 முன்னோக்கி வர பாம்புவரல் -
பாம்பின் இசை பின்னணியில். தாய்க்கோழி மேடையின்
பின்புற இடது மூலைக்கு சென்று ஒதுங்கி குஞ்சுகளை
அழைத்தல். மூன்று குஞ்சுகள் முன்பக்கம் தனித்துவரல்.
அவை தொடர்ந்து பயத்துடன் பதாங்குதலும் ஓடுதலும்.
இம்மூன்றும் பின்புறம் செல்லக் கூடாது. பாம்பின் இசை
பின்னணியில். குஞ்சுகள் பயத்தில் கீச்சிடும் ஒலியும்)

பாம்பு : (மேடைக்குவரல்)

தானனை தானனை தானனை னானனை

னானனை னானனை

னானனை னானனை னானனை

னானனை னானனை னானனை

பஞ்சமரிலே உதித்த,

எம்சிவன் கழுத்திருக்கும்,

நஞ்சுடைய நாகம் வந்தேனே

நடைபயின்று ...

நஞ்சுடைய நாகம் வந்தேனே ... (திரும்ப : எம் சிவன்..)

குஞ்சுகளையே பிடித்த

என்பசியைப் போக்கிடவே

அஞ்சாமலே நானும் வந்தேனே ...

இரையைத்தேடி -நஞ்சுடைய நாகம் வந்தேனே ...

தாம் ததிகிடகி தோம் ததிகிடகி த்தீம் தரிகிட தா...

(பாம்பு வந்து ஒருசுற்று ஆடி வந்த வழியே செல்ல
பருந்து மறுபுறத்தால் வந்து ஒருசுற்று ஆடிச்செல்லல்)

பருந்து : தானனை தானனை தானனை
 னானனை னானனை னானனை
 னனைனை னானனை னானனை
 னனைனை னானனை னானனை
 விண்ணிலே தான்கூழன்று
 மண்ணில் இரையைக் கொத்தம்
 மா பருந்து நாணம் வந்தேனே..
 விருந்து உண்ண –
 மா பருந்து நாணம் வந்தேனே..
 விருந்து உண்ண –
 மா பருந்து நாணம் வந்தேனே..
 தாம் ததிகிடகி தோம்
 தத்தீம் ததிகிட தா தா ..
 (பருந்து மறைய பாம்பு வரல்.. மூன்று குஞ்சுகளும்
 மறைதல்)

பாம்பு : குஞ்சுகளையே பிடித்து
 என்பசியைப் போக்கிடவே
 அஞ்சாமலே நாணம் வந்தேனே
 இரையைத்தேடி ~
 நஞ்சுடைய நாகம் வந்தேனே
 இரையைத்தேடி ~
 நஞ்சுடைய நாகம் வந்தேனே

பாடல் : தானனை தானனை தானனை னானனை
 னானனை னானனை
 னனைனை னானனை னானனை
 னனைனை னானனை னானனை

(பாடும்போது பருந்தும் பாம்பும் இருதரம் வந்து போதல்
குஞ்சுகள் பயந்து நடுங்குதல்)

- குஞ்சு 1 : பாடி முடிய பாம்பும் பருந்தும் மறைய குஞ்சு கத்தும்
சத்தம் - கீ... கீ... கீ... ஐயோ அம்மா.. அம்மா..
என்னைக் காப்பாற்றுங்களேன்... கீ... கீ... என்னைக்
காப்பாற்றுங்களேன்.. அம்மா... அ... ம்... அம் மா..
சத்தம் மெதுவாக குறைய இரண்டு குஞ்சுகள் தாயிடம்
திரும்பி ஓடுகின்றன..
- குஞ்சு 2 : (பயந்து அழுது) அம்மா.. அம்மா அண்ணாவை இரத்தம்
சொட்டச் சொட்ட ஏதோ ஒன்று கத்தக் கத்த இழுத்துச்
சென்றது...
- குஞ்சு 3 : காப்பாற்றுங்கள் காப்பாற்றுங்கள் என்று கத்தும்
போதும் எங்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லையே..
அம்மா...
- கோழி : (அழுதழுது) எனக்கும் கேட்டது... நான் மற்றவர்களைப்
பாதுகாப்பதா அண்ணாவைக் காப்பாற்றுவதா என்று
முடிவெடுக்க முன்னரே எல்லாம் ஒரு விநாடியில் முடிந்து
விட்டது... அண்ணாவின் அலறல் அடங்கிவிட்டது...
அனைவரும் அருகில் இருந்திருந்தால் அண்ணாவைக்
காப்பாற்றி இருக்கலாம். ஆளொருபக்கம் ஓட
வெளிக்கிட்டதால் வந்த வினை...
- குஞ்சு 4 : எல்லாம் உங்களால்தான்... பால் தந்திருந்தால் ஒரு
பிரச்சனையும் வந்திராது.
- கோழி : என்ன செய்வது
போக உனக்கு மனம் வந்ததோ ...
மனம் வந்ததோ
புண்ணிய லோகம் தான் சென்றனையோ — நீயும்
- குஞ்சுகள் : புண்ணிய லோகம் தான் சென்றனையோ
- கோழி : பாழாய்ப்போன அப் பருந்து மெல்லோ...ஓ.. ஓ..

- குஞ்சு 3 : பருந்தாரோ அல்லது பாம்பாரோ என்பது சரியாகத் தெரியவில்லை அம்மா..
- குஞ்சு 5 : பருந்தார் தான் கடைசியாகப் பறந்து சென்றதக்கா ..
- கோழி : பாழாய்ப் போன அப் பருந்து மெல்லோ...
~ உன்னை
பாதியில் மாய்த்ததோ பாலகனே ~
உன்னை
- குஞ்சுகள் : பாதியில் மாய்த்ததே அண்ணாவே...(திரும்ப : பாதியில்)
திவ்யா : (திரையின் பின்) என்ன எங்கள் வீட்டுக் கோழியின் அழகுரல் போல கேட்கிறதே..
- மதன் : அப்படிப் போலே தான் இருக்கிறது..
- சுகுமார் : குஞ்சுகளும் அழுகின்றன போல இருக்கிறது.
திவ்யா : ஆம்... ஆம்...
- பாரதி : வாருங்கள் விரைவாகச் செல்வோம்
- பாடல் : தானனானனை னானானா.. தன
னானனை னானனை னானானா...
- திவ்யா : (முதலில் மேடைக்கு வரல்) ஆம் எங்கள் கோழிகளேதான்.
கோழியாரே ..ஏன் அழுகிறீர்..
- சுகுமார் : அழுவதை நிறுத்திவிட்டு நடந்தவற்றை விபரமாகக் கூறுங்கள்..
- குஞ்சுகள் : பாழாய்ப் போன அப் பருந்து மெல்லோ ~ உன்னை
பாதியில் மாய்த்ததோ பாலகனே ~ உன்னை
பாதியில் மாய்த்ததோ அண்ணாவே...
(திரும்ப)
- பாரதி : அப்படியா நடந்தது...
திவ்யா : நான் சிறிது நேரம் விளையாடி விட்டு வருவதற்கிடையில் பாருங்களேன். சரி காலாற நடக்கட்டும் என்று விட்டால் ஒவ்வொன்றாகக் காவு கொடுக்க வேண்டியல்லவா இருக்கின்றது. கோழியாரே என்ன செய்வது கொடுத்து வைத்தது அவளவு தான். மற்றவர்களை அழைத்துக் கொண்டு கூட்டிற்குச் செல்லும்.

- கோழி : சரி அக்கா.. வாருங்கள் குஞ்சுகளே.. (இசை.. கோழியும் குஞ்சுகளும் உட்செல்லல்)
- லாவண்யா : அன்றும் இப்பிடித்தானே இதேநேரம்தானே திவ்யா..
- திவ்யா : ஆம்..ஆம் லாவண்யா.. இதே நேரம்தான்...
- பாரதி : இப்படியே விட்டால் ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொன்றாக பருந்து தூக்கிச் சென்று கொண்டேயிருக்கும்...
- லாவண்யா : உண்மைதான் பாரதி... இதற்கு என்ன செய்யலாம்
- சுகுமார் : இப்படிச் செய்தால் என்ன..?
- மதன் : சொல்லு சுகுமார்...
- சுகுமார் : நாளை இதே நேரம் கோழியையும் குஞ்சுகளையும் மேய விட்டிட்டு நாமனைவரும் பொறிவைத்துவிட்டு இங்கே ஒழித்திருப்போம். ஒருவரும் இல்லைத்தானே என்ற துணிவில் குஞ்சினைத் தூக்குவதற்கு பருந்தார் வருவார். பொறியில் அகப்படுவார்
- திவ்யா : திட்டமென்னவோ நல்லதுதான். பொறி எங்கே எடுப்பது.. எங்களிடம் இல்லையே...
- சுகுமார் : எங்கள் மாமாவிடம் இருக்கின்றது. றிமோட் கொன்றோலில் இயக்கலாம்... நான் இன்று மாலையே கொண்டு வந்து தருகிறேன்...
- சுகுமார் : றிமோட்டில் இயங்கும் பொறியா.. நான் ஒரு நாளும் காணவில்லையே..
- மதன் : நாளைக்குப் பார்க்கத்தானே போகிறோம்
- பாரதி : சரி பார்ப்பமே.. பருந்து பிடிப்பது தான் முக்கியம். மற்றதெல்லாம் பிறகு அதை மட்டும் மறந்திட வேண்டாம்.
- சுகுமார் : ஓம்... ஓம்...
- திவ்யா : அதோ அம்மா அப்பாவும் வருகிறார்கள்
- மதன் : சரி நாளைக்குச் சந்திப்போம்.

- பாரதி : பிறகென்ன.. நாளைக்கு இதேநேரம் இதே இடத்தில் நாங்களனைவரும் சந்திப்போம். சரிதானே (நண்பர்கள் நால்வரும் ஒருபுறத்தால் வெளியேற தாயும் தந்தையும் மறுபுறத்தால் வருதல்)
- இசை : தானனானனை னானானா... தன னானனை னானனை னானானா...
பாதியில் மாய்த்ததோ என்னுயிரே ~ உன்னை
பாதியில் மாய்த்ததோ என்னுயிரே
- கமலம் : என்ன திவ்யா ஒரே சோகமயமாய் இருக்கிறதே.. யார் யாரை மாய்த்தது..? என்ன நடந்தது சொல்லு திவ்யா
- திவ்யா : (அழுதழுது) அம்மா.. அப்பா.. இன்றைக்கும் பருந்து வந்து சிவப்பு நிற சேவற் குஞ்சை தூக்கிச் சென்று விட்டது.
- தந்தை : (ஆச்சரியத்துடன்) என்ன .. இன்றைக்கும் பருந்து கோழிக்குஞ்சை தூக்கிச் சென்று விட்டதா...
- கமலம் : கடவுளே இதென்ன அநியாயம்.. இப்படி ஒரு நாளைக்கு ஒவ்வொன்றாக பருந்துக்கு இரைகொடுக்கவா இவளவு கஸ்ட்பட்டு வளர்த்தேன். கடவுளே உனக்கு கருணையே இல்லையா.. இப்படியே விட்டால்..
- திவ்யா : (இடைமறித்து) அம்மா.. அதற்குத்தான் நாங்கள் நல்லதொரு திட்டம் வைத்திருக்கிறோம்..
- தந்தை : என்ன திவ்யா என்னண்டு தான் சொல்லேன்
- திவ்யா : பருந்தாரை பொறி வைத்துப் பிடிக்கப் போகிறோம்..
- தந்தை : பொறிவைத்து ஆள் அரவம் கண்டால் பருந்து வரமாட்டுதே...
- திவ்யா : அதுக்குத்தான் றிமோட் கொன்ட்ரோல் பொறி வைக்க எண்ணியுள்ளோம்

- கமலம் : எதனை வைத்தாலும் பரவாயில்லை.. பருந்தின் அட்டகாசத்தை அடக்கி எங்கள் கோழிக் குஞ்சுகளைப் பாதுகாத்தால் சரி திவ்யா...
- திவ்யா : எதற்கும் முயற்சி செய்து பார்ப்போம்

..... காட்சி முடிவு

(அதே இடம் எனவே இருளைப்பாய்ச்சி பின் ஒளியாக்கலாம்)

காட்சி : 3

[நண்பர்கள் இசைக்கேற்ப பொறியுடன் ஆடிவருதல்.]

தானானே தானானே தானானே தானானே
தானானே தானானே தானானே..
வானில் பறக்கும் ப ருந்ததனை வளை த்தப்
பீடிக்கப் பொறி தானும் வைத்தோம்..
பொறி தானும் வைத்தோம்
காணாமலே வந்து கா லாலே குஞ்சினை..
கொத்திச் செல்லும் பருந் தைப் பீடிப்போம் ~ குஞ்சை
கொத்திச் செல்லும் பருந் தைப் பீடிப்போம்..

திவ்யா : பருந்தார் வரும் நேரமாகிறது.. இனி குஞ்சுகளைத் திறந்து விடுவோமா..

காணாமலே வந்து கா லாலே குஞ்சினை
கொத்திச் செல்லும் பருந் தைப்
பீடிப்போம் ~ குஞ்சை
கொத்திச் செல்லும் பருந் தைப்
பீடிப்போம்

- மதன் : பருந்து வரும் நேரமாச்சு.. எல்லாரும் ரெடியாகுங்கோ..
திவ்யா : சரி சுகுமார்... எல்லாம் சரிதானே...
பாரதி : சுகுமார் பொறியை இயக்குவது உன்னுடைய வேலை..
அதை மறந்திடாததை

- சுகுமார் : அதை நான் செய்வன் ... நீங்கள் ஒன்றும் யோசிக்க வேண்டாம்... சொன்னால் சொன்னது தான்
- மதன் : எல்லாம் செய்திட்டம்... ஆனால்...
- சுகுமார் : என்ன ! ஆனால் எண்டு இழுக்கிறாய்..
- மதன் : பருந்து வரவேணுமே...
- லாவண் : அது வரும்...
- லக்ஷித் : அது வரும்.... வராது எண்ட கதை வேண்டாம்.... எல்லாரும் ரெடியாய் இருப்பம்..
- சுகுமார் : எப்படியும் பருந்து வரும்...
- பாரதி : திவ்யா பருந்து வரும் நேரமாகிறது... போய் குஞ்சுகளையும் கோழியையும் திறந்து விடு...
- திவ்யா : சரி..சரி.. (அந்த நேரம் காயம்பட்ட நிலையில் சுழன்று சுழன்று வந்து மேடையில் விழுதல்)
- பருந்து : ஐயோ அம்மா... அம்மா... என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்... அம்மா... அம்மா... ஐயோ வலிக்கின்றதே..
- மதன் : என்ன இது... நாங்கள் பொறிவைக்க முன்னமே பருந்தார் விழுந்திட்டார்...
- சுகுமார் : நான் ஒண்டும் ஒப்பிறேற் பண்ணேலையே எப்படி பருந்தார் விழுந்தார்
- லாவண் : ஆ... ஆ... அதுக்கு அம்பு பட்டிருக்கிறது...
- பருந்து : அம்மா... அம்மா... அம்புபட்ட இடம்... ஐயோ வலிக்கின்றதே...
- அம்மா : திவ்யா... திவ்யா... என்னம்மா.? என்ன நடந்தது...?
- திவ்யா : அது நானில்லையம்மா... பருந்தார் கத்துறார்...
- பருந்து : ஆ... ஆ... வலிக்கிறதே... ஆ...
- தந்தை : ஓ... பருந்தாரே !
- மதன் : ஓம் அங்கிள். நாங்கள் பொறிவைக்க முன்னமே யாரோ எய்த அம்பினால் காயப்பட்டு பருந்தார் வீழ்ந்திட்டார்...

- அம்மா : நான் திவ்யாவுக்குத்தான் என்னமோ ஏதோ என்று பயந்திட்டன்..
- தந்தை : பருந்தாரே ! ஒருவருக்கும் தெரியாமல் ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு குஞ்சாய் பிடித்துக் கொண்டு சென்று ருசித்தீர்... இண்டைக்கு வசமாய்மாட்டிக் கொண்டீர் தானே.
- பருந்து : அம்மா... அம்மா... வலிக்கின்றதே... என்னைக் காப்பாற்றுங்கோ...
- கமலம் : அது உயிருக்குப் போராடுது... அம்மா அம்மா என்று வேற கத்துது. இப்ப போய் அதிலை பிழைபிடித்துக் கொண்டு நிக்கிறியள். பாவம்...
- தந்தை : என்ன பாவம்... எங்களது கோழிக்குஞ்சுகளைப் பிடிக்கும் போது அதுகளுக்கும் இப்பிடித்தானே வேதனையாய் இருந்திருக்கும். அதை நினைச்சுப் பாருங்கோ
- பருந்து : அம்மா... அம்மா... உங்களுடைய.. குஞ்சுகளை நான் பிடிக்கவில்லை... அம்மா.. பிடிக்கவில்லை அம்மா... ஆ... நான் இல்லை.(மயங்கிவிழல்)
- திவ்யா : என்னப்பா... பருந்து வலியினால் துடிக்குது.. மயங்கி விட்டுது. இப்பபோய் பாவம் புண்ணியம் பார்த்துக் கொண்டு... வாருங்கள் நண்பர்களே காப்பாற்றுவோம்..
- தந்தை : வேண்டாம் பாவம் செய்தவர் அதற்கான தண்டனையை அனுபவிக்கவே வேண்டும். கிடந்து சாகட்டும் விடுங்கள்..
- பாரதி : இல்லை அங்கிள் பார்க்கப் பாவமாய் இருக்கு காப்பாற்றுவம்...
- தந்தை : நீங்கள் நல்லபிள்ளைகள் பாவம் பார்க்கிறியள்.
- திவ்யா : அம்மா... பாவமம்மா... அதுமயங்கும் போது கோழிக் குஞ்சுகளைப் பிடித்தது தானில்லை என்று தானே சொன்னது.. பாவமம்மா...

- தந்தை : அதெண்டா... முழுப்பொய்... செய்யிறதையும் செய்து விட்டு தனக்கு துன்பம்வரும் போது மட்டும் பொய் வேறு...
- அம்மா : பாவம் செய்தது... பாவம் செய்தது என்று திருப்பி திருப்பி சொல்லி இப்ப நாங்கள் தான் பாவத்தைத் தேடிக் கொள்ளப் போறம். வாங்கோ பிள்ளையள் பருந்தைக் காப்பாற்றுவம்... துடிக்கிற உயிரைக் காப்பாற்றுவம்
- தந்தை : சரி.. சரி.. என்னவோ செய்யுங்கள். உங்களுக்கு பட்டாத்தான் புரியும். நான் வாறன்

..... காட்சி முடிவு

காட்சி : 5

(பருந்திற்கு முதலுதவியும் வைத்தியமும் செய்யப்படுகின்றது. நண்பர்கள் உதவி செய்கின்றனர்)

பாடல் : லாலல லாலல லாலல லாலல
லாலல லாலல லாலல லாலல
லாலல லாலல லாலல லாலல

அம்பது பட்டு மயங்கி விழுந்த
பருந்துக்கு வைத்தியம் செய்திடுவோமே
பருந்துக்கு வைத்தியம் செய்திடுவோமே...

ஆற்றிவுள்ள நாம் ஆறாம் அறிவினால்
ஐந்தறிவொன்றினைக் காத்திடுவோமே
ஐந்தறிவொன்றினைக் காத்திடுவோமே

லாலல லாலல லாலல லாலல
லாலல லாலல லாலல லாலல
லாலல லாலல லாலல லாலல

(பருந்து எழுந்து பறக்கப்பார்க்கிறது. அப்பா வருதல்)

- தந்தை : என்ன பருந்தாரே... சுகமாகி விட்டீர் போல...
பயணத்துக்கும் ரெடி...வேட்டைக்கும் ரெடி போல..
இனிமேல் என்ன குஞ்சுகளைப் பிடித்து திண்டு மீதிக்
காயத்தையும் குணமாக்கலாம்...என்ன அப்பிடித்தானே..?
- பருந்து : (அழுது) அப்படிச் சொல்லாதீர்கள் பெரியவரே...
உங்கள் குஞ்சுகளை நான் பிடிக்கவில்லை...
அன்றைக்கும் அதைத் தான் சொன்னான். இன்றைக்கும்
அதைத்தான் சொல்லுறன்... இனிமேலும் எனக்கு குஞ்சு
பிடிக்கும் நோக்கமுமில்லை...
- கமலம் : (வந்து கொண்டு) உங்களுக்கு... எந்தநேரமும்
அதைக் குத்திக்காட்டுறதே தொழிலாய்ப் போச்சது.
பருந்தின் மீது நிலை பழிபோடுகிறதே வேலையாய்ப்
போச்சது. அதுபாவம். அது இப்பதான் காயத்திலிருந்து
கொஞ்சம் குணமாகி இருக்குது. உங்களுக்கு
பரிதாபமே வராதா..?
- தந்தை : என்னவோ செய்யுங்கோ.. நான் சொல்லுறதை சொல்லிப்
போட்டன். பிறகு இஞ்சை வந்து பருந்து குஞ்சைப்
பிடிச்சிட்டுது... கோழியைப் பிடிச்சிட்டுது என்று
அழுது புலம்ப வேண்டாம்.
- கமலம் : சரி அப்பா...
- திவ்யா : அதுபாவம் அப்பா.. ஏதோ நாங்கள் செய்ய வேண்டியதைச்
செய்தம். நாங்கள் உயிர்கள் மீது அன்பு செலுத்த
வேணுமெண்டு படிச்சம். அதைச் செய்தம். அவளவதான்..

தந்தை : சரி... சரி... நல்லது செய்யிறியள்.. நல்லது நடந்தால்
சரி... (அப்பா போதல்)
(பருந்தை அம்மாவும் மகளும் சேர்ந்து பறக்க
விடுதல்)

**அப்பா பார்வை ஆபத்து,
அம்மா பார்வை அனாதாபம்,
மகளின் பார்வை பெளதீகம்,
பருந்தின் பார்வை பார்த்திடுவோம்,
பார்வையரே கொஞ்சம் பொறுத்திருப்பீர்..
லாலா லாலா லாலலல்லா
லாலல லாலல்லா
லாலல லாலல்லா..**

தந்தை : (திரும்பி வந்து) உங்களுக்கு நான் ஒன்று திரும்பவும்
சொல்லுறன். எவர் மீதும் அதீத நம்பிக்கை வைக்க
வேண்டாம். எதற்கும் குஞ்சுகளை கவனமாய் பாருங்கோ

கமலம் : சரி.. சரி.. திவ்யா.. நேரமாச்சு.. கோழிக் குஞ்சுகளைத்
திறந்து விடு (கோழியும் குஞ்சுகளும் ஆடிப் பாடி
வரல் - திவ்யா கோழிக்குஞ்சுகளுடன் சிறிது நேரம்
ஆடுதல்)

**லால லால லாலலால லால லால லாலல்ல
லாலலாலலாலலால
பஞ்சுபோன்ற மேனிகொண்ட
சின்னச் சின்னக் குஞ்சுகள்
அஞ்சிடாமல் ஆடியோடி
அன்புடன் விளையாடுமே.**

(மொத்தத்தில் பாடல் முடிய பருந்து பறக்க வேண்டும்.
கோழிக் குஞ்சுகள் ஓட பாம்பும் பின்னால் சென்று
பிடிக்க வேண்டும்) இறுதியாக அம்மா வரல்..

லால லால லாலலால லால லால லாலல்ல
லாலலாலலாலலால

பஞ்சுபோன்ற மேனிகொண்ட

சின்னச் சின்னக் குஞ்சுகள்

அஞ்சிடாமல் ஆடியோடி

ஆசையாய் விளையாடுமே...

(முதல்தடைவ பாடி முடிய மேடையின் கீழ் பருந்து
சுற்றிவர வேண்டும்)

விண்ணினிலே தான்கழன்று மண்ணினில்

இரையைக் கொத்தம்

மா பருந்து நாணம் வந்தேனே

மா பருந்து நாணம் வந்தேனே

(அதே வேளை பாம்பு மேடையில் உள்ளுழைதல்
வேண்டும்.)

பஞ்சமரிலே உதித்த,

எம்சிவன் கழுத்திருக்கும்,

நஞ்சுடைய நாகம் வந்தேனே

நடைபயின்று -

நஞ்சுடைய நாகம் வந்தேனே

குஞ்சுகளையே பிடித்து

என்பசியைப் போக்கிடவே

அஞ்சாமலே நாணம் வந்தேனே

இரையைத்தேடி

~ நஞ்சுடைய நாகம் வந்தேனே

(பாம்பு மறைய அதே நேரம் மேடையிலேயே நிற்க
வேண்டும்) குஞ்சுகள் விளையாடல்)

லால லால லாலலால

லால லால லாலல்ல லாலலாலலாலலால

பஞ்சுபோன்ற மேனிகொண்ட

சின்னச் சின்னக் குஞ்சுகள்

அஞ்சிடாது அடிபடுவோமே

அடி ஓடி பஞ்சி...

அம்மா.. பா.. பாம் ..பாம்பு

(திடீரென குஞ்சு 3 பாம்பில் தடக்குப்பட கத்துதல்
அதேவேளை பருந்து பாய்ந்து வந்து பாம்பைப் பிடித்தல்.
பிடித்த குஞ்சை பாம்பிடமிருந்து பருந்து பறித்தல்,
குஞ்சுகள் தாயிடம் ஓடி ஒளிதல். அம்மாவும் திவ்யாவும்
முன்னுக்கு வரல்)

- பருந்து : என்ன பாம்பாரே சத்துமில்லாமல் நீர் செய்த வேலையை
என்மீது சுமத்தி என்னைப் பழிகாரனாக்கிவிட்டீர்.
இன்றைக்குத் தான் வசமாக மாட்டிக் கொண்டீர்...?
- பாம்பு : அது வந்து... பருந்தாரே... அதுதானே என்றை இரை..
(திவ்யா வரல்)
- திவ்யா : என்ன வந்தும் போயும்... இவ்வளவு நாளும் எங்களை
ஏமாற்றியது நீர்தான்.. பருந்தார் வெளியில் சுற்றித்
திரிந்ததால நாங்கள் அவரில் சந்தேகம் கொண்டோம்.
இப்பதானே தெரியுது (பாம்பு பயப்படுதல்)
- கமலம் : (வந்து) அதுமட்டுமே... இந்த பருந்தை... பழிவாங்கக்
காத்திருந்தம். நல்லவேளை உயிரைக் காப்பாற்றி
தப்பித்துக் கொண்டம்.
- திவ்யா : அப்பா... அப்பா... இங்கை ஓடி வாருங்களேன்..
- தந்தை : (அவசரமாய் வந்து) யார் இது.. பாம்பார்... என்ன திவ்யா..
என்ன பருந்திற்கு பாம்பாரை விருந்து கொடுக்கப்
போறியளோ...?

- திவ்யா : இல்லை அப்பா... இங்கை இப்ப நடந்ததைக் கேளுங்கோவன்...
- கோழி : (ஓடிவந்து) ஐயா... என்றை குஞ்சுகளை பிடித்தவர் பாம்பர்தான்... இன்று அவர் பருந்தாரிடடை கையும் மெய்யுமாகப் பிடிபட்டு விட்டார்...
- கமலம் : பருந்தார் வெளியிலை வட்டமிட்டுத் திரிந்ததாலை அவரைத் தானே சந்தேகப்பட்டு பழியையும் போட்டம். ஒரு கட்டத்திலை கொல்லவும் நினைச்சம்.
- திவ்யா : பாம்பார் ஒருவருக்கும் தெரியாமல் மண்ணோடு மண்ணாய் மறைந்திருந்து தன்னை வேலையைக் காட்டியிருக்கிறார்
- தந்தை : நல்ல வேளை... நீங்கள் சின்னப் பிள்ளையாய் இருந்தாலும் சொல்லாட்டி பருந்தைத் தண்டிச்சு பாவத்தைத் தேடியிருப்பன். என்னை மன்னித்துக் கொள்ளும் பருந்தாரே....!
- பருந்து : இல்லை ஐயா....! நீங்கள் எனக்கு உயிர்ப்பிச்சை அளித்தவர்கள்... என்னிடம் மன்னிப்புக் கேட்கலாமா....
- நண்பர்கள் : (வந்து கொண்டு) திவ்யா... திவ்யா
- திவ்யா : சரியான நேரத்தில் வந்தீர்கள்... இங்கே பாருங்கள் குஞ்சு பிடித்த குற்றவாளியை...
- நண்பர்கள் : ஓம். ஓம்.... எல்லாம் கேள்விப்பட்டுத் தான் ஓடி வந்தீம்.
- பாரதி : பாம்பாரைக் கையும் மெய்யுமாகப் பிடித்துக் கொடுத்தது பருந்தார்தான்
- திவ்யா : அதனாலை
- பாரதி : நாங்கள் போட்ட பழியைப் பிழைண்டு நிரூபிச்சாச்சு
- லக்ஷித் : இருந்தாலும் பருந்தாரும் எங்களுக்கு உதவி செய்திருக்கிறார்.

- சுகுமார் : ஓம் இவர்களை நாம் அன்பாகப் பார்த்துக் கொண்டால் அவர்களும் எங்களுடைய நண்பர்களாய் இருப்பினம் என்பது தானே இதிலை இருந்து விளங்குது.
- கமலம் : ஓம் பிள்ளைகள்.... நாங்கள் எப்பவும் மற்றவர்களுக்கு உதவ வேண்டும். தேவையில்லாமல் ஒருவரில் பழி போடக் கூடாது.
- தந்தை : சரி... சரி... இதைத்தான் பாவம் ஓரிடம் பழி ஓரிடம் என்று சொல்வார்கள்..
- எல்லாரும் : சரி இனி நாங்கள் எல்லோரும் நண்பர்களாய் இருப்பீம்.

பாடல் : வால வால வாலலால வால வால வாலல்ல
 வாலலாலலாலலால
 பஞ்சுபோன்ற உள்ளம் கொண்ட
 சின்னச் சிறிய சிறுவர் நாம்
 சென்று வருகின்றோம்
 நாங்கள் சென்று வருகின்றோம்
 சென்று வருகின்றோம்
 இன்று சென்று வருகின்றோம்..

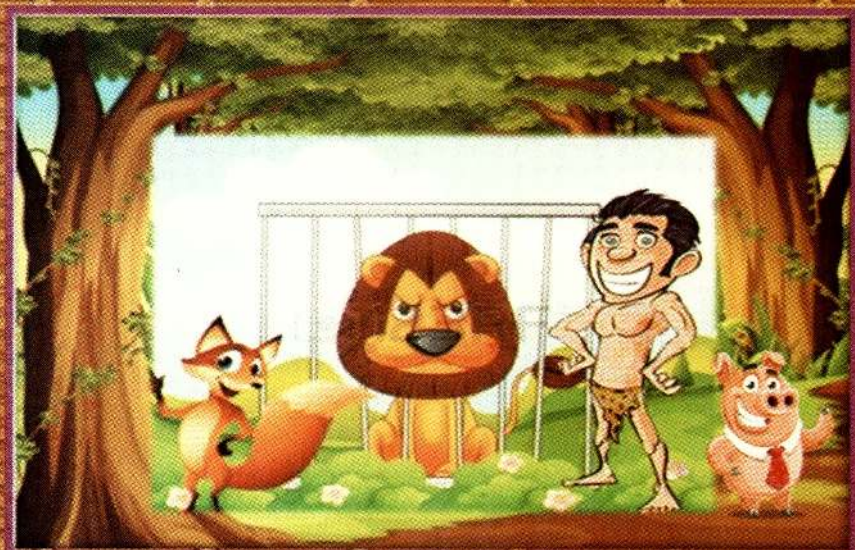
..... திறை

..... நிறைவு

(இலங்கை கலாசாரத் திணைக்களத்தினால் நடாத்தப்பட்ட சிறுவர் நாடகப்போட்டி 2016 இல் பங்குபற்றி கொழும்பு மாவட்டத்தில் முதலிடம் பெற்று இறுதிப்போட்டிக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டது)

4. ஸொர்

Pori _ The Trap

ஏமாற்றுக்காரனுக்கு நீத் புகட்டிய கதை ...

வீத் ஏதலே ஏண்ணீ
வீணாகலே கிருந்தால்
உய்ரது போகும்
உணவது ஆகலே ...!

☞ கதை சொன்ன பாத்திரங்கள் ...

சங்கம்	நர்	யானை	வேலு
முருகன்	காவலன்	கட்டியக்காரன்	
ஆண்பன்ற	பெண்பன்ற		

‘பெரறி’ ஒரு முன்னோட்டம்...

பலவகை மிருகங்களும் வாழும் புரந்த கரட்டிலே
 மகாராஜாவான சீங்கம் தனக்கு
 வேலைப்பளு அதிகரித்து விட்டதாகவும்
 அதனால் அதிகாரப் புவலாக்கல்லை
 மேற்கொண்டு உள்ளதாகவும் கூறி
 முறைவைத்து தீர்ப்பும் தனக்கு
 தராமா உணவு வழங்கும்படி
 அன்பான.... உத்தரவு பிறப்பிக்கின்றது....
 மனிதன் வைத்த பெரறியில் அகப்பட்ட
 காயத்துடன் தப்பிவந்த குட்டிகள் அற்று
 பன்றியின் முறை வருகின்றது..
 காயத்தின் நீரிழிவ் உணவு தேட முடியாத நிலை..
 சீங்கமகாராஜாவுக்கு
 உணவு வழங்க வேண்டிய கட்டாயம்..
 ஆண்பன்றி ஒரு உத்தியை மேற்கொள்ளுகின்றது.
 மனிதன் பன்றிக்கொடை வைத்த பெரறியில்
 சீங்கமகாராஜா அகப்பட்டிருக்கிறார்.
 பெரறியை வைத்த மனிதன் அதைப் பார்த்து தன்னால்
 சீங்க மாய்சம் உண்ண முடியாதே
 என எண்ணுகிறார்.
 பெரறியிலிருந்து தப்பி சீங்கம் துறை
 அனுசூலமாகக் குக்கின்றது..
 அதை நரையும் உற்றுக் கவனிக்கின்றது.
 சீங்கம் தப்பியதா. ஈ.
 மனிதனுக்கு என்ன நடந்தது.. ஈ
 நரீ என்ன தந்திரம் செய்தது.. ஈ
 பன்றி தப்பியதா ஈ
 விடை அறிய எம்முடனிருங்கள் .. பெரறி

An introduction about the play Pori..

A large beautiful jungle
with full of animals..

The king lion says that due to increase ..
in its work pressure, it has decentralized its
power and orders .. that everyday
it should be fed with quality food by turn
The day was that of a issueless (injured) pig
which had just escaped from the trap
set by a hunter.

It tricks and makes the lion
to get trapped into that.

The hunter upon seeing the lion in the trap
thinks.. that he can't eat the meat of lion
and the lion try to makes advantage of this.

The fox observes this keenly

....Has the lion escaped?

....What happened to the hunter?

....What was the trick played by the fox?

....Has the pig escaped?

to get the answers ..

please be with us .. POrI.. Trap..

4. பொறி

காட்சி : 1

பாத்திரங்கள் : சிங்கம், கட்டிபக்காரன் 1, 2

[கட்டிபக்காரர் இருவரும் இருபுறமும் நிற்க திரை விலக சிங்கம் உள்ளிருந்து யாபிந்து வருதல்]

சிங்கம் : வந்தேனே வனராஜா
நான் வந்தேனையா...
சொன்னேனே வணக்கம்
நானும் சொன்னேனையா...
வந்தேனே வனராஜா நான் சொன்னேனே
வணக்கம் இன்று...
தந்தானே தானே னானே தாம் ததாங்கிட
ததீங்கிடதோம்...
வந்தேனே வனராஜா நான்
வந்தேனையா...

கட்டி 1, 2 : ஆமாம் இன்று இந்த சபையில் உள்ள அனைவருக்கும்
இந்தக் கானகத்தை ஆள்வனாகிய அதிவீர பராக்கிரம
அதிசூர வனராஜா சிங்க மகாராசா தனது அன்பு
வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறார்.

சிங்கம் : யாரங்கே...! என்ன நான் அழைப்பது கேட்கவில்லையா..?
யாரங்கே. யாரங்கே.. யாரங்கே...

கட்டி 1 : கூறுங்கள் பிரபு...

சிங்கம் : என்ன தனியே வந்து நிற்கிறாய்.. எங்கே மற்றவன்..
வணக்கம் மட்டும்தான் இருவரும் ஒன்றாகச்
சொல்வீர்களோ. அல்லது நான் அழைத்தது உமக்குக்
கேட்கவில்லையோ..?

கட்டி 2 : இல்லைப் பிரபு... கேட்டது ஆனால்...!!

- சிங்கம் : என்ன... கேட்டது... ஆனால்.. என்றொரு இழுவை..
- கட்டி 2 : அப்படியொன்றுமில்லை மகாராஜா.. சொல்லுங்கள்
- சிங் : இப்பொழுது மற்றவரின் குரலில்லை... இது ராஜகாரியம்... மறந்துவிடாதீர்கள். இருவரையும் எச்சரிக்கிறேன். இது இறுதித்தடவை... இருவரும் ஒன்றாக.. ஆம்.. ஒருமித்துப் பணிபுரிய வேண்டும்
- கட்டி 1, 2 : தவறுதான். மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள் மன்னவா... கூறுங்கள் நாங்கள் தற்போது என்ன செய்யவேண்டும்... தயங்காது கூறுங்கள் மன்னவா...
- சிங் : எனது இந்தப் பெரிய இராச்சியத்தைப் பரிபாலனம் செய்வது என்பது எவளவு கடினமான காரியம் என்பது நீங்கள் அறிந்ததே... தற்போது கானகத்தில் விலங்குகளும் அபரிமிதமாகப் பெருகிவிட்டன. அதனால் நிருவாகத்துடன் உணவுதேடும் வேலையையும் ஒருமித்தே கவனிப்பது வேலைப்பழு மிக்கதாக உள்ளது... மனிதர்களும் மிக எச்சரிக்கையாக உள்ளார்கள். அத்துடன்...
- கட்டி 1 : கூறுங்கள் மகாராஜா
- கட்டி 2 : (சிரித்துக் கொண்டு) தினம் தினம் கூறுவது தானே...
- சிங் : அங்கே என்ன சிரிப்பு... கூறுவதை மிகக் கவனமாக.. (அழுத்தி) கவனமாகக் கேட்கவேண்டும். எதிலும் அவதானம் தேவை..
- கட்டி 2 : எம்மவர்கள் மத்தியில் ஒற்றுமை இல்லை. ஆனால் ஆற்றிவு கொண்ட ஜீவராசிகளான மனிதவர்க்கத்தில் ஒற்றுமை மனிதப் பண்பு என்பன வியக்கும் படியாக உள்ளது. அதனால் அவர்களை ஒன்றும் செய்ய முடிவதில்லை..
- கட்டி 1 : அது அவர்கள் இயல்பு.. அதற்கு எம்மால் என்ன செய்ய முடியும் மகா ராஜா..

- கட்டி 2 : (சிரித்து) மனித இறைச்சி தின்ன ஆசை (எச்சில் ஊறி)... ஆனால் சரிவருகுதில்லை...
- சிங் : அங்கே என்ன சிரிப்பு... கூறுவதை மிகக் கவனமாக.. (அழுத்தி) ம்... மீண்டும் சொல்கிறேன் கவனமாகக் கேட்க வேண்டும். எதிலும் அவதானம் தேவை... நீ சிரித்து எனது கதையை மனிதர்கள் பக்கம் திசை திருப்பி விட்டாய்...
- கட்டி 2 : (சிரித்து) உங்கள் உண்மையான ஆசை வெளிவந்து விட்டது.
- கட்டி 1 : நீங்கள் சொல்லவந்ததைக் கூறுங்கள் மகாராஜா...
- சிங் : எங்கே விட்டேன்... ஆ... ஆ... ஆ
- கட்டி 1 : அ...அ... அது வந்து...
- கட்டி 2 : நிருவாகத்துடன் உணவு தேடும் வேலையையும் ஒருமித்தே கவனிப்பது வேலைப்பழு மிக்கதாக உள்ளது...
- சிங் : சிரித்தாலும் காரியத்தில் கண்ணாயிருக்கிறாய்.... மிகக் கெட்டிக்காரன்
- கட்டி 2 : மிக்க நன்றி. சொல்ல வந்ததை வடிவாகக் கூறுங்கள் மகாராஜா...
- சிங் : எனது வேலைப்பழுவைக் குறைக்க ஒரு சிறு பகுதியை அதுதான்.. அதிகாரப் பரவலாக்கம் செய்யலாமென்று எண்ணியுள்ளேன்..
- கட்டி 1 : அதாவது..
- சிங் : நான் செய்யும் வேலையில் ஒருபகுதியை மற்ற விலங்குகளும் செய்ய அதற்கான அதிகாரத்தை அவர்களுக்கு வழங்க எண்ணியுள்ளேன். அதற்காக அனைவரது கருத்தையும் அறிய ஒரு கூட்டத்தை உடனடியாகக் கூட்டுங்கள். அனைத்து விலங்குகளுக்கும் கூட்டத்திற்கு வரும்படி உத்தரவிடுங்கள்.
- கட்டி 1, 2 : (சிரித்தல்)

- சிங் : என்ன இப்பொழுது மற்றவரும் சிரிப்பு..... இருவரும் ஒன்றாக... ஒருமித்துப் பணிபுரிய வேண்டும் என்று கூறியதற்காக நீரும் சிரிப்போ..
- கட்டி 1 : இல்லை மகாராஜா இதே தகவலைத் தான் நேற்றும் கூறினீர்கள். அதன்படி கானகம் முழுவதும் தண்டோரா போட்டுச் சொல்லி இன்னும் சொற்ப நேரத்தில் அனைத்து விலங்குகளும் வருவார்கள் என எண்ணுகின்றோம். சகல ஆயத்தங்களும் நிறைவடைந்து விட்டன...
- கட்டி 2 : அதனையே மீண்டும் கூறியதால் சிரிப்பு வந்தது மகாராஜா...
- சிங் : (சமாளித்து) ஆ... அப்படியா... அது தானே சொன்னேனே.. வேலைப்பழு... வேலைப் பழு... அதனால் சில சமயங்களில் மறதியும் வந்து விடுகின்றது... அப்படித்தான் இன்றும் மறந்து விட்டேன்..
- கட்டி 2 : அதற்கான தீர்வுதானே இக் கூட்டம்.. அதன் பிறகு எல்லாம் சரியாகி விடும் மகாராஜா.

..... காட்சி மாற்றம்

காட்சி : 2

பாத்திரங்கள் : பன்றிகள், யானை, சிங்கம், யானி, நரி கட்டியபிக்காரர்

பின்னணி : லால லால லா .. லல லால லால ல லா..
லால லால லா .. லல லால லால ல லா..
லால லால லால லால லால லால லா

(மிருகங்கள் ஒவ்வொன்றாக வரல், ஆண்பன்றி முகத்தில் மருந்து கட்டியபடி)

லால லால லா.. லல லால லால ல லா...
லால லால லா.. லல லால லால ல லா...
லால லால லால லால லால லால லா
கூட்டம் கூட்டுறார்.. ராஜா

கூட்டம் கூட்டுறார்
காட்டை ஆளும் சிங்க ராஜா
கூட்டம் கூட்டுறார் (மீண்டும்)
கூட்டம் கூட்டுறார் ராஜா
கூட்டம் கூட்டுறார்
நாட்டம் ஏதோ நாமறியோம்
கூட்டம் கூட்டுறார்

(மிருகங்கள் அனைத்தும் யானை, நரி, மான், பன்றி,
கரடி மேடைக்கு வந்தபின்)

கூட்டம் கூட்டுறார் ராஜா
கூட்டம் கூட்டுறார்
காட்டை ஆளும் சிங்க ராஜா
கூட்டம் கூட்டுறார்
கூட்டம் கூட்டுறார் ராஜா
கூட்டம் கூட்டுறார்
நாட்டம் ஏதோ நாமறியோம்
கூட்டம் கூட்டுறார்

லால லால லா ..லல லால லால ல லா...

லால லால லால லால லால லால லா

அனைத்தும் ஒருமித்த குரலில் : ராஜாதி ராஜ ராஜ கம்பீர
ராஜமார்த்தாண்ட சிங்க மகா
ராஜாவுக்கு கோடாணு கோடி
வணக்கங்கள்...!

சிங்க : வணக்கம்... வணக்கம்... என்ன பன்றியாரே உமது
வணக்கம் வரச் சுணக்கம் ஏனோ..

பெ.பன்றி : இல்லை மனிதர்கள் வைத்த பொறியில் மூஞ்சை
மட்டும் அகப்பட்டு தப்பி வந்து விட்டார். அதனால்
ஏற்பட்ட காயம்... அதனால்தான்... வணக்கம்
சுணக்கமாக வந்தது.

- சிங்க : என்ன பொறியில் உமது கணவர் அகப்பட்டுத் தப்பி வந்தாரா... சொல்லுவதற்கு வெட்கமாயில்லை... பொறியாம் பொறி... உமது பரம்பரைக்கே இதுதான் தொழில்.. நான் என்றால் எல்லாத்தையும் ஒரு நொடியில் துவம்சம் செய்திருப்பேன்.. ஆனால் அதை நான் இதுவரை ஒருபொழுதும் காணவில்லையே..
- ஆ.பன்றி : (தனக்குள்) பட்டால் தான் தெரியும் எப்பிடியெண்டு..
- சிங்க : அதை விடும்... இப்போது அதுபற்றிக் கதைத்துக் கொண்டிருக்க நேரமில்லை.. சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போது எனக்குக் காட்டும்.. மறந்துவிடவேண்டாம். சரி இன்றைய கூட்டத்திற்கான விடயத்திற்கு வருவோம்
- அனைத்தும் : (சலசலப்பு) என்னவோ.. எதுவோ..
- நரி : நேட்டோ மீற்றிந்தானோ..
- யானை : அதென்ன நரியார் நேட்டோ மீற்றிங் ?
- நரி : (ஏளனத்துடன்) யானையாரே.. இதுகள் எங்கை உமக்கு விளங்கப்போகுது.. உமக்கு ஆங்கிலம் தெரியாது தானே. அதுதானே இந்தக் காட்டிலையே பெரிய உருவம் கொண்டவர் நீராயிருந்தாலும் அரச பதவி உங்கடை குலத்துக்கு இல்லாமல் சிங்கப் பரம்பரைக்கே குடுத்தது..
- யானை : எங்களுக்கெண்டால் உந்தப் பதவி பட்டம் பெரிசில்லை. ராசா யார் மந்திரி யார் எண்டதைப்பிறகு பாப்பம். அதென்ன நேட்டோ மீற்றிங்..
- நரி : இஞ்சைபாரும் யானையாரே.. நேட்டோ எண்டால் ஆங்கிலத்திலை NATO எண்டது
- யானை : அதென்னது NATO (நேட்டோ)
- நரி : அதைத்தான் கதை மட்டும் தான்... செயலிலை ஒண்டுமில்லை எண்ணுறது..
- யானை : தலையே வெடிக்கும் போலை இருக்குது நரியார்.. விளங்கத்தக்கதாய் சொல்லுமன்...

- நரி : உம்மடை தலை வெடிச்சால் இந்தக் காடே
நாறுமெல்லே.. அதுக்கு முந்தி நான் சொல்லுறன்.
N வந்து No, A வந்து Action T வந்து Talk அடுத்தது
O வந்து Only... இப்ப சரியே.. நோ அக்சன்
ரோக் ஒன்லி..
- யானை : எடை உதுவே...
- மான் : நரியாரைப்பற்றித் தெரியாதே யானை அங்கிள்..
- நரி : (உறுக்கி) கதைக்க வெளிக்கிடுறீர் என்னைப் பற்றித்
தெரியுமே மானார்...
- பன்றி : சிங்கமகாராஜா பாக்கிறார்... அலட்டாமல் இருங்கோ..
- கட்டி 1 : அமைதி.. அமைதி.. சைலன்ஸ் சைலன்ஸ் (Silence..)
- கட்டி 2 : அமைதி.. அமைதி..
- கட்டி 1 : எங்கள் மகராஜா..
- கட்டி 2 : தங்க மகராஜா..
- கட்டி 1 : இந்த வனராஜா..
- கட்டி 2 : சிங்க மகாராஜா உரை நிகழ்த்தவிருக்கிறார்.
அமைதி.. அமைதி..
- மான் : என்னதான் சொல்லப்போறாரோ.. பில்ட் அப் (buildup)
எண்டால் பெரிசாய்த்தான் கிடக்குது... சொல்லிறதைச்
சொன்னாரெண்டால் கெதியாய்ப் போகலாம்.. அங்கை
பச்சைப் பிள்ளை.... தனிய
- சிங் : எனதருமை குடிமக்களே.. எனது அழைப்பை ஏற்று
நேரகாலத்துடன் வருகை தந்த அனைவருக்கும் நன்றி..
முக்கியமாக பன்றியார் தனது காயத்தினையும்
பொருட்படுத்தாது தர்மபத்தினியுடன் வருகை
தந்துள்ளார். அவருக்கு விசேடமாக நன்றி கூறக்
கடமைப்பட்டுள்ளேன்..

- யானை : அவருக்கென்ன பிள்ளை குட்டிச் சோலி இல்லாதவர்..
ஆளும் ஆளும்... வந்திருக்கிறார். அதைப்போய்...
விலாசமாய்..
- மான் : யானையாரே.. நீர் ஏதோ கனக்கப் பெத்தது மாதிரிக்
கதைக்கிறீர்... போயும் போயும் ஒன்றே ஒன்று...
- சிங் : நான் என்ன கூறவருகிறேன் என்றால், தற்போது
கானகத்தில் விலங்குகளும் அபரிமிதமாக பெருகி
விட்டன. மறுபுறம் மனிதர்களது பிரச்சனையும் வேறு.
எனவே எனது இந்தப் பரந்த விரிந்த பெரிய
இராச்சியத்தைப் பரிபாலனம் செய்வது என்பது எவ்வளவு
கடினமான காரியம் என்பது நீங்கள் அனைவரும்
அறிந்ததே.. அத்துடன் நிருவாகத்துடன் உணவு
தேடும் வேலையையும் ஒருமித்தே கவனிப்பது
வேலைப்பழு மிக்கதாக உள்ளது..
- மான் : அதனால்..
- நரி : (அதட்டி) உம்மை ராசாவாக்கப் போறாராம்.. சரியே..
மானார்.. முந்திரிக்கொட்டை மாதிரி.. பொறுமையாய்க்
கேளுமன்..
- சிங் : அதனால் ஒரு சிறு பகுதியை அதிகாரப் பரவலாக்கம்
செய்யலாமென்று எண்ணியுள்ளேன்..
- மான் : என்ன..
- சிங் : அதாவது நான் செய்யும் வேலையில் ஒரு பகுதியை
நீங்கள் செய்வதற்கான பூரண அதிகாரத்தை
வழங்க எண்ணியுள்ளேன்...
- யானை : மகாராஜாவுக்கு தாராள மனசு..
- நரி : உமக்கு உடம்பு தாராளம். மகாராஜாவுக்கு மனசு
தாராளம்..
- மான் : என்ன அதிகாரத்தைப் பரவலாக்கம் செய்யப்
போகிறீர்கள் மகாராஜா..
- சிங் : ஓம்..ஓம்.. எனக்கு உணவுதேடித் தரும் அதிகாரத்தை
உங்களிடம் தர எண்ணியுள்ளேன்..

- நரி : அதாவது..
- சிங் : எனது உணவுத் தேவையைக் கவனிக்கும் பொறுப்பை உங்களிடம் மனமுவந்து ஒப்படைக்க எண்ணியுள்ளேன்..
- ஆ.பன்றி : அப்படியென்றால்..
- சிங் : நீங்கள் உங்களுக்குள்ளேயே ஒரு முறையை வைத்து எனக்குத் தேவையான தரமான உணவினை தவறாது வழங்க வேண்டும். தரமான உணவு... ம்... விளங்குகின்றதா..
- யானை : இதுவா அதிகாரப் பரவலாக்கம்..? ம்... நல்ல அதிகாரப் பரவலாக்கம்
- பெ.பன்றி : உணவு தேடுவது கஷ்டமெண்ட உடனை அதிகாரப் பரவலாக்கம் எண்ட பேரிலை சொகுசாயிருந்து சாப்பாடு கிடைக்க வழி தேடுறார்.
- நரி : ஆ... அப்படியா... மீண்டுமா... அன்று முயலார் கிணற்றினைக் காட்டினார்.. இம்முறை யார் என்னத்தைக் காட்டப் போறார்களோ..,
- சிங் : அங்கே என்ன முணுமுணுப்பு..
- மான் : ஒன்றுமில்லை மகாராஜா..
- சிங் : நான் கூறியது உங்கள் எல்லோருக்கும் நன்றாக விளங்கியதுதானே.... உணவு (அழுத்தி) தரமான உணவும்
- அனைவரும் : ஆம் மகா ராஜா
- சிங் : நன்றி..
- கட் 1, 2 : இத்துடன் கூட்டம் நிறைவு பெறுகின்றது. நன்றி. அனைவரும் சென்று வாருங்கள்..
- கட் 1 : உங்கள் உங்கள் முறையைத் தவறாது பதிந்து விட்டுச் செல்லுங்கள்.
- கட் 2 : நாளையிலிருந்து உணவு விநியோகம் உங்கள் கையில்.
- யானை : இதுதான் அதிகாரப் பரவலாக்கலா அதிகாரப் பரவலாக்கம்..

கட் 1, 2 : எமது சிங்க மகா ராஜாவின் அதிகாரப் பரவலாக்கற்
தத்துவத்தின் படி “நீங்களே மகாராஜாவின் உணவுக்கு
ராஜாக்கள்” ஆம் தரமான உணவுக்கு .. பிறகென்ன.

..... காட்சி மாற்றம்

காட்சி : 3

பாத்திரங்கள் : நரி, சிங்கம், மான், யானை

(கட்டிபக்காற்று இருவரும் இருபுறமும் நிற்க சிங்கம்
சிம்மாசனத்திலிருக்க நரி உணவு கொண்டு வருகின்றது)

தன்னனனா னனனான னனனான
னனனானே னான னனா
தன்னனனா னனனான னனனான
னனனானே னான னனா

நரி : (வரல்) கொண்டு வந்தேன்
மகராஜா சிங்க ராஜா
உங்கள் உணவை
நான் கொண்டு வந்தேன். (பி.பா : திரும்ப)

சிங் : நன்று நன்று நரியாரே.. நரியாரே.. நரியாரே
இன்று நன்றி சொல்வேன் உமக்கே நரியாரே..
நன்றி சொல்வேன் உமக்கே
தன்னனனா னனனான னனனான
னனனானே னான னனா
தன்னனனா னனனான னனனான
னனனானே னான னனா
(நரிபோதல் ~ மான் வரல்)
(கனவு கண்டேன்)

மான் : லாலலலாலல லாலலலா
 லாலலாலலல லாலலலா...
 கொண்டு வந்தேன் நானும் கொண்டு வந்தேன்
 கொண்டு வந்தேன் நானும் கொண்டு வந்தேன்
 சிங்க ராசா உமக்குணவு கொண்டு வந்தேன் (மீண்டும்)

சிங் : அஹா என்ன ருசி
 நன்றி நன்றி மானாரே நன்றி நன்றி
 நன்று நன்று மானாரே நன்று நன்று
 அடுத்த தடவையும் இதையே கொண்டு வாரும்
 (மான்போக... யானைவரல்)

யானை : தான என தான என
 தான என தான என
 தான என எனான எனான அஹாஹா
 கொண்டு வந்தேன் கொண்டு வந்தேன்
 உங்கள் உணவைக் கொண்டு வந்தேன்
 தின்று பாரும் எங்கள் மகராசா... ருசித்து
 மென்று பாரும் எங்கள் மகராசா (பி.பா : தீரும்ப)

சிங் : நல்லாயிருக்குது யானையாரே.
 உண்மையாகவே உருசியா யிருக்குது
 உமக்கும் நன்றி உள்ளத்தால் கூறுகிறேன்
 (யானை போதல்)

..... காட்சி மாற்றம்

காட்சி : 4

பாத்திரங்கள் : ஆண் பன்றி, பெண்பன்றி

பெ.பன்றி : நாளைக்கு சிங்கத்துக்கு உணவு கொடுக்க வேண்டியது எங்கள் முறை... எங்களுக்கோ ஒருவருமில்லை.. அவரும் பொறியில் அகப்பட்டு காயத்துடன் இருக்கின்றார் வேறு என்ன.. ஒன்றில் நான் அன்றேல் அவர் இரையாகப் போக வேண்டியது தான். என்ன செய்வது.

ஆ.பன்றி : (வந்து கொண்டு)

கண்மணியே கலங்காதே

புவி மீதே விதி தானே நடந்தேறும்..

விதி தானே நடந்தேறும்..

பெ.பன்றி : விதி எனவே எண்ணி வீணாகவே இருந்தால் உயிர்து போகும் உணவது ஆகவே ..(மீண்)

ஆ.பன்றி : மதி அதனைப் பாவித்தே வழியது செய்தே பழி போக்கி யே நாம் வாழ்வோம் .. நாம் வாழ்வோம் நாம் வாழ்வோம்.. வாழ்ந்திடுவோம்.. (மீண்)

பெ.பன்றி : என்ன செய்யப்போகிறீர்கள் ஐயா

ஆ.பன்றி : பொறியில் அகப்பட்டு தப்பிவந்தேன் என்று கூறும் போது என்னை ஏளனம் செய்து தானும் அதைப் பார்க்க வேண்டுமென்று சிங்கமகராசா அன்று வீராப்புப் பேசவில்லையா..

பெ.பன்றி : ஆமாம் அதற்கென்ன

ஆ.பன்றி : இன்றும் அதற்கண்மையில் மனிதர் வைத்திருந்த பொறி ஒன்றைக் கண்டேன். அது மட்டுமல்ல வழமைக்கு மாறாக ஓர் ஆட்டுக்குட்டியும் அந்தப் பொறியினுள் இரையாகப் போடப் பட்டிருந்தது.. யாரை இலக்கு வைத்தோ நான் அறியேன்?

பெ.பன்றி : இப்போ என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்

- ஆ.பன்றி : நீ இருந்து பார். ஆனால் ஒன்று நான் வரும் வரையில் அந்தப் பொறியினுள் வேறுமிருகங்கள் செல்லாமல் பாதுகாக்க வேண்டியது உனது கடமை.
- பெ.பன்றி : எமது உயிரைக்காக்க இதுதான் உபாயம் என்றால் நான் உங்களுக்கு ஒத்துழைக்காமல் விடுவேனா.. விதி எதுவோ நடக்கட்டும்.. செத்தால் இருவரும் ஒன்றாகவே சாவோம்..
- ஆ.பன்றி : கலங்காதே.. உனக்கு நான்.. எனக்கு நீ.. அதுதான் முடிவென்றால் தவறில்லைத்தானே....

..... காட்சி மாற்றம்

காட்சி : 5

பாத்திரங்கள் : ஆண்பன்றி, பெண்பன்றி, சிங்கம், நரி, முருகன், வேலை

- ஆ.பன்றி : சிங்கமகாராஜா... இதோ இது தான்... அதே பொறியினுள்தான்.. அதோ பாருங்கள் .. வாசைனை மூக்கைத் துளைக்கவில்லையா.. நான் தங்களுக்கென்று கொண்டு வந்த ஆட்டுக் குட்டியை மனிதன் என்னை அடித்துப் பறித்து இதோ இந்தப் பெட்டியினுள் போட்டிருக்கிறான்.
- சிங் : அந்த மனிதனுக்கு இது எனக்காகக் கொண்டு செல்லும் உணவு என்று கூறவில்லையா..
- ஆ.பன்றி : கூறினேன் மகாராஜா... அவன் கேட்டாற் தானே... அது மட்டுமா உங்களைக் கேலியும் செய்தான். என்னையும் பிடித்து விடுவானோ என்று பயத்தில் ஓடி.. இல்லை மிக வேகமாக ஓடி... உங்களிடம் வந்தேன்.
- சிங் : அப்படியா... அற்ப மானிடப் பதர்.. இந்த கானகத்துக்கே ராஜாவான என்னுடன் விளையாடுகிறாயா..? என்னைப் பற்றி சரியாகத் தெரியவில்லை உனக்கு..

- பன்றி : நான் எத்தனைதரம் சொல்லியும் அவன் கேட்கவில்லை.. அவனும் இங்கே தான் எங்காயினும் நிற்பான்.
- சிங்கம் : பார்ப்போம்.. எனக்கு இரையாக பன்றியார் கொண்டு வந்த நறுமணம் வீசும் ஆட்டுக் குட்டியை அடித்துப் பறித்து அந்தப் பெட்டியினுள் போட்டிருக்கிறாய்..
- பன்றி : இதோ பாருங்கள்.. ம்ஸ்.. ம்ஸ்.. எவ்வளவு வாருங்கள்..
- சிங் : (கர்ச்சித்து) ம். ம். ம்... எனது இரையை நீ .. ஒரு அற்பன் தட்டிப் பறிப்பதா.. நான் யாரென்பதை இப்போது பார்த்துக் கொள்... பார் இப்போதே பார். (சிங்கம் பொறியினுள் பாய பொறி மூடுப்பட மனிதர்கள் வரல்)
- பெ.பன்றி : இஞ்சே பாருங்கோ.. இஞ்சேருங்கோ பொறி மூடுப்பட்ட சத்தம் கேட்டவுடனை மனிதர்கள் வருகிறார்கள்.. ஓடி வாருங்கள்.. மனிதர்களிடமிருந்து பாதுகாப்பாய் ஓடித்தப்போம். விரைவாக வாருங்கள். (இரு பன்றிகளும் ஓட ஆயத்தமாக)
- சிங் : என்னை இப்படியே இந்தக் கூண்டினுள் .. அதுதான் பெட்டியினுள் விட்டு விட்டா.. செல்லப்போகிறீர்கள்.. ஓடப் போகிறீர்கள்..
- ஆ.பன்றி : பட்டவனுக்குத்தான் தெரியும் பொறியின் அருமை.. நீங்கள் தானே திறமைசாலி. பலசாலி. என்னை விடுங்கள். நான் போகிறேன். (ஆண்பன்றியும் பெண்பன்றியும் ஓட நரியார் வரல்)
- நரி : என்ன பன்றி அண்ணா உங்கடை காயத்தோடை.. இரண்டு பேரும் சோடியாய் வேகமாய் ஓடுறியள்.
- பெ.பன்றி : ம்....ம்.... (களைத்து பயந்து) மனிதன் வைத்த பொறியுக்கை சிங்கராசா அகப்பட்டிட்டார். மனிதர்கள் இருவர் வருகிறார்கள் அது தான் ஓடுகிறோம்..
- நரி : சிங்கத்தார் பொறியினுள்ளா... அப்படியெண்டால் ஓடத் தேவையில்லை... வாருங்கள்... மனிதர்கள் பொறியை என்னதான் செய்கிறார்கள் என்பதை ஒரு புறமாக இந்த மறைவில் ஒளிந்திருந்து தான் பார்ப்பமே...

- பெ.பன்றி : பயம் தான்.... என்றாலும்
- ஆ.பன்றி : மனிதர்களுக்குக் கயிறு திரிக்க நீர் இருக்கிறீர்தானே.. சரி என்ன தான் நடக்குது எண்டு பாப்பமே.. (அவை ஒளிந்து கொள்ள இரு மனிதர்கள் மறுபுறத்தால் வரல்)
- முருகன் : (பொறியைப் பார்த்து) என்ன வேலா.... பன்றிக்குப் பதிலாக இண்டைக்குச் சிங்கம் அகப்பட்டிருக்குது போலை...
- வேலு : ஓம்..ஓம்.. நான் ஒரு ஆட்டுக் குட்டியைப் போட்டு விட்டன்.. பண்டியள் வரமுன்னம் சிங்கத்தார் வந்து மாட்டுப் பட்டிடார் போலை..
- முருகன் : ஓம்..ஓம்.. அப்பிடிப் போலைதான் கிடக்கு..
- வேலு : இப்ப முதலுக்கே சேதம் போலை..
- முருகன் : எனக்கு விளங்கேலை வேலன்னை
- வேலு : சிங்கம் எண்டதாலை அதின்ரை இறைச்சியைச் சாப்பிடவும் இயலாது... திறந்து விடவும் ஏலாது. திறந்து விட்டா எங்களுக்கும் ஆபத்து.. அதைத்தான் சொன்னன்..
- சிங் : (தனக்குள்) என்ன செய்யிறதெண்டு நினைச்சன். தய் வழி வரும் போலை. எதுக்கும் பொறுமை காப்பம். அவசரம் ஆபத்திலைதான் மாட்டிவிடும்.
- முருகன் : அதெண்டால் உண்மைதான்... ஆனால் ஒண்டு வேலன்னை உப்பிடியே விட்டால் ரெண்டு நாளிலை தண்ணி தீன் இல்லாமல் சிங்கத்தார் செத்துப் போவர். ஒரு சோலியும் இல்லை...
- வேலு : ஓம்... ஓம்... அதெண்டால் சரிதான்...
- சிங் : இவங்கள் என்ன படுபாவி என்னை பட்டினிபோட்டுத் துடிக்க விட்டுச் கொல்லப் போகிறாங்கள்.... சத்தம் போடாமலிருந்தால் அது தான் நடக்கும்... பிறகு பட்டினி கிடந்து சாகவேண்டியது தான்.... அவனை

இவன் வேலண்ணை எண்டு கூப்பிடுறான்... ம்...ம்...சரி
நானும் ராசா மூளையைப் பாவிச்சுப் பாப்பம்.. (கூப்பிடல்)
என்ன வேலண்ணை இந்தப்பக்கம்..

முருகன் : அட.... சிங்கத்தார் உன்னைப் பேர் சொல்லிக்
கூப்பிடுறார்... பழக்கம் போலை...

வேலு : இல்லை முருகன்.

முருகன் : நீங்கள் பொய் சொல்லுறியள்.

வேலு : மாரியாத்தா... மங்காத்தா... சத்தியமாய் தெரியாது
முருகன்.

முருகன் : ம்... பன்றிக்கு வைச்ச பொறியிலை சிங்கம்
பிடிபட்டிருக்கு. அது...து... உ... உங்களை வேலு
எண்டு பெயர் சொல்லிக் கூப்பிடுது... நான் அதைத்
திறந்தால் எங்களைப் பிடிச்சுத் திண்டிடும் எண்ணுறன்.
நீங்களோ அதைக் கேக்காமல் திறந்து விடுவம்
எண்ணுறியள்.. ம்... அண்ணை... எனக்கெதிராய் ஏதோ
சதி நடக்குது போலை... இதுக்குத்தானோ என்னை
வலோத்தாரமாய்க் கூட்டியந்தனீங்கள்...

சிங் : (மனதுள்) இரண்டு பேருக்கும் நம்பிக்கையினம் வந்து
தனித்தனி ஆளாளாய் பிரிஞ்சால்தான் எனக்கு விடிவு
கிட்டும். இல்லாட்டில் பட்டினி கிடந்து சாகவேண்டியது
தான்.. (கூப்பிட்டு) என்ன வேலண்ணை யோசிக்கிறியள்..
இண்டைக்கு பின்னேரமாய்த்தான் வாறனென்டனியள்..
இப்ப வேளைக்கே வந்திட்டியள்... ம்... ஆ.. இவரே
அவர்..

முருகன் : பாத்தியளே... இப்ப என்ன சொல்லப் போறியள்.
நான் யோசிச்சன்... பன்றிக்கு வைச்ச பொறியிலை
சிங்கம் இருக்கு... அது ஒருபுறம்... வழமையாய்
வாறநேரத்துக்கு முந்தியே வந்தாச்சு.... அது
அடுத்ததது... இவரே அவர் எண்டு சிங்கம் வேறை
கேக்குது... என்ன பிளான் அண்ணை... என்னை
எந்தப் பொறியிலை அண்ணை மாட்டிவிடப் போறியள்..

- சிங் : (மனதுள்) ம்... கொழுவல் வலுக்குது... முதற்கட்டம் சரி வரும்போலை கிடக்குது... வேலண்ணை என்ன எனக்கு உங்களிலை நம்பிக்கை இல்லாமலே.. என்ன... மற்ற இறைச்சியளைப் போல என்றை இறைச்சியை உங்களாலை சாப்பிடத் தன்னும் முடியுமே.... இல்லைத்தானே... பிறகேன் யோசிக்கிறியள்...
- வேலு : இந்தச்சிங்கம் என்னடா என்னை மாட்டிவிடும் போலை..
முருகன் : அண்ணை நீங்கள் ஏதோ என்னை மாட்டிவிடுகிற திட்டத் தோடை தான் கூட்டியந்திருக்கிறியள்.... நீங்கள் பன்றியைத் திண்டாலென்ன... சிங்கத்தைத் திண்டாலென்ன... அல்லாட்டி திறந்து விட்டால் என்ன நான் வாறன். எனக்கு என்றை உயிர் முக்கியம் கோவிச்சுக் கொள்ளாதையுங்கோ... நான் வாறன்.
- வேலு : முருகன்... சொல்லுறதை நம்பு... நான் சொல்லுறதை நம்பு...
- சிங் : என்ன வேலண்ணை இரண்டு பேரும் புடுங்குப் படுறியள்..
முருகன் : இஞ்சை வரும் வேலு அண்ணை இனியும் நம்பச் சொல்லுறியளோ.. உங்கடை சிநேகிதன் சிங்கத்தைத் திண்டாலென்ன திறந்தாலென்ன, அல்லது நீங்களும் அவரோடை சேர்ந்து உள்ளூக்கை பொறியுக்கை ஒண்டாய் இருந்தாலென்ன... நான் வாறன்... (போதல்)
- சிங் : நான் சொல்ல வேண்டியதை அவனே சொல்லி விட்டுப்போறான்... இண்டைக்கு மனித இறைச்சி நிச்சயம்... முதல் வேலை சரி.. நண்பன் போட்டான் .. இப்ப தனியன்.. இனி சாதகமாய் பேசி வெளியிலை வரவேண்டியது தான்.... பிறகென்ன.... ம்.... பலநாள் ஆசை இண்டைக்கு நிறைவேறவும் போகுது..
- வேலு : என்ன சிங்க ராசா.. தேவையிலாமல் என்றை நண்பனை கலைச்சுப் போட்டியள். எனக்கு உங்களை முன்பின் தெரியாது..

- சிங் : நான் இந்த காட்டுக்கே ராசா எண்டதாலை உங்களை நல்லாய் நான் அறிஞ்சு வைச்சிருக்கிறன்..
- வேலு : அதுசரி... ஆனால் நாங்கள் என்னவோ உங்கடை இறைச்சியை சாப்பிடுறேலையே தவிர நீங்கள் எங்களை எப்ப பிடிப்பம் தின்னுவம் எண்டு காத்திருக்கிறது உலகமே அறிந்த விடயம் தானே... பிறகு...
- சிங்க : அதெண்டா உண்ணம்தான். ஆனால் நான் அப்பிடியில்லை.. எனது நிருவாகத்திலை இந்த வருசம்தான் புதிய நடைமுறையை அறிமுகப்படுத்தி இருக்கிறேன்.
- வேலு : ஆ... அப்பிடியா... என்னது
- சிங் : நான் உணவுதேட வேண்டியதில்லை.. அனைத்து மிருகங்களும் தமக்குள் ஒருமுறையை ஏற்படுத்தி அவர்களே ஒவ்வொரு நாளும் எனது மாளிகைக்கே எனக்குத் தேவையான தரமான உணவைக் கொண்டு வந்து தருவார்கள்.
- வேலு : அப்படியா..?
- சிங் : அதனால் நான் தற்போது தெரியாதா...? வேட்டைத் தொழிலையே நிறுத்தி விட்டேன்...
- வேலு : நல்ல கொள்கை... ஆனாலும் நம்பமுடியவில்லை....
- சிங்கம் : என்னை இந்தப் பொறியிலிருந்து அகற்றி விடும்... இருவருமே சேர்ந்துபோய் எனது ராச்சியத்தில் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளலாம். அப்போது நம்புவீர்....
- வேலு : நான் திறந்துவிட நீர் என்னைக் கடித்துக் குதறமாட்டீர் என(என்னண்டு நம்பலாம்.?
- சிங் : இந்தக் காட்டுக்கே ராஜா.. பொய் சொல்லுவனா..? பொய் சொன்னால் ராஜாவாக இருக்க முடியுமா..? இவளவு மிருகங்களையும் கட்டிக்காக்க முடியுமா..? அனைத்தையும் யோசிச்சுப்பாரும்.. நீரே சொல்லும் பாப்பம்...

- வேலு : அதெண்டால் உண்மைதான் சிங்கத்தாரே.... ஆனால் உங்களுக்கு மனித இறைச்சி உண்பதற்கு எவளவு பிரியம் என்பது உலகமே அறிந்தது தானே....
- சிங்கம் : நம்பிக்கையில்லாது விட்டால் பரவாயில்லை... நீர் விட்டு விடும்... நான் எனது கட்டுப்பாட்டின் கீழுள்ள விலங்குகளைக் கூப்பிட்டால் வெளியே வந்திடலாம்.
- வேலு : அதுவும் உண்மைதான்.
- சிங் : அதிலும் யானையாரைக் கூப்பிட்டால் என்னை இந்தப் பொறியுடனேயே தூக்கிக்கொண்டு போய் எனது குகையிலேயே விட்டு வைப்பார்.. உம்மால் முடியாது என்றால் பிறகும்.. ஏன் நேரத்தை வீணடிக்கிறீர். உமது நண்பன் முருகன் சென்ற வழியே நீரும் போயிருக்கலாம்.. நானும் ஏன் எதற்கென்று கேட்டிருக்க மாட்டேன். நீரும் போம் பிறனே நிற்கிறீர்.
- வேலு : உண்மைதான். ஆனால்.. (தடுமாறி) அது வந்து... பயம் ஒருபுறம்... பாவம் ஒருபுறம்...
- சிங் : மனிதர்கள் ஆற்றிவுடையவர்கள்... பகுத்தறிவு உடையவர்கள் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் நீரோ பகுத்தறிவில்லாத, தீர்மானமெடுக்க முடியாத, ஒருவர் போலிருக்கின்றது... சீ... வெட்கக்கேடு.. நான் அதிகாரம் மற்றும் பலம் கொண்டவன்... அதை மறந்திடாதையும்...
- வேலு : உண்மைதான்... (மனதுக்குள்) உதவி செய்து திறந்து விட்டால் எனக்கும் கௌரவமாய் இருக்கும்.. ராசாவெல்லே... வேடனுக்கு எறும்பு உதவியது போல் ஒரு சமயத்தில் ராசாச் சிங்கத்தாரும் உதவலாம்.. காட்டுராஜாவுக்கு உதவி அதுவும் உயிரைக் காப்பாற்றச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறதெண்டால்... சும்மாயே... தேடிவந்த சந்தர்ப்பத்தை உதறாமல் உதவி செய்து திறந்துவிடுது நல்லது போலையும் கிடக்குது... ஆனால் மறுபக்கம் சிங்கத்தின்ரை பிறவிக் குணத்தை மாற்றேலாது.. திறந்துவிட என்னையே

கடிச்சுத் திண்டால். அதைநினைக்கப் பயமாயும்
கிடக்குது.

- சிங் : என்ன யோசிக்கிறியள் வேலு... (தனக்குள்) இனிக்
கெஞ்சக் கூடாது. மிரட்டினால் தான் சரிவரும்
- வேலு : ஒண்டுமில்லை (தனக்குள்) நான் பன்றிக்கு வைச்ச
பொறி இப்ப எனக்கே பொறியாய்ப் போச்சதே..
- சிங் : பிறகென்ன திறந்து விடுமன். என்ன யோசிக்கிறீர்..
- வேலு : (தனக்குள்) சரிநடக்கிறது நடக்கட்டும்... திறந்து
விடுவம்.. சரிதிறந்து விடுறன் சிங்கராசாவே.. (திறந்து
விடல்)
- சிங் : (வெளியே வந்து) நன்றி வேலு ஐயா.... (தனக்குள்)
வளமாய் நிற்கிறார்... கனநாள் ஆசை... நினைக்கவே
நா ஊறுது... இப்ப என்றை பொறியிலை வேலர்
அகப்பட்டிட்டார்... இன்னும் ஒரு உதவி வேணும்....
- வேலு : (தனக்குள்) தப்பி விட்டன் ஒண்டும் நடக்கேலை..
சரி..சரி.. உங்களுக்கில்லாத உதவியே.. சொல்லுங்கோ..
- சிங் : நான் இதைக் கேட்டும் செய்யலாம்.. இப்ப இருக்கிற
நிலைமையிலை கேட்காமலும் செய்யலாம்.. ஆனால்
- வேலு : சொல்லுங்கோ... என்னவேணும் எண்டு...
- சிங் : நான் கனநேரமாய் பொறியிலை அடைபட்டுக்
கிடந்ததாலை எனக்குப் பசிக்குது...
- வேலு : அதுக்கு..
- சிங் : இந்தப் பொறி நீர் வைச்சது தானே...
- வேலு : ஓம்.... ஓம்.... உங்களை.... (தடுமாறி) இல்லை
பன்றியைப் பிடிக்க
- சிங் : (கொஞ்சம் ஆணவம் கூட)உம்மடை பொறியிலை
அடைபட்டுக் கிடந்ததாலை எனக்கு அகோர பசி...
- வேலு : (தடுமாறி) அது.... அது வந்து....
- சிங் : உம்மாலை வந்த பசி.... அப்ப பசிதீர்க்க வேண்டியது
நீர் தானே...

- வேலு : (பயத்துடன்.) திறந்து விட்ட என்னையே பசி தீர்க்கச் சொன்னால்...
- சிங் : சரியாய்ப் புரிஞ்சு கொண்டீர்... எனக்கு சரியான பசி... அதுமட்டுமில்லை மனித மாமிசம் புசிக்கவேணும் எண்டது கன நாள் ஆசை.. அதை நீரே ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கிறீர்..
- வேலு : (நடுநடுங்கி) அப்ப நீங்கள் சொன்ன அதிகாரப் பரவலாக்கல்... நீங்கள் உணவு தேடுவதில்லை எண்டதெல்லாம்...
- சிங் : என்றை அரசு பதவி.... அதெல்லாம் மிருகங்கள் எனக்குப் பயந்து நடக்கச் செய்ய நான் செய்த தந்திரம்... (ஏளனமாக) ஆற்றிவுள்ள உமக்கு இதே புரியவில்லை.. நீரும் ஒருமனிதன்..?
- வேலு : சிங்கராசா என்னை ஒன்றும் செய்யாதீர்.. பிளீஸ்.. திறந்து விட்டேனே என்று ஒரு நன்றியறிதல் வேண்டாம்... என்னை உமது உணவுக்காகக் கொல்லாமல் விட்டால் சரி...
- சிங் : என் கைக்கெட்டிய தூரத்திலுள்ள உம்மைக் கொண்டு தின்னாமல் விட நான் என்ன மடையனா..? இப்ப புகிறதா உமது பொறி உமக்கே பொறியாகுதெண்டு..
- வேலு : (ஓடி ஓடிக் கத்துதல்... சிங்கம் சிரித்தல்..). ஐயோ.. யாராவது என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்... உதவி செய்யப் போய் நானே சிங்கத்தின்ரை பொறியிலை மாட்டுப் பட்டுவிட்டேன்... ஐயோ யாராவது என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்... காப்பாற்றுங்கள்...
- சிங் : நல்லாய் ஓடும்... நல்லாய் ஓடும்... நல்லாய் கத்தும்... இங்கு... எனது ராஜ்ஜியத்தில் ஒருவர் உமக்கு உதவி செய்யார்... அதை மறந்திடாதையும்..
- வேலு : (ஓடி ஓடிக் கத்துதல்.. சிங்கம் சிரித்தல்...). ஐயோ.... யாராவது என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்.... (திரையினுள் மறைய)

- சிங் : எங்கே ஓடித் தப்பிவிடலாம் என எண்ணுகிறீரா... (சிங்கமும் பின்னால் சென்று மறைதல். அப்போ மேடைக்கு நரியார் வரல்....) (திரையினுள்)
- வேலு : (ஓடி ஓடிக் கத்துதல்..). ஐயோ.... யாராவது என்னைக் காப்பாற்றுங்கள் (நரி குரல் வந்த வழி செல்ல முயற்சிக்க (திரையினுள்:)
- சிங் : எங்கே.. எங்கே ஓடுகிறீர்.. ஓடித் தப்பிவிடலாம் என எண்ணுகிறீரா... மனிதனின் பொறியில் பன்றியோ சிங்கமோ தப்பலாம்.. அனால் எனது பொறியில்.. எவரும் தப்ப முடியாது... (நரி மேடையில் நிற்க மனிதன் கத்திக் கொண்டு ஓடிவர சிங்கமும் பின் தொடர்ந்து எங்கே ஓடுகிறாய் நில்... நில்... தப்பிவிடலாம் என்று பகற்கனவு காணாதே. மனிதன் (நரியைக் கடந்தவுடன் மனிதனை நரி பார்த்தல்... பின்பு சிங்கம் வர சிங்கத்தைப் பார்த்தல்... தற்போது பொறி பின்னால் இருக்க மனிதன் நரி சிங்கம் என்றவாறு நிற்க மனிதன்) ஐயோ.. என்னைக்காப்பாற்றுங்கள். ஐயோ... என்னைக் காப்பாற்றுங்கள். எனவும் சிங்கம் விடமாட்டேன். தப்பி விடலாம் என எண்^{னார்} தே என மாறி மாறி இரு தடவை கத்த நரி இருவரையும் மாறி மாறிப் பார்த்து விட்டு)
- நரி : நிறுத்துங்கள்... இருவரும் நிறுத்துங்கள். (தொடர்ந்தும் மனிதன் ஐயோ.... என்னைக் காப்பாற்றுங்கள். ஐயோ.. என்னைக் காப்பாற்றுங்கள். எனவும் சிங்கம் விடமாட்டேன். தப்பி விடலாம் என எண்ணாதே எனவும் தொடர்ந்து கத்த)
- நரி : (உரத்து) ஊளையிட்டு நிறுத்துங்கள்.. நிறுத்துங்கள்.. இருவரும் உங்கள் அலறலை உடனடியாக நிறுத்துங்கள் (ஒரு கணம் நிசப்தம்) என்ன நடந்தது... ஏன் இப்படி ஓடி ஓடிக் கானகமே அதிரும்படி கத்துகிறீர்கள்... கூறுங்கள்...

சிங்கம் : நரியாரே நீர் தான் சரியான நீதிபதி... சரியாக விசாரித்து தீர்ப்பைக் கூறும்

மனிதன் : தன்னை னானை தன்னை னானை னானானே தன னானானே..

பன்றியையே பிடிக்க பாழாய்ப் போன நாணம் வைத்தேனே பொறி வைத்தேனே ~ அந்தப் பன்றிப் பொறியினுள் வந்துமே மாட்டினார் ராசாவே...

சிங்க ராசாவே...

(மீண்டும்) ~

(நரி ஆமாப் போடுதல் போல் தலையாட்டுதல்) கொல்வம் தொழிலினைக் கைவிட்டேன் என்று பொய் கூறியே ~ இந்தப்

பொல்லாத சிங்கத்தார் கூட்டைத் திறக்கவே கெஞ்சினார்

(மீண்டும்) ~

(நரி ஆமாப் போடுதல் போல் தலையாட்டுதல்)

பொல்லாத சிங்கத்தின் பொய்யான வார்த்தையை நம்பியே ~ நாணம் கூட்டைத் திறக்கவே

தின்னவே எண்ணுதல் நீதியோ...

கூட்டைத் திறக்கவே

தின்னவே எண்ணுதல் நீதியோ...

(மீண்டும் நரி ஆமாப் போடுதல்போல் தலையாட்டுதல்)

நரி : சிங்கராசா நீங்கள் ஏதாவது கூற விரும்புகிறீர்களா..

சிங் : உந்த மனிதன் வேலு எமது விலங்கினங்களைப் பிடிப்பதற்கு இந்தப் பொறியை வைத்திருக்கிறான். நான் உங்களைக் காக்கும் மகாராஜா அல்லவா.. நகர்வலம் வரும்போது இந்தப் பொறியைக் கண்டு ஆராய்ந்த போது அது தானாகவே மூடிக் கொண்டது.

வெளியில் வரமுடியவில்லை... நீண்ட நேரம் உள்ளே இருந்ததால் மரணப் பசி...

- நரி : மரணப் பசி..?
- சிங் : ஆம் நரியாரே... (நரி முறாய்த்துப் பார்க்க) மன்னியுங்கள் ஆம் நீதிபதியாரே
- நரி : மரணப் பசி அதனால் திறந்து விட்ட மனிதனைக் கொன்று தின்னத் துணிந்து விட்டீர்.
- சிங் : ஆம்.. நீதிபதியாரே... சரியாகச் சொன்னீர்கள் பசி ஏற்பட்டது அவனால் தானே !.. மனிதன் வைத்த கூட்டினுள் நீண்ட நேரம் இருந்ததனால் தானே..
- நரி : அப்போ கூடு அதுதான் இந்தப் பொறி உம்முடைது தானே..
- சிங் : இல்லை. அது உந்த மனிதனுடையது...
- நரி : எப்படி நிச்சயமாகக் கூறுகிறீர்
- சிங் : அந்த வேலு என்ற மனிதனும் அவன் நண்பன் முருகனும் கதைத்துக் கொண்டிருந்ததைக் கேட்டேன்
- நரி : அப்போ எங்கே அந்த முருகன் என்ற மனிதன்
- சிங் : அவன் நான் பொறியினுள்ளேயே பட்டினி கிடந்து சாகட்டும் என்று ஓடிவிட்டான்.
- நரி : (தனக்குள்) புத்திசாலி...
- வேலு : என்ன கூறுகிறீர்கள்..?
- நரி : அவன் புத்திசாலி என்றேன்..
- வேலு : தற்போது தான் நானும் புரிந்து கொண்டேன்
- நரி : அது சரி சிங்கராஜாவே... முருகன் என்ற நண்பன் ஓடும் போது இதோ இங்கே நிற்கிறானே இந்த வேலு என்ற மனிதன் அவன் எங்கே நின்றான். பொறியினுள்ளேயா..?
- சிங் : இல்லை.. அவன் இல்லை.. வேலுவில்லை நான் தான் பொறியினுள் அகப்பட்டு நின்றேன்.
- நரி : அப்போ மனிதனும் நீங்களும் பொறியினுள் நின்றீர்களா..?
- சிங் : இல்லை.. மனிதன் பொறியின் உள்ளே இல்லை.. நான் மட்டும் தான் பொறியினுள் அகப்பட்டு நின்றேன்.

- நரி : மனிதன் பொறியினுள் தானாக நிற்கவில்லை.. நீங்கள் பிடித்துப் போட்டீர்களா..?
- சிங் : மனிதன் நிற்கவுமில்லை... அகப்படவுமில்லை.. நான் பிடித்துப் போடவுமில்லை... நான் மட்டும்தான் பொறியினுள் நின்றேன்.
- நரி : அப்போ மனிதன் தானாகவே நீங்கள் பிடித்துப் போடாமல் பொறியினுள் வந்தான்.. அப்படித்தானே..
- சிங் : (சிறிது கோபத்துடன்) இல்லை.. இல்லை.. இல்லை..
- நரி : அப்போ நீங்களும் மனிதனும் ஒன்றாகப் பொறியினுள் சென்றீர்கள் அப்பிடித்தானே..
- சிங் : (கோபத்துடன்) முட்டாள்தனமாகக் கேள்விகளைக் கேட்காதீர்கள்... மனிதன் கூட்டினுள் நிற்கவில்லை.. இல்லை... இல்லை..
- நரி : கேள்விகள் முட்டாள்தனமானவை என்று கோபப் படாதீர்கள்.... இந்த வழக்குக்கு மிக மிக முக்கியமானவை..
- சிங் : (கோபத்துடன்) நான் மீண்டும் சொல்கிறேன். மனிதன் பொறியினுள் நிற்கவுமில்லை.. நான் பிடித்துப் போடவுமில்லை.. என்னுடன் ஒன்றாக வரவுமில்லை..
- நரி : அப்போ...
- சிங் : நான் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லியும் உங்களுக்கு விளங்குதேயில்லை... போதாக்குறைக்கு இந்த வழக்கிற்கு மிக அவசியம் என்றும் கூறுகிறீர்கள்.. வாருங்கள் எப்படி இருந்தது என்று செய்து காட்டுகிறேன்..
- நரி : சரி.. மிகவும் நல்லது.. எனக்குத்தான் புரியவில்லை சரி பார்வையாளர்களுக்குத் தன்னும் புரிகிறதா பார்ப்போம்...
- சிங் : ஏய் மனிதா... வேலு வா இங்கே.. இதோ இந்தப் பொறியின் வாயிலில் நில். அதோ இந்தப் பூட்டினை கையில் வைத்திரு... சரி... நான் சொல்லுவது ஆற்றிவுள்ள உனக்குத் தன்னும் புரிகின்றதா... இல்லை.... அதே கதிதானா..?

- வேலு : புரிகின்றது... ஆனால் பயமாக இருக்கின்றதே...
நரி : வழக்கு முடியும் வரை நான் நிற்கிறேன்.. பயப்பட வேண்டாம். என்னால் தகுந்த பாதுகாப்பு உத்தரவாதம் தரமுடியும்..
- வேலு : சரி... சரி... (வாயிலுக்குச் செல்லுதல்)
சிங் : நீதிபதி நரியாரே... பாரும... மனிதன் இங்கேதான் நின்றான்.. இப்படித்தான் நின்றான்.. உள்ளூக்கல்ல..
- நரி : அப்படியா... தற்போது புரிகின்றது... ஆனால் நீர் எங்கே எப்படி நின்றீர் என்பது தான் தற்போதைய பிரச்சனை... அதுதான் புரியவில்லை... எதற்கும் வழக்கைத் திசை திருப்பப் பார்க்காதீர்கள்...
- சிங் : நான் எதற்காக வழக்கைத் திசைதிருப்பவேண்டும்.. (பொறியினுள் சென்று) இதோ நான் இங்கே தான் நின்றேன்... மனிதன் அங்கே தான் நின்றான்..
- நரி : ஏய் வேலு... உனது கையிலுள்ள பொறியின் பூட்டினால் வாயிலைப் பூட்டு அப்போதாவது புரிய வேண்டிய எல்லோருக்கும் சரியாகப்புகின்றதா என பார்ப்போம்.
- வேலு : (கதவைப்பூட்டுதல்) சரி
சிங் : சரியாக எதையும் தெரியாது வழக்கைத் திசை திருப்புகின்றேன் என்று வீணாகக்குற்றம் சுமத்த வேண்டாம். சரியாகப் பாருங்கள்.. பார்த்துப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். இப்படித்தான் நின்றோம்
- நரி : (பூட்டை இறுக்கிப் பார்த்து விட்டு) இப்போது எல்லாம் புரிந்து விட்டது... இனி எல்லாம் சரி... தீர்ப்புத்தான்..
- சிங் : மனிதா.. வேலு.. புரிகின்றதா நான் யாரென்று.. என் இராச்சியம் என்னவென்று.. என்னுடைய பலம் என்னவென்று...
- நரி : அதனால்தான் இரக்ககுணம் கொண்டு திறந்துவிட்ட அந்த மனிதனையே கொண்டு தின்ன ஆசைப்பட்டீர்கள். தங்களுக்கு உணவு தேடுவது கஷ்டம் என்றவுடன், எங்களுக்கு முறை வைத்தீர்கள்.. நாங்கள் எவ்வளவு

கஷ்டப்பட்டோம் என்பதை அறிவீர்களா.. முக்கியமாக பன்றியார் வீட்டு அழகுரல் உங்களுக்கு கேட்டிருக்க நியாயமில்லை. (ஒளித்து நின்ற இருபன்றிகளும் வருதல்) பொறியினை நோக்கி இருளைப் பாய்ச்சுங்கள். தீர்ப்புச் சொல்லுதல் வேண்டும் (இருளாக்க) உங்களுக்கு இது தான் தண்டனை.. உங்கள் இறுதி உயிர் மூச்சு பொறியினுள் தான்..

- சிங் : நரியாரே... உமது குள்ளநரிக்குணத்தைக் காட்டி விட்டீர்.
- நரி : இது நீதி மன்றம்... தீர்ப்புக் கூறியதன் பின்பு உமது உழறல் எடுபடாது.. பொறியினுள் அடைபட்டுள்ளீர் அதைமறக்க வேண்டாம். நண்பர்களே அனைவரும் வாருங்கள் நாம் இந்நாளைக் கொண்டாடுவோம்.
- (பங்குபற்றியோர் அனைவரும் இருபுறத்தாலும் மேடைக்கு வரல் - கைதட்டிப் பாடல்)

தனது உணவைத் தேடிடுவீர்

என சிங்க ராசா பொறிவைத்தார்
என சிங்க ராசா பொறிவைத்தார்..

பன்றியைப் பீடித்து தனதுணவாக்க

வேலுவும் முருகனும் பொறிவைத்தார்
வேலுவும் முருகனும் பொறிவைத்தார்..

வேலுவும் முருகனும் வைத்த பொறியினை
பன்றியும்மனைவியும் கண்வைத்தனர்
பன்றியும் மனைவியும் கண்வைத்தனர்
பன்றியும் மனைவியும் வைத்த பொறிதனில்

சிங்கராசா தான் விழுந்தார்
சிங்கராசா தான் விழுந்தார்

சிங்கராசாவின் வஞ்சகப் பொறியினில்

வேலு மனிதனும் அகப்பட்டான்
 வேலு மனிதனும் அகப்பட்டான்
 இவர்களின் பொறியை அறுத்து ஏறிய
 நரியார் தானொரு பொறி வைத்தார்
 நரியார் நீதிப் பொறியையே வைத்தார்
 நரியார் வைத்த நீதிப் பொறியினில்
 சிங்கராசா தான் விழுந்தார்
 சிங்கராசா தான் விழுந்தார்
 பொறியதைப்பொழிந்தே சிறுவர்கள் நாடும்
 அறிவினைப் பகிர்ந்தோம் உம்முடனே
 அறிவதைப் பகிர்ந்தோம் உங்களுடனே
 பொறியதைப் பகிர்ந்த மகிழ்வுடனே
 நாம் விடைபெறுகின்றோம் இத்தினமே
 நாம் விடைபெறுகின்றோம் இத்தினமே
 பொறியதை இசைத்த மகிழ்வுடனே
 நாம் விடைபெறுகின்றோம் இத்தினமே
 நாம் விடைபெறுகின்றோம் இத்தினமே
 நாம் விடைபெறுகின்றோம் இத்தினமே..
 கடவுளைத் தொழுது
 விடைபெறுகின்றோம் இத்தினமே..
 கடவுளைத் தொழுது
 விடைபெறுகின்றோம் இத்தினமே..

..... திரை

..... நிறைவு

5. கலகம் Kalagam_Wrangle

கணன் நீத் சொன்னு கதை...

நோயது வந்தால்
பேயென எண்ணியதந்தக்காலம்
நோயது தீர்க்க கணன்
உதவுவது கிந்தக்காலம்

☞ கதை சொன்னு பாத்திரங்கள் ...

முருகன் கணபத் நாரதர்
சீவன் பார்வத்

நாரதமாமுனி என்றாலே
 கலகம் உண்டாக்ருபவர்
 என்பது பொதுவான கணிப்பீடு.
 அன்றொருநாள்தான் சீவதும்பத்தீல்
 ஒரு மரங்கனியைக் கொடுத்தது
 கலகத்தை உண்டாக்க
 கோளயவளரான முருகனை
 ஆண்டியாக பழனி மலைக்குச் சென்று சம்பவத்தின்
 பின் அது மேலும் பிரசித்தமாயும்
 உறுதியுமாயிற்று.
 நீண்டகாலத்திற்கும் பிறகு தீன்று அதே நாரதமாமுனி
 தான் பூலோகத்திற்கு சென்று வந்ததாயும்
 அங்கிருந்து கணபதிக்கும் முருகனுக்கும்
 கணன் வாங்கிவந்ததாகவும் கூறுகிறார்.
 இது தேவலோகத்தின் முதற்கணன்..
 கணன்யின் நன்மைதீமைகளை
 அலசிப் பாரர்க்கும் பொது
 மீண்டும் அங்கு ஒரு கலகநிலை உருவாகின்றது.
 அன்று முதற்கணிக்காகப் பிறந்த கலகம் போல்
 தீன்று கணனிக்காகக் கலகம் பிறந்ததா..?
 இக் கலகம் உண்டாக்கும் உண்மை என்ன ?
 விடைகாண காத்திருங்கள்

An introduction about the play Kalagam..

Saint Narada's name is generally linked to one who creates disputes. The dispute that he created by handing over a mango to Lord Shiva which made Lord Muruga to seek abode at Palani hills as a seer is very famous. After a very long time the same Narada says that he visited Boologa (earth) and bought computer for both Ganapathy and Muruga. This is the first computer of the Heaven. Considering the pros and cons of a computer another dispute seems to be emerges at the heaven. Whether this is same has what got developed for the fruit? What are the morals of this dispute? Wait and see...

'Kalagam_Wrangle'

5. கலகம்

காட்சி : 1

பாத்திரங்கள் : நாரதர், சிவன், பார்வதி, கணபதி, முருகன்

இடம் : சிவலோகம்

நாரதர் : (திரையினுள்)

(சிவன், பார்வதி அமர்ந்திருக்க அவர்களை மறைக்க இருளைப் பாய்ச்சி நாரதரை மட்டும் பொட்டொளியில் காட்டவும்)

நாராயண.. நாராயண..

ஓம் ஹரி நாராயண..

வந்தேன் சபைதனிலே —நானும்

நாரத மாமுனி சபைக்கு வந்தேன்..

(கையினுள் பெட்டியுடன் காட்சிதரல்)

(பொட்டொளியில் நாரதரை மட்டும் காட்டவும்)

வந்தேன் சபைதனிலே — நானும்

நாரத மாமுனி சபைக்கு வந்தேன்..

வணக்கம் வணக்கம் வணக்கம்..

வந்திருக்கும் சபையோர்க்கு

வணக்கம் சொன்னேன்..

ஈரே மூலகம் சென்றேன் ~ திரும்பி

வரும்வழியில் பு உலகு சென்றேன்..

பு உலகு சென்றேன்..

பு வுலகு நானும் சென்றேன் ~ அங்கு

பொங்கிய தொழினுட்ப மதை

கண்டு மகிழ்ந்தேன்..

கண்டு மகிழ்ந்தேன்

(மேடையை வீட்டு நீங்க)

நாராயண.. நாராயண..

ஓம் ஹரி நாராயண..

(சிவன், பார்வதி அமர்ந்திருக்க ஒளியை பாய்ச்ச)

- சிவன் : பார்வதி.... உனது அண்ணன் பரந்தாமனை யாரோ அழைக்கின்றார்கள் போலுள்ளதே.
- பார்வதி : (பொய்க் கோபத்துடன்) என்ன ஒன்றுமே அறியாதவர் போல் கூறுகின்றீர்கள்.. வேறு யார் இப்படி அழைப்பது நாரதமுனிவர் தான்.. குரலும் விளங்குகிறது தானே..
- சிவன் : என்ன விசேடமாய் இருக்கும்..
- பார்வதி : வேறு என்னத்துக்கு உங்களிடம் ஏதாவது கோள் சொல்லி கலகத்தினை மூட்டவாகத்தான் இருக்கும். வேறு என்ன..?
- சிவன் : நல்லது... நாரதர் வரவு நல்லதாயமையட்டுமே...
- பார்வதி : ம்... நாரதர் வரவு எங்கேயாவது நல்லதாய் அமைந்ததுண்டா...? கூறும்... கலகத்தைத் தவிர...
- சிவன் : ஆனால் கலகம் இறுதியில் நன்மையில் தானே முடிகின்றதே
- பார்வதி : ஒரு மாம்பழத்தைக்காட்டி என் மக்களிருவரையும் பரம எதிரிகளாக்கி இளையவனை பழனிக்கு அனுப்பியதை மறக்க முடியுமா...
- சிவன் : பயப்பிடாதே பார்வதி... இப்போ அப்படியான இடங்கள் தானில்லையே.. எங்கும் ஆக்கிரமிப்பு. வெறிதான இடங்கள் எல்லாம் சுற்றுலா விடுதிகள். (நாரதர் மேடையின் வலது புறத்திலிருந்த வருதல்)
- நாரதர் : சம்போ சங்கர ரட்சக தீசா**
தாழ் பணிந்தேன் கைலாச வாசா
(திரும்ப ~ பிற்பாட்டு)
அம்பிகை வாசா அநந்த தேவா
அருள்புரிவாய் கைலாச வாசா (தி:பி.பா)
(சிவனை வணங்குதல்)
- சிவன் : என்ன நாரதரே பவ்வியம் பலமாக இருக்கின்றது. ஏதும் விசேடமா?
- பார்வதி : நரம்பு வீணையுடன் திரிந்த கை... இன்று உம்மையே வைத்து மூடக்கூடிய பெட்டியுடன்.. எங்கிருந்து வருகிறீர்..

- நாரதர் : பூலோகத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கே தற்கால தொழினுட்ப வளர்ச்சி வேகத்தைக் கண்டேன். அதனுடன் போட்டிபோட கணனியே காரணம் என்பதை அறிந்து நவீன கணனி ஒன்றை வாங்கி வந்தேன்.... எனது குழந்தைகளுக்கு வாங்கிவந்தேன்.
- சிவன் : வாழ்த்துக்கள் நாரதரே... தேவலோகத்தில் இருக்கும் வரை கட்டைப் பிரம்மச்சாரியாகவே இருந்தீர். பூலோகத்திற்கு சென்று திருமணம் செய்து கொண்டீர்களோ..? அதற்கிடையில் குழந்தைகள் வேறு... அதுவும் எனது குழந்தைகள் என்கிறீர்கள். எத்தனைபேர்....
- நாரதர் : ஐயோ... ஐயோ.... நீங்களுமா இப்படி.... அப்படி பூலோகத்தில் அல்ல எந்தவொரு உலகத்தில் என்றாலும் உங்களுக்கு அழைப்பு இன்றி எனக்குத் திருமணமா..
- சிவன் : (சிரித்து) அப்போ நாரதரும்.. ம்... ம்... காதல்.... கீதல்.... (ஏளனச் சிரிப்பு)
- நாரதர் : இதனிலும் அது மேல்.... ஐயோ.... இப்படியுமா....
- பார் : (இடைமறித்து) நாதா கிண்டல் போதும். நாரதருக்கு நாராயணனைத் தவிர வேறு யார்மீதும் காதல் வராது.. காதலும் இல்லை... கலியாணமும் இல்லை.. கட்டைப் பிரம்மச்சாரியே...
- நாரதர் : சரியாகச் சொன்னீர்கள் தாயே... நான் எனது குழந்தைகள் என்று கூறியது கணேஸ் குட்டியும் முருகன் பாப்பாவும் தான்...
- பார் : அப்போ இன்றைக்கும் இந்தப் பெட்டியைக் காட்டி மீண்டும்
- சிவன் : (இடைமறித்து) அன்று இந்திரலோகத்து முதற் கனியைக் காட்டி பிரளயத்தையே உருவாக்கினீர். இன்று பூலோகத்து கணனியைக் காட்டி மீண்டும் பிரளயமா....? அன்று முதற்கனி.... இன்று முதற்கணனி.... அப்படித்தானே...
- பார் : எக்காரணம் கொண்டும் போட்டி வைக்கக்கூடாது... அதை மறந்திட வேண்டாம். போட்டி என்று வந்து விட்டால் யாரோ ஒருவர் வெல்ல மற்றவர்கள் தோற்பது நிச்சயம் தானே... அதை நினைவில் வைத்திரும்.

- நாரத : போட்டியும் இல்லை.... பங்கும் இல்லை.
- பார் : ஆனால் பெட்டி ஒன்று தானே உள்ளது...
- நாரத : அது பெட்டி அல்ல. கணனி... கொம்பியூட்டர்...
- பார் : கணனியா....? அது என்ன...?
- நார : இதை வைத்துக் கொண்டு வாழ்க்கையையே இன்பகரமான தாக்கலாம்.. சுலபமாக்கலாம்..
- பார் : அப்படியென்றால்..
- நாரத : பாட்டுக் கேட்கலாம்.. படமும் பார்க்கலாம்... தனியும் பார்க்கலாம்... தொடரும் பார்க்கலாம்... அழுதும் வடிக்கலாம்... பொழுதும் போக்கலாம்..
- பார் : ஆம் ஆம்... என்னிடம் வரும் பக்தைகள் என்னில் உள்ள பக்தியிலும் விட தொடரில் வரும் மாமி மருமகள் சண்டையையும் அழகையையும் பற்றியே எப்பொழுதும் கதைப்பதை கண்டும் கேட்டுமிருக்கிறேன். இப்போது தானே எனக்கு விடயம் தெளிவாகப் புரிகின்றது. அவ்வளவு தானே...
- நாரத : கணக்கும் பார்க்கலாம்.. மொழியும் மாற்றலாம், படமும் எடுக்கலாம். பாடமும் படிக்கலாம்.. மச்சும் பாக்கலாம். கிச்சின் வேலையும் படிக்கலாம்.
- பார் : அப்படியா...?
- நாரத : அதுமட்டுமல்ல முகம் பார்த்தும் கதைக்கலாம் நண்பர்களை உருவாக்கலாம்... கெட்ட நண்பர்களை வசைபாடி வெட்டியும் விடலாம்...
- சிவன் : பிறகென்ன
- நாரத : இவ்வளவு வா....!! உலகத்தையே இயக்கலாம்.... றிமோட்டாக (remote)நிறைய நடவடிக்கைகள் செய்யலாம்.
- சிவன் : அப்படியா
- நாரத : இதனால் பூமியிலிருந்து மனிதன் சந்திரன், செவ்வாய்க்குக் கூட சாதாரணமாக இப்பொழுது போய் வருகிறார்களே ஏன் எதிர்காலத்தில் எமது உலகிற்கும் வர வாய்ப்புள்ளது.
- பார் : அப்படியா...?

- பார் : கேட்க நன்றாகத்தானிருக்கிறது... இருந்து பார்ப்போம்..
கெட்டுப்போகாது விட்டால் சரி.
- சிவன் : நீர் பூலோகம் சென்று நிறைய மாறிவிட்டீர்.. நிமோட்
(remote) அது இது எனநிறைய புதுப்புது ஆங்கிலமும்
கதைக்கிறீர்..
- நாரத : பூலோகத்தில் தமிழுடன் ஆங்கிலத்தைக் கலந்து கதைப்பது
ஒரு பாசன்..... (fashion).... இதை தங்கிலிஸ் அதாவது
தமிழுக்குள் இங்கிலிசைக் கலப்பது என்று கூறுவார்கள்..
- பார்வதி : தங்கிலிஸைப் பிறகு கதையும்.. ஒருகையில் தம்புரா
மறுகையில் கணனி.... ஒன்றையென்றாலும் வையும்.
சுமையாகவிருக்கும்.
- நாரத : அது உண்மைதான். ஆனால் என்கையாலேயே கணைஸ்
குட்டிக்கும் முருகன் பாப்பாவுக்கும் கொடுத்தால் தான்
என் மனப்பாரமும் கைப்பாரமும் குறையும்.
- சிவன் : அப்படியென்றால் பார்வதி ..! பிள்ளைகளைக் கூப்பிடும்.
நீர் கூப்பிட்டால் உடனை வந்து நிற்பார்கள்..
- பார் : கணைஸ்... கணைஸ்... முருகா... முருகா... பிள்ளைகளே
விளையாடியது காணும் வாருங்கோ...
- சிவன் : இங்கே நாரதர் மாமா பூலோகத்திலிருந்து கணனியாம்
ஏதோ ஒரு பெட்டி வாங்கி வந்திருக்கின்றார். வந்து
பாருங்கள்...
(திரையினுள்ளிருந்து)
- முருக : நான் ஓடிவாறேன்... தேவலோகத்திற்கான முதற்கணனி
அல்லவா.... எனக்குத்தான்.... முதலில் பெட்டியை
உடைக்க வேண்டாம்.... பக்கிங் packing கோடையே
வைத்திருங்கோ..
- கண : நானும் வாறேன்.... அப்படியே பக்கிங்கோடையே
வைத்திருங்கோ... உடைக்க வேண்டாம்...
- முருக : அன்று முதற்கணியை அண்ணாவிற்சுக் கொடுத்து
என்னை ஏமாற்றியது போல் இன்று முதற் கணனியையும்
அண்ணாவிற்சுக் கொடுத்து விடாதீர்கள்.. முதற்கணனி
எனக்குத் தான்...

- சிவன் : சண்டை வேண்டாம்... இங்கு இருவருக்கும் தனித்தனியாக ஒவ்வொன்று உள்ளதாம்...
- நாரத : நல்ல மாட்டுக்கொரு குடு எண்டு தெரியாமலே சொல்லுறது. முதற்கனியோ : பட்ட அனுபவம் காணாதே... இப்ப எதெண்டாலும் ஒரேமாதிரி ரெண்டுதான்... இங்கே ஒரு சேர்வரும் (server) இரண்டு வேக்கிங் ரேர்மினலும் (working terminal) உண்டு
- பார் : பிறகென்ன முதற்கனியிலை பிறந்த கலகத்திலை நாரதரும் படிச்சிட்டார்...
(மூவரும் சிரித்தல்)
- கண : நானும் கேள்விப்பட்டேன்... யமலோகத்திலையும் யம தர்மராஜாவும் சித்திரகுப்தனாரும் ஒரே சேர்வரைத்தான் (server) இரண்டு வேக்கிங் ஸ்ரேசன் (working station) மூலம் இரண்டுபேரும் செயர் share பண்ணுகிறார்கள் எண்டு... தேவையெண்டால் அப்பிடியும் செய்யலாம். அதாலை தான் பக்கிங்கோடையே வைச்சிருக்கச் சொன்னேன்.. உடைக்கேக்கை பாக்கவேணும்
- நார : பிறகென்ன மூத்தவர் கொஞ்சம் தெரிஞ்சு வைச்சிருக்கிறார் போலை..
- சிவன் : அவர்களும் புதிய தலைமுறையினர் தானே.. பலதும் பத்தும் அறிந்து வைத்திருப்பார்கள் தானே.. இலகுவில் எதையும் பிடித்து விடுவார்கள்..
- முரு : தேவைப்பட்டால் அம்மாவும் அப்பாவும் இதே சேர்வரை (server) செயர் (share) பண்ணலாம்
- நார : அப்போ பாவிப்பதில் சிக்கலில்லை என்கிறீர்கள்..
- கண : (வந்து கொண்டு) அதில் எதுவித சிக்கலுமில்லை.. எனக்கும் தம்பி முருகனுக்கும் ஓரளவு தெரியும்... அத்துடன் கொழும்பில் எனது தீவிர பக்தன் ஒருவன் உள்ளான். அவன் கணனிப் பொறியியலாளன். அவனது உதவியைப் பெறலாம்.

- முரு : ஆம் அம்மா.... அவன் எனக்கும் பக்தனம்மா... அவன் கோவிலுள் வரும்போது உங்கள் ஒருவரையும் அழைப்பதில்லை... அப்பனே பிள்ளையாரே முருகா என்று என்னையும் அண்ணாவையும் தான் அழைப்பான்.. அவன் கணினியைக் கலக்கிக் குடித்தவன். அவனுக்கும் எனது பெயர்தான்.
- நாரத : பிறகென்ன... பெரிய பிரச்சனை ஒன்று தீர்ந்து விட்டது... இந்தாருங்கள்... இதில் ஆளுக்கொரு வேக்கிங் ரேர்மினல் (working terminal) உள்ளது. கீ போட் மவுசும் டொங்கிளும் (key board, mouse, dongle) உள்ளது.
- சிவன் : மவுலா... mouse அதுதான் மூத்தவனிடம் ஏற்கெனவே உள்ளதே..
- முரு : (சிரித்து) அண்ணாவின் வாகனமே அதுதானே.. இந்த மவுஸ் (mouse) மக்கர் பண்ணினால் அந்த மவுஸ் (mouse) உதவிக்கு வரும்.. அப்பிடித்தானே அண்ணா...
- கண : பாருங்கள் அம்மா அவனை.. எதுக்கும் ஏளனம்தான்.. ம்... ஒண்டும் வேண்டாமெண்டு ஆண்டியாய் பழனிக்குப் போனதை மறந்திடாதையும்...
- பார் : இரண்டு பேரும் ஒரே இடத்திலை இருந்தால் உதுதான்...
- நாரத : சகோதரமெண்டால் உப்பிடித்தான்.. அதைப்போய் நீங்கள் பெரிசு படுத்தினால்..
- பார் : கூட இருந்து அனுபவிச்சால் தான் படுற கஷ்டம் தெரியும்.
- நாரத : சரி.... சரி.... அதுதானே ஆளுக்கு ஒண்டு வாங்கி வந்தனான். அதோ ஒவ்வொரு பெட்டியுள்ளும் எப்படிப் பொருத்துவது என்று எழுதியிருக்கும்
- முரு : எமக்கும் தெரியும்... கொஞ்சம் பொறுங்கள்... நாங்கள் பொருத்தி இயங்க வைத்துக் காட்டுகின்றோம்...
- கண : தம்பி சீபியு, மவுஸ், மொனிற்றர், டொங்கில் (CPU, mouse, monior, dongle) எல்லாம் சரி... ஆனால் யு பி எஸ் (UPS) தான் குறைகிறது போலத்தெரிகிறது.

- நார : ஆம் செல்வங்களே. யு பி எஸ் UPS இன்பாரம் நீங்கள் அறிந்ததுதானே. பூலோகத்திலிருந்து கொண்டு வருவதென்பது எவனவு சிரமம் என்பது தெரியும் தானே.. அதுமட்டுமல்ல தேவலோகத்தில் மின்னடை ஏற்படுவதில்லைத் தானே பிறகென்ன
- முரு : அதுதானே.. ஆனால் 1TB ஹாட்டிஸ்க் hard disk சா.. 8GB றம் RAM.. நாரதர் அங்கிள் நல்ல செலக்ஸன் தான்
- பார் : எனது பக்கைகள் தங்களது கணவன் மாருக்கு இதயத்தில் பிரச்சனையால் ஹாட் அற்றாக் (heart attack) வந்ததென்று அறிந்திருக்கிறேன். நேர்த்தி வைத்தார்கள். அதென்ன ஹாட்டிஸ்க், றம் (hard disk, RAM).
- கணபதி : ஹாட்டிஸ்க் hard disk என்பது கணனியின் வன்தட்டு என்று தமிழில் கூறலாம். ஒருவிதத்தில் கணனியின் இதயம் தான். அது கொள்ளக் கூடிய தரவுகள் மற்றும் தகவல்களின் சேமிப்புக் கொள்ளளவு பைற்ஸ் என்ற அலகினால் அளக்கப்படும். 1000 பைற்ஸ் ஒரு கிலோ பைற் 1000 கிலோ பைற் 1 மெகா பைற்.. 1000மெகாபைற் 1 ரெறா பைற்.. எங்கடை கணனி 1ரெறா பைற் கொள்ளளவுத்திறன்.. விளங்குகின்றதா..?
- முரு : றம் (RAM) என்றால் Read Access Memeory. கணனி இயங்கும் வேகம் அதனில்தான் தங்கியுள்ளது. இதுவும் அதே பைற்ஸ் அலகினால் தான் அளக்கப்படுகின்றது.
- சிவ : அப்போ நாரதரின் தெரிவு மிகத்தரமானது என்று சொல்லுங்கோ...
- கண : ஓம் அப்பா
- முரு : அதுமட்டுமில்லை ரச்பாட் மவுஸ்பாட் (touch pad, mouse pad) இரண்டு வசதியும் இருக்கு
- சிவ : அப்போ அண்ணா எலியோடும் விளையாடலாம்... எலி இன்றியும் விளையாடலாம்

- முரு : (அனைவரும் சிரிக்க) ஓம் அப்பா
கண : (சிணுங்கி) அம்மா... அப்பாவைப் பாருங்கோ...
பார் : ஒழுங்காய் இருக்கிற பிள்ளையளை நீங்கள்தான் சொட்டைக் கதைகளைச் சொல்லி அழவைக்கிறது. அவருக்கு பக்தர்களை அழவைக்கிறதும் பொழுது போக்கு... அதே போலை பிள்ளையளை அழவைக்கிறதும் ஒரு பேரின்பம்... கண்மணிகளே அப்பாவின் கதையை விட்டிட்டு நீங்கள் உங்கடை வேலையை அது தான் கணினியைப் பொருத்திறதைப் பாருங்கோ...
- முரு : வை பை Wi-Fi யும் இருக்குதண்ணா.
கண : ஓம்... ஓம்... நான் பாத்தன்.
சிவ : உங்கள் கதையைப் பார்க்கும் போது நீங்கள் ஏற்கெனவே கணனி தொடர்பான அறிவைப் பெற்றிருக்கிறீர்கள் போலை.. உங்களிடம் அருள் வேண்டி வந்த பக்தர்களிடம் அறிவை வாங்கியிருக்கிறீர்கள். புத்திசாலிகள்.
- கண : அறிவைக் கொள்ளையடிக்கவில்லை.. அவளவுதான்..
முரு : பிரணவத்துக்கு அர்த்தம் சொல்லித்தந்தது ஞாபகம் தானே.. தேவை என்றால் இதுவும் சொல்லித்தரத் தயாராக இருக்கிறோம்..
- சிவ : சரி... சரி... முதலில் நீங்கள் செய்ய வேண்டியதைச் செய்து முடியுங்கள்... மற்றவர்களுக்குப் போதிப்பதைப் பற்றிப் பிறகு பார்ப்போம்.
- முரு : உங்களுக்கு கேட்க வெட்கமாயிருக்கிறது என்று சொல்லுங்கள்...
- பார் : சரி..சரி.. தர்க்கம் வேண்டாம்.. பெட்டியும் வயரும் தான் கிடக்குது... இதை அது இது செய்யலாம் எண்டு சொல்லறியள்... ஆனால் எல்லாம் சிதம்பர சக்கரமாய் கிடக்குது.
- முரு : பழகங்களுக்கு இது புரியாதம்மா... அப்பாவுக்கு மட்டுமில்லை உங்களுக்கும் தான்

- கண : சரி.. அப்பாவுக்கும் அம்மாவுக்கும் புரியக்கூடியதாய் சொல்லுவமே தம்பி...
- நாரதர் : எனக்கும்.... செல்வங்கள்
- கண : செலக்ஸன் (selection) நல்லதாயிருந்ததாலை உங்களுக்கு எல்லாம் தெரியுமெண்டு நினைச்சன்.... சரி சரி.... உங்களுக்கும் தான்
- முரு : அப்பிடியெண்டால்.... ஒண்டண்ணா....
- கண : என்ன தம்பி
- முரு : அப்பாவுக்கும் அம்மாவுக்கும் இசையோடு பாடலாகப் பாடினால் தான் மனதினுள் புகும். அதாலை பாடலாயே பாடுவோமே...
- கண : அத லைதானே சமய குரவர், மற்றும் சந்தானகுரவர்களும் அப்பவே இசைப் பாடலையே பாடினவர்கள்...
- முரு : அதிலையும் பாதி கறையான் திண்டிட்டுது...
- சிவ : அது விதி... தேவைக்குதவாததுகள்
- கண : இண்டைக்கெண்டா அதுகளை கணனியிலை ஒலி வடிவிலையும் தரவு வடிவிலையும் பதிஞ்சு வைத்திருக்கலாம். பாதுகாப்பாயிருக்கும்..
- நாரத : அதென்னவோ உண்மைதான்.. ஆனால் வைரஸ் அற்றாக் (virus attack) வராமல் பாதுகாக்கவேணும். அதை மறந்திடாதையுங்கோ... வைரஸ் அற்றாக் (virus attack) வந்தால் கறையானிலும் பார்க்க மோசமான விளைவுதான்
- முரு : (தனக்குள்) ஒண்டும் தெரியாதெண்டார்.... இப்ப கொன்சல்ட்ரன்டர் (consultant) மாதிரிக் கதைக்கிறார். ஓம் ஓம்... அது எங்களுக்கும் தெரியும். நெற்றேர்க் பயர்வோலும் வைரஸ் காட்டும் (network, firewall virus guard) சரியாய் இன்ஸ்ட்ரால் (install) பண்ணியிருந்தால் எல்லாம் சரி..
- நாரத : ஏதோ தெரிஞ்சதைச் சொன்னன்.. எல்லாம் கலிகாலம்.. நல்லதுக்குக் காலமில்லை... ம்... (பெருமூச்சு விடல்)

- கண : சரி.. சரி.. அதுவைரஸ் வராது நாங்கள் பாடியே காட்டிறமே..
தானன னான னானனனான னானனான ~ னன னானன னான னானனனான னான னான கணக்குப்பார்க்க கூட்டல் செய்தது அந்தக்காலம் !
கண்ணியைத் தட்ட விடையது வருமே இந்தக்காலம் !!
- முரு : கடிதம் அனுப்பி தகவல் அறிந்தது அந்தக்காலம் !
கணினியில் கணத்தில் தகவல் அறிவது இந்தக் காலம் !!
- கண : முகமறியாத உறவு இருந்தது அந்தக்காலம் !
முகநூல் மூலம் உறவு வளருது இந்தக் காலம் !!
- முரு : நோயது வந்தால் பேயென எண்ணியதந்தக்காலம் !
நோயது தீர்க்க கணனி உதவுவது இந்தக்காலம் !!
- கண : சந்திரன் செவ்வாய் எங்கென ஏங்கியதந்தக்காலம் !
எந்திர ரொக்கற்றில் சென்று வருவதிந்தக்காலம் !!
- முரு : பள்ளிக்குச் சென்று பாடம் படித்தது அந்தக் காலம் !
e-learning # லேனிங் மூலம் பட்டம் பெறுவது இந்தக்காலம் !!
- நாரத : பிள்ளைகளே இதை மறந்து விட்டீர்கள்
பாட்டியைக் கேட்டு போட்டிக்குச் சமைப்பது அந்தக் காலம்
கணினியில் பார்த்து போட்டியில் வெல்வது இந்தக்காலம்
(அனைவரும் சிரித்தல்)
- பார் : இவ்வளவு செய்யலாமா...
- கண : பாத்தியளே. அம்மாவுக்கு பாட்டிலை சொன்னது உடனை விளங்கியிட்டது.
- முரு : அப்பாவுக்கும் தான்...
- கண : அம்மாவும் கணனி படிக்க வேண்டியது தான்
- பார் : அதுக்கென்ன.. தேவையென்றால் படிப்பது தானே..
உங்களால் இயலாதென்றால் கூறுங்கள்.
- கண : அம்மாவின் பக்தைகளும் கணனி படித்தவர்கள் இருக்கலாம் தானே...

- நாரத : அபத்தம்... அபத்தம்.. அன்னையின் கைகள் கொடுத்து மலர்ந்த கைகள்... எடுத்தல்
- பார் : அது சரி நாரதா... தேவலோகத்தின் முதற்கணனி என்கிறாய்... ஆனால் யமலோகத்தில் பாவனையில் உள்ளதாக கணபதி கூறுகிறான்.. அதெப்படி.. அதுவும் நீர்தான் கொடுத்ததோ...
- முரு : அவர்கள் கனகாலமாகப் பாவிக்கின்றார்கள் அம்மா. அந்த டேற்றா பேசில் (data base) தான் உயிரினங்கள் தொடர்பான சகலதகவல்களையும் சித்திரபுத்திரனார் சேமித்து வைத்திருக்கிறார்.
- கண : அதனால்தான் இவளவு உயிர்த் தொகைப் பெருக்கத்திலும் மேலதிக ஊழியர்களில்லாமல் தனது கடமையை யமதர்மராஜா தவறாமல் சரியாகச் செய்து வருகிறார்.
- முரு : சித்திரபுத்திரனாரும்... பாவுண்ணியங்களைக் கணக்கிட்டுத் தீர்ப்புக் கூறுவதற்கு புறோக்கிராம் (programme) ஒன்றும் வைத்திருப்பதாகத் தகவல்...
- கண : அதனால்தானே அப்பாவின் ஐந்தொழில்களும் சீராக, ஒழுங்காக நடைமுறைப் படுத்தப்படுகின்றன.
- முரு : அப்பாவின் ஐந்தொழில்கள் மட்டுமல்ல.... அம்மாவும் தான்... அல்லாது விடில் பூமிப்பந்தின் பாரம் தாங்க முடியாது பூமாதேவியார் நசிந்து இருப்பார்.
- நார : ஆம் செல்வங்களே... இந்தக் கணனியை ஆக்கத்திற்குப் பயன்படுத்துவது போல் அழிவுக்கும் பயன்படுத்துவதையும் கண்டுள்ளேன்.
- சிவ : ஆம் செல்வங்களே.... இப்போது நாரதர் சொல்லும் போது தான் ஞாபகத்துக்கு வருகின்றது. நீங்கள் சிறுவர்கள்.. அன்றொருநாள்.. ஏறத்தாழ அறுபது வருடங்களுக்கு முன்பு
- கண : சொல்லுங்கள் அப்பா...

- சிவ : பூலோகத்திலுள்ள அமெரிக்கா என்ற நாடு அதே பூலோகத்திலுள்ள ஐப்பான் என்றொரு நாட்டின் மீது யுத்தம் என்ற போர்வையில் கணனி அறிவைப் பயன்படுத்தி தயாரிக்கப்பட்ட பற்மான் (Fatman) மற்றும் லிற்றில்போய் (little boy) என்ற பெயர்களைக் கொண்ட அணுகு குண்டுகளை வீசி ஹிரோசீமா, நாகஸாகி என்ற இரு நகரங்களையே துவம்சம் செய்தது.
- கண : அப்படியா... அப்போ நிச்சயம் இணையத்தில் பார்க்கலாம்.. பிறகு...
- சிவ : ஒரேகணத்தில் லட்சக்கணக்கான மனிதர்கள் உட்பட கோடிக் கணக்கான உயிரினங்களையே காவு கொண்டன என்றால் பாருங்களேன்.
- முரு : அப்ப.... அன்று யமலோகமும் கணக்கெடுப்பிலும் விசாரணைகளிலும் அல்லோல கல்லோலப் பட்டிருக்கும்..
- கண : அந்த அனுபவத்தில் அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைச் சமாளிக்கத்தான் யமலோகத்திலும் ஏற்கெனவே கணனி அறிமுகப் படுத்தியிருக்க வேண்டும். முன்னேற்பாடான நடவடிக்கை...
- சிவ : இன்றும் நாசகார அழிவுகளைச் செய்யக் கூடிய, கணனித் தொழினுட்பத்தினால் உருவாக்கப்பட்ட அணுகுண்டுகள், உயிரியல் குண்டுகள், இரசாயனக் குண்டுகள் அவற்றைக் காவும் ஏவுகணைகள் பலநாடுகள் வசம் உள்ளன. அவை பாவிக்கப்பட்டால் இந்த உலகமே அழிய வேண்டியது தான்.
- பார் : நாதா... இவைகளின் செயற் திறனைப் பரீட்சிப்பதால் பூமிப் பந்து அடிக்கடி குலுங்குவதாக பூமாதேவியும் கவலைப்பட்டார்..
- கண : அப்படியா
- சிவ : அவர்கள் ஆராய்ச்சி இன்னொரு வடிவத்தில் சந்திரன் சூரியன் செவ்வாய் ஏன் ஈரேழு உலகத்தையுமே ஆட்டங்காணச் செய்யுமளவுக்கு வந்து விட்டது.

- நாரத : அதுமட்டுமல்ல... கணனிமூலமே யுத்தம் செய்யும் சைபர் (cyber) தாக்குதலுக்கும் தொழினுட்பம் பூலோகத்தில் தயாராகிவிட்டது. மொத்தத்தில் பூலோகம் மட்டுமல்ல சகலலோகங்களுக்கும் ஆபத்துத்தான்..
- பார் : அப்படியா.. அப்படியாயின் என் பிள்ளைகளுக்கு இவ்வளவு ஆபத்துள்ள கணனிப் பழக்கமே வேண்டாம். நாரதரே எனது பிள்ளைகளையும் குட்டிச்சுவராக்கவா திட்டம் போடுகிறீர்.
- நாரத : அது வந்து அன்னையே..
- பார் : (கோபத்துடன்) அன்று முதற்கணியைக் கொண்டு வந்து ஒருபிள்ளையைப் பிரித்தீர். இன்று முதற்கணியைக் கொண்டு வந்து இருவரையுமே குட்டிச்சுவராக்குதற்கு முயற்சி செய்கிறீர்..
- சிவ : என்ன பரலோகமாதாவுக்கும் புத்திரர்களில் நம்பிக்கை இழந்து விட்டதோ..
- முரு : போகிற போக்கைப் பார்த்தால் நாரதர் அங்கிள் கொண்டு வந்த கணனியும் பறிபோகும் போலை தான் கிடக்குது. அன்று முழு உலகைச்சுற்றி முதற்கணியைப் பறி கொடுத்தேன். இன்று முழு உலகிலும் நடப்பவற்றால் முதற்கணனி பறிபோகும் போலிருக்கின்றதே..
- பார் : முருகா மீண்டுமா...
- முரு : எல்லாத்தையும் வீசி விடுவோம். ஒன்றும் வேண்டாம்.. ஒருவருக்கும் வேண்டாம்..
- கண : கொஞ்சம் பொறு தம்பி எதற்கும் அவசரப்பட வேண்டாம் ... பொறுங்கள்
- பார் : இல்லை.. அது வந்து.. ஆபத்தான.. தீங்கு விளைவிக்கக் கூடிய கணனித் தொழினுட்பம் எதற்கென்றேன்.. இன்றைய இளஞ்சமுதாயம் இந்தக் கணனிப்பாவனையால் சீரழிகின்றது என தாய்மார்கள் முறையிடுவதைக் கூறினேன்.
- நார : ஆபத்து என்பதற்காக அதில் இருக்கும் அருமைகளை அறியாமல் தேவையில்லை எனலாமா..

- பார் : ஆனால்...
- சிவ : என்ன.. ஆனால் என்று இழுக்கிறீர். எந்த ஒரு விடயத்திலும் நன்மையும் இருக்கும் தீமையும் இருக்கும். அது தவிர்க்க முடியாதது. தீமை இருக்கின்றதே என்பதற்காக அதிலுள்ள நன்மைகளை அறியாமல், அனுபவியாமல் கிணற்றுத் தவளைகள் போல இருப்பதென்பது மூடத்தனம்.
- பார் : அப்போ..?
- சிவ : பெற்றோராகிய எமது கண்காணிப்பிலே தான் பிள்ளைகள் வளரவேண்டும். அதேபோல எமது கண்காணிப்பிலே நல்லவற்றையும் தீபனவற்றையும் விளக்கி எடுத்துச் சொல்லி நல்லவற்றை அனுபவிக்க வழிகாட்ட வேண்டியது பெற்றோரின் பொறுப்பு
- பார் : அப்போ என்னையும் உந்தக் கண்ணாடிக் கணனியைப் படிக்கச் சொல்லுகிறீர்களா...
- சிவ : நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை.. பிள்ளைகளை வழிகாட்டச் சொன்னேன்
- நாரத : ஏன் அன்னையே நீங்களும் படித்தால் என்ன.. நான் பூலோகத்தில் கண்டேன்.... தரம் ஐந்தில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு, அதாவது பத்து வயது வரையான பச்சிளம் பிஞ்சுகளுக்கு புலமைப் பரிசில் பரீட்சை என்றொரு பரீட்சை உள்ளது. அந்தப் பரீட்சைக்கு பாலகர்கள் படிக்கிறார்களோ இல்லையோ அவர்களது தாய்மார்கள் நன்றாகத் தம்மைத் தயார்படுத்துகிறார்கள். அதுபோல நீங்களும்
- பார் : (இடைமறித்து) ஆமாம்.... நானும் அறிவேன்.... அந்தப் பரீட்சையில் சித்தியடைய வேண்டுமென்று அனேகமான தாய்மார்கள் வைக்கும் நேர்த்திக் கடனும் ஏராளம்.
- நாரத : பிறகென்ன அன்னையும் எனது கூற்றிற்கு உடன்பாடு போலை...

- பார் : சரி.. ஏதோ பார்ப்போம்..
- சிவ : அப்போ தீங்கு இருந்தாலும் அதிலுள்ள நன்மைகளைக் கருத்திற்கொண்டு பெற்றோராகிய நாம் சரியான வழிகாட்டலை வழங்குவோம் என்ற உறுதிமொழியுடன் முதலாவது கணனி எமது தேவலோகத்தில் பயன்பாட்டுக்கு வருகின்றது..
- நாரத : நாரதர் கலகம் நன்மையில் முடியும் என்பதற்கு இன்னுமொரு சான்று. அம்மையார் சிறிது தயங்கி கலங்கி நின்றாலும் இந்த நாரத மாமுனியின் பூலோக விஜயத்தின் பலனாக எமது தேவலோகமும் கணனி மயமாகிறது முதற்கணனியைப் பெற்றுள்ளது .. அதுவும் எனது பிள்ளைகள் தான் முதல் பாவனையார்கள்.. அப்படித்தானே..
- கண : பார்த்தாயா நான் சொன்னேன் அப்பா தான் ஆட்ட நாயகன் என்று... அன்றும் அவர்தான்... இன்றும் அவர்தான்...
- முரு : ஆம் அண்ணா... விளங்குகிறது... எதையும் அவசரப் படாமல் ஆற அமர்ந்து அலசி ஆராய்ந்து முடிவெடுக்க வேண்டும் என்பதை மீண்டும் ஒருதடவை புரிந்து கொண்டேன்..
- கண : அன்றும் நீ அவசரப்பட்டு அனைத்தையும் துறந்து ஆண்டியாகப் பழனிக்குச் சென்றாய்... இன்றும் எல்லாவற்றையும் வீசுவதற்கு ஆயத்தமானாய்.. நல்ல காலம் நான் தடுத்தது..
- முரு : ம்.... புகிறது
- பார் : அன்று முதற்கணியிலும் இளையவன் பழனி சென்றாலும் இருவரின் செய்கைக்கும் இருவேறு விளக்கம் சொல்லி நாரதர் கலகம் நன்மையே என்றார்...
- நார : அன்னையே..!
- பார் : இன்றும் கணனியின் விடயத்திலும் நாரதர் கலகம் நன்மையே என நிறுவி விட்டார்...
- சிவ : தேவி..!

- பார் : ஆம் நாரதர் கலகத்தில் நன்மை பிறக்கும் என்பதை தெளிவாக்கி விட்டீர்கள்.
- சிவ : கலகம் பிறந்தால் தான் நியாயம் பிறக்கும்... வெளிக்கும்.. என்று திருத்தாங்கள் தேவி...
- முரு : அம்மா... அண்ணா சொல்லுகிறார்... அதனால் இன்றும் அப்பாதான் ஆட்டநாயகன் என்று..
- பார் : அன்று மட்டுமல்ல அவர்தானே என்றும் ஆட்ட நாயகன்..
- நார : உண்மை தானே அவர் அம்பலத்தில் ஆடுபவராயிற்றே.. அவரன்றி வேறு யார் ஆட்டநாயகன் ஆக முடியும்.... அவர் ஆட்டத்தை நிறுத்திவிட்டால் அனைத்தும் அடங்கிவிடுமே.
(அனைவரும் சிரித்தல்)

..... திரை

..... நிறைவு

விற்பம் 2016 ல் 'சிலம்பு' கூத்தும் பிரதிக்கான
 முதற்பரிசைப் பெற்றுக்கொள்ளும் போது
VIMBAM -2016 Best kooththu script 'SILAMPU'

அரச சிறுவர் நாடக விழா 2014 'பழி' பிரதியாக்கம்
State Children drama festival2014 -PALZI

State Children's Drama Festival - 2014

22nd September 2014

Royal College Colombo

Standing: U. Alagaraj, A. Rangana, S. Hari Parashanthi, R. Durbanay, M.H. Abudulla, Mr. Shanbhani Shihadiat (Officer in Charge), Mr. Upala Gunasekera (Principal),
Mrs. C.L.F. Angula (Deputy Principal), Mrs. V. Yegeswaran (Teacher), K. Rajkumar, R. Kaviraj, U. Alandhan,
U. Abirajayam, S. Abhinav
Seated: A. Kumaraj, Y. Kowmanan, S. Arav K. Venuganan, U. Hari Branganay, B. Gaborasan, M.A.C. Akki (Ammal), K. Rajayam, S. Ayakkannarasu, P. Narsikan,
M. Ganesh Kumar, J. Yelbhi, V. Laxshmi Deviashish, J. Vinodhagan
Seated: S. Kararajagan, S. Rithasharanay, R. Rabinakaran, M.S. Chandhanay, A. Sanjayas, P. Yegambharaj, J. Harshada Menay, A. Rajarajagan, M. Karudashish

அரச சிறுவர் நாடகவிழா - 'பழி' பிரதியாக்கம்
State Children drama festival 2014 - PALZI

நூலாசிரியர் அறிமுகம்
மறவன்புலோ செல்லம் அம்பலவாணர்

தனது பெயருடனே ஊரின் பெயர்னையும்
அடைமொழியாகக் கொண்ட நூலாசிரியர்
மறவன்புலோ செல்லம் அம்பலவாணர்
எனது கல்லூரி நண்பர். பாடசாலைப் பருவத்தில்
காலைக் கூட்டங்களில் தேவாரம் ஓதுவதிலும், விவாதப்
போட்டிகளிலும் தனது முத்திரையைப் பதித்தவர். தனது
ஊரின்மீது அடங்காத காதல் கொண்டவர்.

மறவன்புலோ கிராமத்தின் சொத்து...
அவர் பொறியியல்குறையில் பட்டம்பெற்று
ஸ்ரீலங்கா ரெலிகொம் நிறுவனத்தில் கடமையாற்ற,
நான் கொழும்புப் பல்கலைக் கழகத்தில்
முகாமைத்துவத்துறையில் பட்டம் பெற்று ஆசிரியராகக்
கடமையுரிய மீண்டும் கனகரத்தினம் மத்திய மகாவித்தியாலய
கொழும்பு பழைய மாணவர் சங்கம் தலைவர் செயலாளராக

எம்மை ஒன்று சேர்த்தது...
அவரின் பன்முகத்தன்மை, சிறந்த நிருவாகியாக,
பொறியியலாளராக, சமாதான நீதவானாக, பண்பட்ட
அனுபவம் மிக்க வானொலி தொலைக்காட்சிக் கலைஞனாக,
நடிகனாக எழுத்தாளனாக, பேச்சாளனாக,
சைவத்திற்குத் தொண்டாற்றும் சீவனடியாராக,
சமூகத்தில் அடையாளப்படுத்தியிருக்கின்றது.
கிடைத்த விருதுகள் அதற்குக் கிடைத்த
அங்கீகாரம் என்றே கூறவேண்டும்.
இந்த நூலை கற்பித்த சமூகத்திற்கு சமர்ப்பணம்
செய்யும் திட்டருணத்தில் அவருடன் கற்ற கின்று கற்பித்தலில்
ஈடுபட்டிருக்கும், அவரது ரசிகனான
நான் தோழமையுடன் உங்களுக்கு
அறிமுகம் செய்து வைக்கிறேன்.

திரு ச. நகுலராஜா J.P.
உதவி அதிபர்
கொழும்பு திந்துக்கல்லூரி